מנהג קורפו. בדף האחרון לשמחת

16. (כתב יד) מחזור לשלש רגלים ולחברות ולגבאי מהקופה
תורה כתוב לאמור „ואח"כ מברכים לקהל ולחברות ולגבאי מהקופה ואח"כ לשרי
וגבאי הערכים ולדוכוס ולכל שרי ויניזיאה ואח"כ לשרי
העיר וליועצים וסגן המגדל וסגן מהדוגיאות וכל בעלי
הדוגיאות".

125 דפים 8′ כת"י מרובע עם נקודות נכתב בשנת תפ"ט. מר[illegible]
באמצע נשמת [illegible] מהפיוטים [illegible]א נחסר מאומה.

גנו

1730

ורופא חולים ולך לבדך אנחנו מודים ואלו פינו
מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון גליו ושפתותינו
שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש וכירח
וידינו פרושות כנשרי שמים ורגלינו קלות כאילות
אין אנו מספיקין להודות לך ייי אלהינו ואלהי אבותינו
ולברך את שמך מלכנו על אחת מאלף אלפי
אלפים ורוב רבי רבבות פעמים הטובות נסים
ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו מלפנים
ממצרים גאלתנו ייי אלהינו ומבית עבדים
פדיתנו ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו מחרב
הצלתנו ומדבר מלטתנו מחלאים רעים ורבים
דליתנו ועד הנה עזרונו רחמיך ולא עזבונו
חסדיך ייי אלהינו לכן אברים שפלגת בנו ורוח
ונשמה שנפחת באפנו ולשון אשר שמת בפינו
הן הם יודו ויברכו וישבחו לשמך ייי אלהינו
כי

כִּי כָל פֶּה לְךָ יוֹדֶה וְכָל לָשׁוֹן לְךָ תְשַׁבֵּחַ וְכָל עַיִן
לְךָ תְצַפֶּה וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ
תִשְׁתַּחֲוֶה וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ וְכָל קֶרֶב וּכְלָיוֹת
יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל עַצְמוֹתַי
תֹּאמַרְנָה יי מִי כָמוֹךָ:

מִי יִדְמֶה לָּךְ וּמִי יִשְׁוֶה לָּךְ וּמִי יַעֲרָךְ לָךְ וּמִי יַעֲשֶׂה
כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת
עֻזָּךְ הַגָּדוֹל לִכְבוֹד שְׁמָךְ הַגִּבּוֹר לָנֶצַח נוֹרְאוֹתֶיךָ:
נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְבָרֶכְךָ אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ וְדָוִד
עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יי וְכָל קְרָבַי
אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ:

מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ:
שַׁוְעַת עֲנִיִּים אַתָּה תִשְׁמַע צַעֲקַת הַדַּל
תַּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ: כַּכָּתוּב כִּי שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים יי

ואת

וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה וְכָתוּב כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ
עֱנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ׃
וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃

בְּפִי יְ שָׁרִים תִּתְ ר וּמָם
וּבְשִׂפְתֵי צַ דִּיקִים תִּתְ בָּ רַךְ
וּבִלְשׁוֹן חֲ סִידִים תִּתְ קַ דָּשׁ
וּבְקֶרֶב קְ דוֹשִׁים תִּתְ הַ לָּל

בְּמַקְהֲלוֹת בְּרִבֲבוֹת עֲדַת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
יִתְפָּאַר שִׁמְךָ וְזִכְרְךָ מַלְכֵּינוּ בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר׃ שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְּצוּרִים הַבָּאִים לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ
לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְגַדֵּל וּלְקַדֵּשׁ וּלְנַצֵּחַ לְשִׁמְךָ׃ עַל כָּל
דִּבְרֵי זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת שֶׁאָמַר דָּוִד בֶּן
יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ׃

וּבְכֵן יִתְרוֹמַם וְיִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל
המלך

המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך לבדך
נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבח הלל וזמרה
ברכה והודאה עוז וממשלה נצח וגבורה מלכות
וקדושה נזר כתר תפארת ועטרת הוד והדר וכבוד
מעתה ועד עולם׃ ברוך אתה יי מלך גדול ומהולל
בתושבחות אל ההודאות אדון הנפלאות אדיר
בכל המעשים הבוחר בשירי זמרה מלך נאמן
יחיד אל חי העולמים אמן׃

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא דיברא
כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה
ויקרב משיחיה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית
ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן׃ יהא שמיה
רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך ו
וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעלה
ויתהדר ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא׃

לעילא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא ונחמתא
דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

יוצר ליום ראשון של פסח:

אור ישע מאושרים״ שמור זה מוכשרים״
אהודנו בידידיו בשירים״ שיר השירים:

אילת אווי תשוקות״ לחלוח עיון שוקקות״
אסמי שבע להשקות״ ישקני מנשיקות:
ברוכי מעלמות משמניך״ מושלי גנזי מכמניך״
בשמתם תמרוק סממניך״ לריח שמניך:
בני ביתך והוריך״ הנם חזר סחוריך״
בית מדין צהריך״ משכני אחריך:
נאה ורב ענוה״ הודי מבנות נאוה״
גם כי דוה״ שחורה אני ונאוה:
נחל בי מחור חרת״ קרב רגז שחר חורת״
נחן קדורנית בחרת״ אל תראוני שאני שחרחורת:

דּוֹלִי וּכְמַדְלִי בְּדִלְי״ טוֹטֶפֶת כְּלִילוֹ גְּדִלְי״
דִּגְלִי עוֹז מִגְדָּלִי״ הַגִּידָה לִּי׃
דַּרְבוֹנִי מַלְמַד סַרְדְּעִי״ נָתוּן רוֹעֶה דַּרְדְּעִי״
דַּן וְחוֹכִיָה פִּצְעִי״ אִם לֹא תֵדְעִי׃
הִדְרִיךְ סוּס לִמְנוּסָתִי״ בַּיָּם בָּקַע לִבְסִיסָתִי״
הֵמִירוּ וּמָלֵא בְּפִיסָתִי״ לְסוּסָתִי׃
הִתְרַנִי מִילֵי חִיָּךְ״ רְטִיַּת נוּמִי מֵחַיָּךְ״
הַזֶּה וְהַבָּא לְתַחְיָךְ״ נָאווּ לְחָיָיךְ׃
וְחָנַנִי חֵן מוּצְהָב״ בְּנִצּוּל צוּל רָהָב״
וּכְבִיר הִצְבִּיר יָהָב״ תּוֹרֵי זָהָב׃
וְלִבִּי גַם בּוֹ״ יָדַע סִיגְסוּבוֹ״
וְסַר בְּאוֹכֵל עִשְׂבּוֹ״ עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ׃
זִימֵן זְמַן מִזְמוֹר״ יִיחוּד עֲרִיצִים לִזְמוֹר״
זוֹבְלִינִי בְּצַר לִזְמוֹר״ צְרוֹר הַמּוֹר׃
זִלְזוּל כְּרוּם כּוֹפֶר״ הִזִּיל כַּרְכּוֹם חֵפֶר״
ז״ף

זיף חוב מספר״ אשכול הכופר:
חשק חיבת רעותי״ וחפץ חלבי רעיתי״
חוה לחופת יריעתי״ הנך יפה רעיתי:
חש חפשי מדורי״ דץ בדווי דודי״
חננתיו חתני ידידי״ קולי דודי:
טלטל פני קטי נתרזים״ הרים עוקר ותרזים״
טם מטע מזורזים״ קורות בתינו ארזים:
טירת ביתו נאצלת״ יתנני רון מצהלת״
טכסיס חתוכה מצלצלת״ אני חבצלת:
יעלו רום מתוחים״ חרושים רושים תיחוחים״
יאים ערבי ניחוחים״ כשושנה בין החוחים:
יציץ לו למצער״ יתר שאר מזער״
יפרח לויי מער״ כתפוח בעצי היער:
כתרי מהכשר זיין״ והרוני מלא עין״
כתב ראיה ומניין״ הביאני אל בית היין:

כִּלְכֵּל עֲדָנַי מִתְשִׁישׁוּת״ יִסְּרֵי קָשׁוֹת מִקּוֹשְׁשׁוּת״

כַּוָּנָתִי חוֹלַת חֲשִׁישׁוּת״ סַמְּכוּנִי בַּאֲשִׁישׁוּת׃

לֹא דַּרְךְּ כְּהַפְּלִישִׁי״ גַּם צִיָּה בְּהַפְרִישִׁי״

לְמַסָּךְ וּפְנוּי טַרְשִׁי״ שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי׃

לֵב אֶחָד וּשְׁכֶם״ דָּאִים כְּאָב לְמוֹשְׁכֵם״

לַאֲסִירִים יַחְפּוֹץ בִּסְכֶם״ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם׃

מִבּוֹר תַּחְתִּית רְדוּדִי״ לַחַץ עַקְרַבִּי גְדוּדִי״

מֵהַר קֵדָר מִדּוּדִי״ קוֹל דּוֹדִי׃

מִבֵּית חוֹמֶר קִצְּבִי״ בֵּית חַיִּים חֲצִבִי״

מְצַפִּי מַצִּיפִּי מַצְּבִי״ דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי׃

נגון אחר

נַחֲלָה שַׁפְּרָה לִי״ תִּקְוַת שִׁלְשׁוּל גּוֹרָלִי״

נְעִימוֹת כְּמַר לִי״ עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי׃

נַם תְּתִי סַבַּר״ וְרֵק אֵין דָּבָר״

נוּסוּ נוּדוּ כֶּבֶר״ כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבַר׃

סרסור

סִרְסוּר זְרוּז מֵרֶץ״ ראשׁ פְּרוּז הֶרֶץ״
סִלּוּל שָׁלוֹם וְתֶרֶץ״ הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ׃
סֶפֶק עַתִּיק מִפִּינֶיהָ״ הַפֵּק מַמְתִּיק פִּינֶיהָ״
סַלַּת סוֹלֶת סְפוּנֶיהָ״ הַתְּאֵנָה חַנְטָה פַגֶּיהָ׃
עֲקַלָּתוֹן נוֹשֵׁף קוֹלֵעַ״ וּפִיתוֹן מְכַשֵּׁף נִצְלָע״
עֲרֵב שִׁלְשׁוּל בְּהַקְלָע״ יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע׃
עֲרוֹדִים עִם אֵלִים״ מַדּוּ זָדוּ שׁוּעָלִים״
עִנְיָן לֹא מַעֲלִים״ אֶחֱזוּ לָנוּ שׁוּעָלִים׃
פְּתִיגִיל וְעָגִיל בְּדָלִי״ עֲנוֹק פַּנּוֹק קְדָלִי״
פָּנִים בְּפָנִים הַשְׁדִּילִי״ דּוֹדִי לִי׃
פּוֹעֵל בָּם תַּפּוּחַ״ שָׂכָר לוֹ קָפוּחַ״
פְּקוֹד דָּר טַפּוּחַ״ עַד שֶׁיָּפוּחַ׃
צִמְצֵם שְׁכֵנוּ מֶרְכָּבִי״ יוֹם חֲנוֹךְ כְּרְכוּבִי״
צִפִּיתִי פֹּה עִכּוּבִי״ עַל מִשְׁכָּבִי׃
צְבִי קֹדֶשׁ מִינָה״ מְקוֹם מִבְחַר מָנָה״
צִיּוֹן

צִיּוֹן רֹאשׁ אֲמָנָה״ אֲקוּמָה נָא׃
קַרְצְתִּי רַצְתִּי בֵּאוֹמְרִים״ טַפְּתִּי נַפְּתִּי בֵמוֹרִים״
קִלְקַלְתִּי שְׁמֵנִים שֵׁמָרִים״ מְצָאוּנִי הַשּׁוֹמְרִים׃
קִנְיָן כִּי שַׁבַּרְתִּי״ וְטוֹב לֹא סַבַּרְתִּי״
קָדְשִׁי לוּלֵי חוּבַּרְתִּי״ כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי׃
רָשָׁם אִסַּר בְּצִבְאוֹתֵיכֶם״ בְּזַעֲזוּעַ חָיִל אֵילוֹתֵכֶם״
רַחוֹק רַחוֹק אֶתְכֶם״ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם׃
רֵישׁ גָּלִי כְּהוּעָלָה״ יוֹנָה תַמָּה עוֹלָה״
רַגְשׁוּ בְנֵי עַוְלָה״ מִי זֹאת עוֹלָה׃
שְׁרוּת שַׁפְרִיר שְׁטַתוֹ״ מִטּוֹת וְרִבּוֹא חַטָּתוֹ״
שֵׁעַר צֵא וְשִׁטָּתוֹ״ הִנֵּה מִטָּתוֹ׃
שׁוּרַת עֶרְבּוּב מִלְּעָרֵב״ אוּמָנוּת אֲבוּב עָרֵב״
שִׁירַת נִבּוּב חֶרֶב״ כּוּלָּם אֲחוּזֵי חֶרֶב׃
תַּאַב פָּסַק לוֹ״ מְלֹאת כְּנֵי טַרְקְלוֹ״
תַּטְלִיל חָסָה לוֹ״ אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ׃
תיאר

תיאר פנים מהכסף ·· נועמו ידידות כוסף ··
תבנית אות יוסף ·· עמודיו עשה כסף ;

סלוק

צאינה וראינה ·· משכיל שיר ידידים ·· רנת
חתונת דודים ; הנך יפה ·· דת דין ופקודים ··
כפל יחיד לפקודים ; שניך יולבנו ·· באור חמודים ··
קלום לשון למודים ; כחוט השני ·· טעם זיין ילדים ··
נגדו שולי לילדים ; כמגדל דוד ·· פנת יקרת
יסודים ·· הורית יסודים ; שני שדיך ·· דבוק אחים
חסידים ·· לרעים תירים חסודים ; עד שיפוח
היום ·· יום צדקה לחרדים ·· חבול זדים זרדים ;
כולך יפה ·· בלי מום מכובדים ·· תם וחלקו מזובדים ;
אתי מלבנון כלה ·· ועוד שכינה בשעבודים ·· רצוף
בבא מאבודים ; לבבתיני אחותי כלה ·· הבת בת
נגידים ·· אהבת חיבת אנודים ; מה יפו דודיך אחותי
כלה

כלה ״ מנוחה ושאר ויעודים ״ ושמניך קרית
מועדים ׃ נופת תטופנה שפתותיך ״ אחות משוחים
עומדים ״ מבלי קנאה מצומדים ׃ גן נעול ״ נקם
ואין מגידים ״ סתום לתלבושת הבגדים ׃ שלחיך
פרדס ״ שפר נאים והדורים ״ לטכסיס מלכים
אדירים ׃ נרד וכרכום ״ מזה ומזה סדורים ״ החוט
המשולש גדורים ׃ מעיין גנים ״ הדחת קלים וחמורים ״
טבילת נקיות שמורים ׃ עורי צפון ובואי תימן ״
יחד לכנס משערים ״ גלות כלה הערים ׃ באתי
לגני אחותי כלה ״ דוגמת מילואים גמורים ״ לקבל
אברים ואמורים ׃ אני ישנה ״ ביאת עיר משערים ״
תוחלת יסחבום צעירים ׃ פשטתי את כותנתי ״
רבתי ושני כתרים ״ האורים ותומי סתרים ׃ דודי
שלח ידו ״ אז לסעוד הורים ״ מזומן עוד לנמהרים ׃
קמתי נצבתי ״ בחמר הרים ״ ורצתי אצתי בזהרים ׃
פתחתי

פתחתי מאלי·· בנטוף מורים·· נעשה ונשמע
אמרים ׃ מצאוני לגונות·· סבבוני בנהרים·· עומד
כהדסים בהרים ׃ השבעתי דרוש·· דוד משרים··
סור מרוכסי קשרים ׃ מה דורך מדוד·· לעתיד
שאול נפשרים·· הם באומות הכשרים ׃ מה דורך
מדוד·· נואסים בזה הקושרים·· נגד נהרגים כשורים ׃
אנה·· נזר יחודו קושרים·· נצח מלכותו שרים ׃ דודי··
נועמו עמו מישרים·· נכתב ונקרא בשירים ׃ צדקותיו··
לרקים מחזרים שחרים·· צביונו עשות מתאזרים ׃
צפותינו·· צפות משחרים·· ציון עמוד שחרים ׃ צור
קוננו מכתירים·· צרכנו בפלל מעתירים ׃ חזון נחזה
בבאורים·· חשבנו לעד לאורים ׃ חיזכנו כמתפארים··
קיים לדורי דורים·· המאיר לארץ ולדרים ׃

אופן

ראשון כתם פז·· חג עטור כתר·· תחן יוחן עתר ׃

שבתו

שבתו ״ כיושב סתר ״ שליח מפורש פותר :

רם ונשא ביותר ״ רב בניין וסותר : קראיו ״ פתח

חותר ״ קבל ניחוח בתר : עיניו כיונים ״ צר רבוע

דפנים ״ צופות צפים צפונים : תחוחות ״ שיח

צפונים ״ פונות לאליו פונים : עתיד ״ וגנוז פנינים ״

ערוך נגדו מלפנים : סביונו אין לפנים ״ שרפים

חיות ואופנים : לחייו ״ נטוף מור לקחים ״ נעימים

אמרים מלקחים : מגדלות ״ מרקח רקוחים ״

מתן לנפש פקוחים : לוחות ״ חירות משיחים ״

לב עלב משמחים : כאב ״ ממריחים ומשיחים ״

כערוגת ערבים שיחים : ידיו ״ ידי אדם פשוטות ״

יצוריו קבל מלנטות : טועים דרך קושטות ״

טרף לכל מושיטות : חזקות ״ מחזיקות מטות ״

חיש מדחי מלקטות : זכות ״ מגלגלות ומטות ״

זעם הדין מלשטות : שוקיו ״ וועד כתלנו

מצרף

מֵצַרֶף״ וְתַחַת רַגְלָיו שְׁרַפְרֵף׃ הַדוּמוֹ מַרְעִיד
וּמְרַפְרֵף״ הַיָם מְלַחֵיךְ וּמַשְׁרֵף׃ חִכּוֹ מַמְתַקִים״
דַת מַשְׁלִים עַתִיקִים״ גוֹזֵר אוֹמֵר וּמֵקִים׃ בִּדְבָרוֹ״
שֵׁיפֶר שְׁחָקִים״ אָמַר וַיִקְרָא אֲרָקִים׃ שִׁבְחוֹ״
לִגְיוֹנָיו מֵפִיקִים״ הַמְסוּלֶת הַמוֹן אֲפִיקִים׃ חַלִים״
זַעִים קְרִיאַת״ שָׁלוֹשׁ קְדוּשָׁה מְפַצִיחִים׃

זולת

אָהֵבוּךְ נֶפֶשׁ לַהֲדָךְ״ מוֹנִים בּוֹטֵחַ וְשׁוֹדֵךְ״
אָנָה הָלַךְ דוֹדֵךְ׃

בְּשׁוּב נוֹחֵךְ גַנוֹנוֹ״ רֵבַבָה תְּרַנֵן בְּגִינוֹ״
דוֹדִי יָרַד לְגַנוֹ׃

גְשִׁים נִבְנֵה לְהַחְדִילִי״ דוֹבְרִים נֵלְכָה לְהַבְדִילִי״
אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי׃

דִימַנִי נָאָה וּתְרוּצָה״ כְּנַנִי בְלֹא פְּרְצָה״
יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי כְּתִרְצָה׃

המהירני

הִזְהִירָנִי מִמַּעַשׂ מְעַנָּיִךְ ·· הִתְעַב נָא כְּנַעֲנַיִךְ ··

הָסֵבִּי עֵינַיִךְ :

וְעַמֵּךְ כּוּלָּם הֲלָלִים ·· קֹדֶשׁ וְלֹא חוֹלִים ··

שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים :

זְבָדַנִי זְבוּל אַרְמוֹן ·· טִיֵּב יוֹשְׁבֵי אָמוֹן ··

כְּפֶלַח הָרִמּוֹן :

חַכְמֵי מְלָאכוֹת מְלַכּוֹת ·· נֶצַח עוֹלָם הֲלִיכוֹת ··

שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת :

טוֹעֲנִים אֲסוּפוֹת גִּינָתִי ·· יַחַד נוֹטְעִים גַּנָּתִי ··

אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַמָּתִי :

יוֹשְׁרָם יָלִיץ הַתְּקָפָה ·· גַּבְהוּת קֶרֶן זְקוּפָה ··

מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה :

כַּעַס וּשְׂחוֹק יִגְנוֹז ·· דַּלַּת רֹאשׁ מִלְּגוֹז ··

אֶל גִּינַּת אֱגוֹז :

לְגוֹלֵל אֶבֶן צִמַּתְתַּנִי ·· בְּאֵר חַיִּים צִיַּמְתַּנִי ··
לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי :

מתי

מתי להחציר נעמית״ תועה ומתעה להעמית״

שובי שובי השולמית׃

נאים התנדב מעולים״ ראות ולקלם מועלים״

מה יפו פעמיך בנעלים׃

סדר עבודה כהונן״ השב בשיתו נונן״

שררך אגן׃

ערוך אלים ופרים״ כאז ביד סופרים״

שני שדיך כשני עופרים׃

פתח שיר מלידל״ הדר זוקן מגודל״

צוארך כמגדל׃

צו חסד גומל״ ונשא כאומן חומל״

ראשך עליך ככרמל׃

קשט תמור אשמת״ גנאי זכרונך שמת״

מה יפית ומה נעמת׃

ריב לטוב יומר״ ולשפלת עמק יזומר״

אמרתי אעלה בתמר׃

שַׁתַּף בְּכֹל מִשְׁמָר״ כֻּלָּם קְדוֹשִׁים מַאֲמָר״
זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר׃
תִּעֵן דָּבָר טוֹב״ שׁוּרָה אַחַת לַחֲטוֹב״
וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב׃
שְׁחוֹרָה וְנָאוָה תְּשׁוּקָתוֹ״ לֹא מֵרוֹב חֲשׁוּקָתוֹ״
אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ׃
מַחְפּוֹרִים שׁוּר סְפוּרִים״ הִסְתַּכֵּל בַּכּוֹפְרִים״
לְכָה דוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה נָלִינָה בַּכְּפָרִים׃
בִּינָה רְצוּיֵי תוֹרְמִים״ בְּסוּם עוֹלָם גּוֹרְמִים״
נַשְׁכִּימָה בַּכְּרָמִים׃
יִתֵּן קוֹל צוֹרֵחַ״ הַטּוֹבוֹת וְהָרָעוֹת הַפֶּרַח״
הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ׃
דוֹדִי נָח לִי״ הַמְנַחֲמִי וּמוֹחֵל לִי״
מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי׃
חֲזוֹת כְּאָז צְבָאֶךְ״ זוֹהַר שְׁכִינַת מוֹרָאֶךְ״
אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ׃ קרובן

קְרוּבֵךְ עַם דְּבֵקָנִי״ וְוֶסֶת שִׁבְחָךְ סַפְּקָנִי״

שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃

אַחֲרִית לְטַהֵר שׁוּלַיִם״ מַהֵר לְשַׁלֵּשׁ בִּכְפָלַיִם״

הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם׃

צִיּוֹן רְשָׁפִים מְלוּבֶיךָ״ מִי זֹאת בִּלְבָבֵךְ״

שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל לִבֶּךָ׃

אוֹתוֹ רְאוֹת מְרוּבִּים״ דֶּרֶךְ לַעֲבוֹר מְסוּבִּים״

מַיִם רַבִּים׃

בִּיטָּה עֲנִיָּה לְנַחֲמָה״ תְּעַרֵת אַחוֹת אֶם חוֹמָה״

אֲנִי חוֹמָה׃

וִיהוּדָה כְּרֶם גְּפָנָי״ רֶגֶל הֲהִי כָל לְפָנָי״

כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי׃

אֱלֹהַּ הַמָּגֵן מְגִינִים״ אֶדֶר שָׂרִים סְגָנִים״

הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים׃

מַסְרִיּוֹת מַסְרִיחַ יְדִידָי״ נֵרְדְּ וְכַרְכּוֹם רְדִידִי״

בְּרַח דּוֹדִי׃

ודמה

ודמה לך בטיולים״ אמץ כאז בחיוריט״
לצביאו לעופר האילים׃
משקל במשקל סמים״ ניחח ומר שמים״
על הרי בשמים׃
על הרי בשמים״ סב דמה לך דודי״ משגיח
מציץ מחרכי בית ועדי״ רעייתי קומי לך דפוק
לעודדי״ כי דלותי מאד מתנת מעידי״ יושבת
עגומה ענונה״ ואין מועדי״ ואתה יי מגן בעדי׃
אל גבעת הערלות״ לבונה מור ואהלות״ הבט
ממעלות כי מכות נחלות״ קומה קדמה חופש
עולות עליות״ טנף ונעילות יחלל קדש מעילות״
נא שבור זרועו מלהעלות תעלות״ ועם תהלות
במקהלות״ להודות הלילות׃
על הרי בתר״ על אחד ההרים״ יראה לבחירים״
גמול פועל הורים״ דובים אריות ונמרים״ חזירים
פרים

פרים אבירים ״ לפסג גזרים בתנור אורים ״ כיקר
כרים כלים גמורים ״ תור ונוזל שמורים ״ בליל שמורים
הלל גומרים ״ בעוברם שרים זמרים ״ אשירה לי״י אומרים:
ברח דודי ״ עד שתחפץ אהבת כלולנו ״ שוב לרחם
כי כלונו ״ מלכי רשעה שבנו ותוללינו ״ הרוס
וקעקע ביצתם מתילנו ״ הקם טירך נגן שתילנו ״
הנה זה עומד אחר כתלנו:
ברח דודי ״ עד שיפוח קץ מחזה ״ חיש ונסו
הצללים מזה ״ ידום ונשא וגבה נבזה ״
ישכיל יוכיח ונוים יזה ״ חשוף זרוע קרא כזה ״
קול דודי הנה זה:
ברח דודי ״ ודמה לך לצבי ״ יגש יגל קץ קצבי ״
דלות משבי בעטרת צבי ״ תובעים תאבים
לפני הר צבי ״ ואין מביא ונביא ״ ולא תשבי משוי
משיבי ״ ריבה רבי חסד חובי כאבי ״ ויירא ויבוש
אויבי

אוֹיְבִי״ וְאָשִׁיבָה חוֹרְפִי בְנִיבִי״ זֶה דוֹדִי״ קְרוֹבִי

רֵעִי אֹהֲבִי אֲהוּבִי״ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אָבִי״ אֵל עֵילוֹם

אֶהְיֶה בְּעֵינָיו מְמוֹצֵאת שָׁלוֹם׃

מִי כָמוֹךָ לְיוֹם רִאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח׃ [illegible]

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך׃

אין כמוך

אֵל שׁוֹכֵן מְרוֹמִים״ תִּכֵּן רוּם וַהֲדוֹמִים״

וְגַם לַעֲדַת תְּמִימִים״ לִזְבּוֹת אֶת הַפֶּסַח׃

נֶצַח אֲפָאֵר לְמַלְכִּי״ וַאֲרוֹמְמֵהוּ בְנוֹעַם חִכִּי״

תְּמוּר שַׁלּוּם זְבָחַי וְנִסְכִּי״ זֹאת חוּקַּת הַפֶּסַח׃

יָחִיד וְנִשְׂגָּב לְבַדּוֹ״ צִוָּה לַעֲדַת יְחִידוֹ״

לְבַעֵר שְׂאוֹר מִנֶּגְדּוֹ״ וְעָשָׂה פֶּסַח׃

שְׁמוֹ אַזְכִּיר וְטוּבוֹ״ אֲשֶׁר עָשָׂה לְעַם קְרוֹבוֹ״

מִצּוֹעַן הוֹצִיאָם וְקִיֵּים נִיבוֹ״ לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח׃

מָרוֹם כֹּחָם נָסַע״ וּבְכוֹרֵיהֶם בְּאַפּוֹ שִׁיסַּע״

וּבָנוּ מִתּוֹכָם יִסַּע״ וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח׃

ולהם

ולהם צור צוה״ למנות על שה בחבה״
ועל מצה ומרור״ לאכלו בתאוה בחפזון פסח:
אדון להלל בשירים״ ולנצחו במנים ושירים״
יום פדות עמו מכור מצרים״ ואמרתם זבח פסח:
לא אבו שמוע מוסר״ קטן נגיד ושר״
עד כי רדם באפו אשר לא יחסר״ לא נעשה כפסח:
רודפים בים השקיע״ בתוכו דרך לבניו הבקיע״
יחיד רוכב שמי רקיע״ ויעשו בני ישראל את הפסח:
אל לעד יודוך סלה פדוייך״ מרום נחם הדר תפארתך
וקבץ פזורך״ האר האל בבית מאווייך״ בירושלים לעשות הפסח:
שמך מרום לעולם וכבודך אל לנצח״ מהר עננו
ופדנו אדום וצח״ לבנו תשמח בהרמת מצח״
גר ועשה הפסח:
חדש שמחת גילנו״ זרע קדש השתל בחצרות גבולנו״
קרננו הרם והקם שפלנו״ ביום חג הפסח:

אדון

אדון שמך יתקדש ״ מהר עננו ושיר יתחדש״
נצח בבנין בית המקדש ״ ליי׳ כחוקת הפסח:
ששון ישע תעדנו״ לבית קדש הביאנו״
הרוס כל מתקוממנו״ הנמצאים את הפסח:
חרות מהר להביא״ לסגולתך אלהי אבי״
שמחנו בביאת תשבי״ ויעשו בני ישראל את הפסח:
זמן עבר ועידן שונה״ ושעיר רדה ועינה״
לנמשלו ככוכבי מעונה״ לא עשו הפסח:
מי כמוך קבץ מהרה גליותנו״ לעיר ציון
צבי תפארתנו״ ונשיר לך שיר כעל
ים סוף שבחוך אבותינו״ נעשה כפסח:

אירב חדגב

ברכו את יי׳ המבורך:

ברוך יי׳ המבורך לעולם ועד:

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם״ יוצר אור
ובורא חושך עושה שלום ובורא את הכל:
הכל

הכל יודוך והכל ישבחוך והכל יאמרו אין קדוש
כי״י הכל ירוממוך סלה יוצר הכל הא׳ הפותח
בכל יום דלתות שערי מזרח ופותח חלוני
רקיע מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה
ומאיר לעולם כלו וליושביו שברא במדת רחמים
המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו
מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית מה ״
רבו מעשיך י״י כלם בחכמה עשית מלאה
הארץ קניניך ״ המלך המרומם לבדו מאז
המשבח והמפואר והמתנשא מימות עולם אלהי
עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון עזנו צור
משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו אל ברוך גדול
דיעה הכין ופעל זהרי חמה טוב יצר כבוד לשמו
מאורות נתן סביבות עוזו פנות צבאות קדושים
רוממי שדי תמיד מספרים כבוד אל וקדושתו

תתברך

תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין כְּעֶרְכְּךָ וְאֵין זוּלָתְךָ אֶפֶס בִּלְתְּךָ
וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ׃ אֵין עֲרוֹךְ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה׃
וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא׃ אֶפֶס בִּלְתְּךָ
גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ
לִתְחִיַּית הַמֵּתִים׃

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ בְּפִי
כָּל נְשָׁמָה׃ גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם דַּעַת וּתְבוּנָה
סוֹבְבִים אוֹתוֹ הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ וְנֶהְדָּר
בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה׃ זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ׃
חֶסֶד וְרַחֲמִים מָלֵא כְבוֹדוֹ׃ טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָאָם
אֱלֹהֵינוּ יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל׃ כֹּחַ וּגְבוּרָה
נָתַן בָּהֶם׃ לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל׃ מְלֵאִים
זִיו וּמְפִיקִים נוֹגַהּ׃ נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם׃ שְׂמֵחִים
בְּצֵאתָם שָׂשִׂים בְּבוֹאָם׃ עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם׃
פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ׃ צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ׃

קרא

קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר׃ רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת
הַלְּבָנָה׃ שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם׃ תִּפְאֶרֶת
וּגְדוּלָה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ׃

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
נִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ׃ תִּפְאֶרֶת עָטָה
לְיוֹם הַמְּנוּחָה עוֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ זֶה שִׁיר
שֶׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל עֶלְיוֹן מִכָּל
מְלַאכְתּוֹ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר׃ מִזְמוֹר
שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ לָאֵל כָּל
יְצוּרָיו שֶׁבַח וִיקָר וּגְדוּלָה וְכָבוֹד יִתְּנוּ לְמֶלֶךְ
יוֹצֵר כֹּל׃ הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ׃

שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ וְזִכְרְךָ יִתְפָּאַר
מַלְכֵּנוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת׃
עַל כָּל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ

עָשִׂיתָ נֵּס הֵמָּה יְפָאֲרוּךָ סֶלָה ׃ תִּתְבָּרַךְ לָנֶצַח ׃
צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵינוּ בּוֹרְאֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים
יִתְרוֹמַם וְיִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ
יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים
בְּרוּם עוֹלָם ׃ וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי
אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָמִים · כֻּלָּם אֲהוּבִים · כֻּלָּם
בְּרוּרִים · כֻּלָּם גִּבּוֹרִים · כֻּלָּם קְדוֹשִׁים ·· כֻּלָּם
עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה מִצְוַת רְצוֹן קוֹנָם בְּאַהֲבָה ׃
וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדוּשָּׁה וּבְטָהֳרָה
בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה ׃ מְבָרְכִים · מְשַׁבְּחִים · מְפָאֲרִים ·
וּמַקְדִּישִׁים · וּמַעֲרִיצִים · וּמַמְלִיכִים · אֶת שֵׁם הָאֵל
הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא ׃

וְכוּלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם
זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים בְּאַהֲבָה יַחַד רְשׁוּת
זֶה לָזֶה · לְהַקְדִּישׁ לְהַעֲרִיץ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ ·
בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה וְכֻלָּם כְּאֶחָד ׃

אלהי

אלהי עולם יי' היושב כבודו על כסא רם
ונשא יתגדל ויתקדש שמו במקהלות
ישר' עמו כמו שרפי מעלה העומדים באימה
וביראה ומעריצים ומקדישים שם כבוד מלכותו
לעולם ועד׃ וזה מזה מקבלים ואומרים קדוש׃
עונים בְאֵימָה׃ וְאוֹמְרִים בְיִרְאָה קָדוֹשׁ׃ קָדוֹשׁ׃
קָדוֹשׁ׃ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃
וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים׃
לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃
לאל הַבָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּים
זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ שִׁירוֹת וְתוּשְׁבָּחוֹת לְפָנָיו
יַשְׁמִיעוּ כִּי הוּא לְבַדּוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת
עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת׃ בַּעַל מִלְחָמוֹת׃ זוֹרֵעַ צְדָקוֹת׃
מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת׃ בּוֹרֵא רְפוּאוֹת׃ נוֹרָא תְהִלּוֹת
אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ טוּבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד
מעשה

מעשה בראשית: כאמור לעושה אורים גדולים
כי לעולם חסדו: חסדו נתנם להאיר על הארץ
והתכין ממנו מאורות משמח עולמו אשר ברא
ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה
ויתרה חמלת עלינו. אבינו מלכנו בעבור
שמך הגדול. ובעבור אבותינו הצדיקים אשר
בטחו בך. ותלמדם לעשות מצות חקי חיים כן
תחננו ותלמדנו אבינו אב הרחמן: המרחם רחם
נא עלינו ותן בלבנו בינה להבין להשכיל לשמוע
ללמוד וללמד: לשמור ולעשות ולקיים את כל
דברי תלמוד תורתך באהבה. והאירה עינינו
במצותיך ודבק לבנו בתורתך ויחד לבבנו לאהבה
וליראה את שמך כי שם קדשך הגדול באמת נקרא
עלינו עשה עמנו חסד ורחמים בעבור כבוד שמך:

האל המלך הגדול הגבור והנורא מהרה באהבה
תרים ותגביה קרננו ותמלוך עלינו לעולם ועד·
ותושיענו בקרוב למען שמך כי בך בטחנו אל
אל נא נבוש׃ ובשמך הגדול חסינו לא נכלם
ולא נכשל לעד ולעולמי עד כי אבינו ואלהינו
אתה ורחמיך יי אלהינו וחסדיך הרבים אל יעזבונו
נצח סלה לעד· ונגילה ונשמחה בישועתך
מהר והבא עלינו ברכה ושלום· בשרנו
בשורות טובות ישועות ונחמות מהרה מארבע
כנפות כל הארץ· ושבור עול הגוים מעל צוארנו
והוליכנו מהרה קוממיות לארצנו כי אל פועל
ישועות אתה ובנו בחרת ואתנו קדשת מכל
עם ולשון וקרבתנו מלכינו לשמך הגדול
באהבה׃ להודות לך וליחדך· באמת וביושר
לבב ולאהבה· ברוך אתה יי הבוחר בעמו
ישראל באהבה׃

שמע ישראל ײ׳ אלהינו ײ׳ אחד: ברוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ואהבת
את ײ׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום
על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם
לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך: וכתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך:
והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאהבה את ײ׳ אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר
ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך
ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת
ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה
אף

אַף ײ בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר ײ נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם
אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן
יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
ײ לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ׃
וַיֹּאמֶר ײ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת
עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל צִיצִת הַכָּנָף
פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ײ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא

תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר
אתם זונים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם:
אני ייי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים אני ייי אלהיכם אמת:
ייי אלהיכם אמת ויציב ונכון וקים וישר
ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא
ואדיר ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה
עלינו ועל אבותינו על בנינו ועל דורותינו
ועל כל דורות זרע ישראל עבדך: על הראשונים
ועל האחרונים לעולם ועד חוק ולא יעבור:
אמת שאתהו ייי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
ועד: אמת אתהו מלכנו מלך אבותינו אתהו
למען שמך מהר גואלינו כגאלת את אבותינו:
אמת מעולם שמך הגדול עלינו נקרא באהבה
ואין

וְאֵין לָנוּ אֱלֹהִים עוֹד זוּלָתֶךָ:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּהוּ מֵעוֹלָם

עזרת אבותינו אתהו

מעולם · שובה שביתנו

ונשוב כימי עולם: אזכ׳

מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם ו

וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר בְּרוּם עוֹלָם

מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁבָּךְ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי

אָרֶץ: אֱמֶת אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ חוּקֶּיךָ

וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ·· אֱמֶת ·שֶׁאַתָּה הוּא

אֲדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ וְגָדוֹל וְגִבּוֹר לָרִיב רִיבָם

לְאָבוֹת וּבָנִים: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא

אַחֲרוֹן · וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל עוֹזֵר

וּמוֹשִׁיעַ: אֱמֶת מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ כָּל בְּכוֹרֵיהֶם

הָרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גָּאַלְתָּ וְיַם סוּף לָהֶם בָּקַעְתָּ

וְזֵדִים טִבַּעְתָּ יָם יַבָּשָׁה עָשִׂיתָ וִידִידִים עָבְרוּ יָם·

וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת

שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ לְאֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת

שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל
חי וקיים רם ונשא גדול גבור ונורא משפיל
גאים עדי ארץ מגביה שפלים עד מרום מוציא
אסירים פודה ענוים ועוזר דלים העונה לעמו
ישראל בעת שועם אליו תהלות נתנו לאל עליון
גואלם ברוך הוא ומבורך שמו משה ובני ישראל
לך ענו שירה בשמחה רבה כשעלו מן הים ענו
ואמרו כלם: מי כמוך באלים ייי מי כמוך נאדר
בקדש נורא תהלות עושה פלא: שירה חדשה
שבחו גאולים לשמך הגדול על שפת הים יחד
כלם הודו והמליכו ענו ואמרו ייי ימלוך לעולם
ועד: בגלל אבות הושעת בנים ותביא גאולה
לבני בניהם כי מעולם ועד עולם אתהו גואל וכתוב
גואלנו ייי צבאות שמו קדוש ישראל: כי אין זולתך
גואל לגאול אלא אתה ברוך אתה ייי גאל ישראל:
ואומר

ואומר אשרי תהלה לד׳ ובא לציון בלחש ובקולה חיב
כתובה לעיל בשבת ואחר הקהלה צומחין דגל״ ואח״כ
ואומר קדיש תתקבל ואח״כ מוציאים ב׳ ספרים
ומתחיל אין כמוכה הזה:

זמירות להקפת ס״ת לשל״ש רגל״ים

אין כמוך באלהים יי׳ ואין כמעשיך ״מי
כמוך מלכותך מלכות כל עולמים
וממשלתך מלכנו בכל דור ודור ׃ יי׳ מלך יי׳ מלך
יי׳ ימלוך לעולם ועד ׃ יי׳ עוז לעמו יתן יי׳ יברך
את עמו בשלום ׃ כי גדול אתה ועושה נפלאות
אתה אלהים לבדך ״שמע ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד׃
אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש ונורא שמו ׃ אחד
אלהינו רחום מלכנו קדוש ונורא שמו לעולם ועד׃
אב הרחמים היטיבה ברצונך את ציון תבנה

חומות

חומות ירושלים כי בך לבד בטחנו מלך עולמים:
ועתה קומה ײ לנוחך אתה וארון עזך: כהניך
ילבשו צדק וחסידיך רנן ירננו: בעבור דוד עבדך
אל תשב פני משיחך: הכל הבו גודל לאלהינו
ותנו כבוד לתורה: כי מציון תצא תורה ודבר
ײ מירושלים: ײ שמך לעולם ײ זכרך לדור
ודור: ײ חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:
גדלו ליײ אתי ונרוממה שמו יחדיו: רוממו ײ
אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש ײ אלהינו:
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע
לבני אדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך
מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור:
ײ מלך ײ מלך ײ ימלוך לעולם ועד: ײ עוז לעמו
יתן ײ יברך את עמו בשלום:

ומגביה הספר ומראה הכתב לקהל ואומרים וזאת התורה
וכו'

וזאת התורה וכו׳ ומגביה הס״ת קודם שיפתח הס״ת
אומר הרחמן הוא ירח׳ באחינו כל ישראל ויוציאנו
מצרה לרוחה ומאפלה לאורה בקרוב ונאמר אמן׃
ויפתח ויג׳ אחרי הרחמים וזאת התורה אשר
שם משה וכו׳ ואח״כ פותחין׃

לחג שבועות אומרים אחר המברך את עמו
בשלום קודם הגבהת ס״ת אומר מי עלה שמים
וירד וכו׳ הכתוב בסדר יום א׳ של שבועות׃ לשמחה
תורה קודם הגבהת ס״ת׃ אומר תאיר נוגה וכו׳׃
תָּאִיר נוֹגַהּ ׃ תָּאִיר נוֹגַהּ ׃ נוֹגַהּ תָּאִיר וְתַגִּיהַּ׃
תָּבֹא חָכְמָה ׃ תָּבֹא חָכְמָה ׃ חָכְמָה תָּבֹא
מֵחוּכָּמָה׃ תַּגִּיהַּ נְהוֹרָא ׃ תַּגִּיהַּ נְהוֹרָה ׃ נְהוֹרָא
תַּגִּיהַּ וְתַשְׁגִּיחַ׃ תִּדְלֶה יוֹפִיפָה ׃ תִּדְלֶה יוֹפִיפָה ׃
יוֹפִיפָה תִּדְלֶה וְתִדְלַג׃ תֶּהֱנָה אֲהוּבָה ׃ תֶּהֱנָה
אֲהוּבָה ׃ אֲהוּבָה תֶּהֱנָה בְּכָל מִינֵי ׃ תּוֹפִיעַ מֵרֵאשׁ׃
תופיע

תוֹפִיעַ מַרְאֵךְ ״ מַרְאֵךְ תוֹפִיעַ וְתַזְרִיחַ ׃ תִּזְרַח כַּלָּה״
תִּזְרַח כַּלָּה ״ כַּלָּה תִּזְרַח וְתַזְרִיחַ ׃ תְּחֶשֶׁה יְקָרָה״
תְּחֶשֶׁה יְקָרָה ״ יְקָרָה תְּחֶשֶׁה כְּבַעַל יְדֵי מֹשֶׁה ׃

כן ישמע בקולו קול עוז ומגביה הספר ומראה זכרון לישראל
ומשבחים ומודים ושמח הכהן ולא יקראו כהנים תיאר
גבה בספר כמו אל פרשה ומתחילין מן ויקרא משה
לכל זקני ישראל וכו׳ עד על צבאותם ושם חג באביב
קורין כו׳ גבה ומתחילין ״ מן והיה היום הזה לכם לזכרון ׃״

פ׳ ליום א׳ של פסח ׃

כאשר באביב מתחיל תפר״

וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכָּרוֹן וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ
חַג לַיְיָ׳ לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תְּחָגֻּהוּ ׃ שִׁבְעַת
יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תַּשְׁבִּיתוּ
שְּׂאֹר מִבָּתֵּיכֶם כִּי כָּל אֹכֵל חָמֵץ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשֹׁן עַד יוֹם הַשְּׁבִעִי ׃

וביום

וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלָאכָה לֹא יֵעָשֶׂה בָהֶם אַךְ
אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכָל נֶפֶשׁ הוּא לְבַדּוֹ יֵעָשֶׂה לָכֶם׃
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמַּצּוֹת כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
הוֹצֵאתִי אֶת צִבְאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ לוי
בָּרִאשֹׁן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב
תֹּאכְלוּ מַצֹּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ
בָּעָרֶב׃ שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם
כִּי כָּל אֹכֵל מַחְמֶצֶת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעֲדַת
יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר וּבְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃ כָּל מַחְמֶצֶת לֹא תֹאכֵלוּ
בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ מַצּוֹת׃ יארתל״ כאחל בקול עקהילאבר״

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם
וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח׃ וּלְקַחְתֶּם אֲגֻדַּת אֵזוֹב וּטְבַלְתֶּם
בדם

אֶלֶף רַגְלִי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף׃ וְגַם עֵרֶב רַב
עָלָה אִתָּם וְצֹאן וּבָקָר מִקְנֶה כָּבֵד מְאֹד׃ וַיֹּאפוּ
אֶת הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֻגֹת מַצּוֹת
כִּי לֹא חָמֵץ כִּי גֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ
וְגַם צֵדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם׃ וּמוֹשַׁב בְּנֵי יִשְׂרָ׳ אֲשֶׁר
יָשְׁבוּ בְּמִצְרָיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃
וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל צִבְאוֹת יְיָ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא לַייָ לְהוֹצִיאָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הוּא הַלַּיְלָה הַזֶּה לַייָ שִׁמֻּרִים
לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם׃ תאלים וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפָּסַח כָּל בֶּן נֵכָר לֹא
יֹאכַל בּוֹ׃ וְכָל עֶבֶד אִישׁ מִקְנַת כָּסֶף וּמַלְתָּה
אֹתוֹ אָז יֹאכַל בּוֹ׃ תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר לֹא יֹאכַל בּוֹ׃
בְּבַיִת אֶחָד יֵאָכֵל לֹא תוֹצִיא מִן הַבַּיִת מִן הַבָּשָׂר
חוצה

חוצה ועצם לא תשברו בו: כל עדת ישראל
יעשו אתו: וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליי
המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח
הארץ וכל ערל לא יאכל בו: תורה אחת יהיה
לאזרח ולגר הגר בתוככם: ויעשו כל בני ישראל
כאשר צוה יי את משה ואת אהרן כן עשו:
ויהי בעצם היום הזה הוציא יי את בני ישראל
מארץ מצרים על צבאתם:

וקהא עד לעילא ונח״כ אומר

אלהים השיבנו האר פניך ונושעה אלהים
צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה:
יי אלהים צבאות השיבנו והאר פניך
ונושעה: אין כאל ישורון רכב שמים
בעזרך ובגאותו שחקים:

ומנחין ספר אגי על הבימה וקורין אחר בענין פנחס
ובחדש

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיְיָ׃ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל׃
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃
בתוך המועד ובימים תחתונים אל פתח קורין בספר אחשון והקרבתם:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר
שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד
לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת
הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת אֵלֶּה׃ כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם
שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ עַל עוֹלַת
הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃
ויקדש עד לעולם ואחר קורין מפטיר אני בוא קטן והפטרה

הפטרה ליום ראשון של פסח׃

בָּעֵת הַהִיא אָמַר יְיָ אֶל יְהוֹשֻׁעַ עֲשֵׂה לְךָ חַרְבוֹת
צֻרִים וְשׁוּב מֹל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁנִית׃ וַיַּעַשׂ
לוֹ יְהוֹשֻׁעַ חַרְבוֹת צֻרִים וַיָּמָל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל גִּבְעַת הָעֲרָלוֹת׃ וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר מָל יְהוֹשֻׁעַ
כָּל הָעָם הַיֹּצֵא מִמִּצְרַיִם הַזְּכָרִים כֹּל אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה מֵתוּ בַמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃
כִּי מֻלִים הָיוּ כָּל הָעָם הַיֹּצְאִים וְכָל הָעָם הַיִּלֹּדִים
בַּמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לֹא מָלוּ׃
כִּי אַרְבָּעִים שָׁנָה הָלְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד
תֹּם כָּל הַגּוֹי אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיֹּצְאִים מִמִּצְרַיִם
אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְיָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לָהֶם
לְבִלְתִּי הַרְאוֹתָם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ
לַאֲבוֹתָם לָתֶת לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ וְאֶת
בְּנֵיהֶם הֵקִים תַּחְתָּם אֹתָם מָל יְהוֹשֻׁעַ כִּי עֲרֵלִים

היו

היו כי לא מלו אותם בדרך: ויהי כאשר תמו
כל הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד
חיותם: ויאמר ייי אל יהושע היום גלותי את
חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום
ההוא גלגל עד היום הזה: ויחנו בני ישראל
בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום
לחדש בערב בערבות יריחו: ויאכלו מעבור
הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם
היום הזה: וישבת המן ממחרת באכלם מעבור
הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו
מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא: ויהי בהיות
יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד
לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו
ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו: ויאמר לא
כי אני שר צבא ייי עתה באתי ויפל יהושע

אֶל פָּנָיו אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדֹנִי מְדַבֵּר אֶל
עַבְדּוֹ: וַיֹּאמֶר שַׂר צְבָא יְיָ אֶל יְהוֹשֻׁעַ שַׁל נַעַלְךָ
מֵעַל רַגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו קֹדֶשׁ
הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן: וִירִיחוֹ סֹגֶרֶת וּמְסֻגֶּרֶת מִפְּנֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא:

ואומר בכוונות התחתונות ואומרים קבלנו וכו' ואומרים לעמוד וכו':

גבורות טל דר"ר אליעזר

ואומרים תוקף קודם תואר:

אוֹחִילָה לָאֵל אֲחַלֶּה פָנָיו אֶשְׁאֲלָה מִמֶּנּוּ. מַעֲנֵה
לָשׁוֹן. אֲשֶׁר בִּקְהַל עָם אָשִׁירָה עֻזּוֹ. אַבִּיעָה
רְנָנוֹת בְּעַד מִפְעָלָיו. לְאָדָם מַעַרְכֵי לֵב וּמֵיְיָ
וְנֶאֱמַר יְיָ שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:
מַעֲנֵה לָשׁוֹן: וְנֶאֱמַר בְּצֶדֶק כָּל אִמְרֵי פִי אֵין
בָּהֶם נִפְתָּל וְעִקֵּשׁ: וְנֶאֱמַר יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ:

אלהינו

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ׃

טַל תֵּן לִרְצוֹת אַרְצָךְ שִׁיתֵנוּ בְרָכָה בְּדִיצָךְ רוֹב דָּגָן וְתִירוֹשׁ בְּהַפְרִיצָךְ קוֹמֵם עִיר בָּהּ חֶפְצָךְ׃ בְּטָל

טַל צַוֵּה בְּשָׁנָה טוֹבָה מְעוּטֶּרֶת פְּרִי הָאָרֶץ לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת עִיר כְּסוּכָּה נוֹתֶרֶת שִׂימָהּ בְּיָדְךָ עֲטֶרֶת׃ בְּטָל

טַל נוֹפֵף עֲלֵי אֶרֶץ בְּרוּכָה מִמֶּגֶד שָׁמַיִם שַׂבְּעֵנוּ בְרָכָה לְהָאִיר מִתּוֹךְ הַחֲשֵׁיכָה כַּנָּה אַחֲרֶיךָ מְשׁוּכָה׃ בְּטַל

טַל יַעְסִיס צוּף הָרִים טְעַם בִּמְאוֹרֶיךָ מֻבְחָרִים חֲנוּנֶיךָ הוֹצִיא מִמַּסְגֵּרִים זִמְרָה נַנְעִים וְקוֹל נָרִים׃ בְּטַל

טַל וְשׂוֹבַע תְּמַלֵּא אֲסָמֵינוּ הַבְעֵת תְּחַדֵּשׁ יָמֵינוּ דּוֹד כְּעֶרְכְּךָ מַעֲמִיד שְׁמֵנוּ גַּן רָוֶה שִׂימֵנוּ׃ בְּטַל טל

טַל בּוֹ תְּבָרֵךְ מָזוֹן ״ בְּמִשְׁמַנֵּינוּ אַל יְהִי רָזוֹן אֲיוּמָה
אֲשֶׁר הִסַּעְתָּה כַּצֹּאן ״ אָנָּא הָפֵק לָהּ רָצוֹן: בְּטַל
שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטָּל: סִימָן טוֹב לִבְרָכָה
וְלֹא לִקְלָלָה: אָמֵן לְחַיִּים וְלֹא לַמָּוֶת: אָמֵן לְשׂוֹבַע
וְלֹא לְרָזוֹן: אָמֵן מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה
וְאֵין דּוֹמֶה לָךְ:

וחוזר קדיש עד לעולם ומתפללין תפלת מוסף וכו׳:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַכֹּל זוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא
גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה מֶלֶךְ
רַחֲמָן אֵל חַי גּוֹאֵל עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אתה גבור לעולם יי׳ מחיה מתים אתה רב
להושיע מוריד הטל מכלכל חיים בחסד
מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים רופא
חולים מתיר אסורים משען לאביונים ומקיים
אמונתו לישני עפר מי כמוך אדון הגבורות
ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח לנו
ישועה בקרוב ואין דומה לך ונאמן אתה
להחיות מתים ברוך אתה יי׳ מחיה המתים:

כתר יתנו לך יי׳ אלהינו מלאכים המוני מעלה
עם עמך ישר׳ קבוצי מטה יחד כולם
קדושה לך ישלשו כדבר האמור על יד נביאך
וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי׳ צבאות
מלא כל הארץ כבודו: כבודו והודו וגדלו
מלא עולם ומשרתיו שואלים זה לזה איה מקום
כבודו להעריצו: לעומתם משבחים ואומרים

ברוך

ברוך כבוד יי ממקומו : ממקומך מלכנו תופיע
ותמלוך עלינו כי מחכים אנו לך מתי תמלוך
בציון בקרוב בחיינו במהרה בימינו תשכון
תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לעדי
עד ולנצח נצחים ״ ועינינו תראנה במלכות
עוזך כדבר האמור בשירי קדשך על ידי
דוד משיח קדשך ״ ימלוך יי לעולם אלהיך
ציון לדור ודור הללויה :

לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדושתך
נקדיש ושבחך יי אלהינו מפינו לא
ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה
ברוך אתה יי האל הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו
ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות
וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך

ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת. למוצאי שבת
ותודיענו ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה
מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון ימים טובים
לשועה את יום השבת הזה ואת יום חג המצות הזה
זמן חרותנו באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:
אלהינו ואלהי אבותינו ומפני חטאינו גלינו
מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין
אנו יכולין לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך
ולעשות חובותינו בבית בחירתך בנוה הדרך:
בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו
ומפני היד שנשתלחה במקדשך: שכן יהי רצון
מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אב הרחמן
מלך יעקב שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך
ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו
בימינו אבינו מלכינו: אלהינו ואלהי אבותינו
גלה

גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא
עלינו לעיני כל חי וקרב פזורנו מבין הגוים
ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ: והביאנו ײ אלהינו
לציון עירך ברינה ולירושלים בית מקדשך
בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן
את מוסף יום השבת הזה ויום חג המצות הזה
נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך
כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה
עבדך מפי כבודך כאמור: אם חל בשבת אומר
וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים
ושני עשרונים סלת מנחה בלולה
בשמן ונסכו: עולת שבת בשבתו על
עולת התמיד ונסכה:
ובחדש הראשון בארבעה עשר יום
לחדש

לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיְיָ׃ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַזֶּה חָג שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל׃ בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ׃ יעוס אלואי אל פסח יעקחיל יאכאן
וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר
שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה
לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר
חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת
הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת אֵלֶּה׃
כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה
רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ עַל עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃
כאני ימוס לחחקניס יאמית נה בפסוק׃

וביום

וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו׃ ותרצה לפניך את תפלת
עמוסיך כתמידי יום וקורבן נות מוסף פין ו
אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו
טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו
בהמון רחמיך הרבים בגלל אבותינו שעשו
רצונך בנה ביתך כבתחילה ושכלל היכלך
כבראשונה והשב ישראל לנוהו כהנים בעבודתם
ולויים לדוכנם וישראל במעמדם בשירה
ובזמרה ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך
בשלוש פעמי רגלינו בכל שנה ושנה ככתוב
בתורתך שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך
את פני ייי אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות
ובחג השבועות ובחג הסכות ולא יראה את פני ייי ריקם׃
איש כמתנת ידו כברכת ייי אלהיך אשר נתן לך׃

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת
מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם
כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ כֵּן תְּבָרְכֵנוּ סֶלָה
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ שִׂים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ
מִטּוּבָךְ וְשַׂמַּח אֶת נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר
אֶת לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵבָב שָׁלֵם וְהַנְחִילֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ באהבה וברצון בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן את שבתות
ומוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי
שְׁמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ השבת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים׃
רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם
שְׁעֵה וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה כהנים לִדְבִיר בֵּיתֶךָ
וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה
תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְתַחְפּוֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ וְתֶחֱזֶינָה
עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים כְּמֵאָז וּכְשָׁנִים
קדמוניות

קדמוניות ברוך אתה יי המחזיר מהרה
באהבה שכינתו לציון׃

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו
צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא לדור ודור׃
נודה לך ונספר תהלתך׃ על חיינו המסורים
בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל
נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
שבכל עת ערב ובוקר וצהרים הטוב כי
לא כלו רחמיך׃ המרחם כי לא תמו חסדיך׃
כי מעולם רבות קוינוך׃ לא הכלמתנו יי
אלהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת את פניך
ממנו׃ ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא׃
תמיד שמך מלכנו לעולם ועד וכל החיים
יודוך סלה׃ ויהללו ויברכו את שמך הגדול

בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרֶיוַח וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים אַהֲבָה וְחֵן

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור: יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

וָחֶסֶד צְדָקָה בְּרָכָה יְשׁוּעָה רַחֲמִים רַבִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בִּשְׁלוֹמֶךָ בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם אָמֵן:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביי מגן עזרך ואשר חרב

חרב גאותך ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו
תדרוך ואחר יאמר מי כמוך·· יהי שם ה׳ מבורך וכל
וקדיש תתקבל·· ואין כאלהינו אמר ר׳ אלעזר וכו׳
ועלינו לשבח וקדיש דרבנן עם ברכו ואדון
עולם וכל ככתוב בשחרית של שבת:

סדר מנחה ליום א׳ של פסח:

בשחרית באין לבה״כ ומתחיל שלי מאד וכו׳ ואם הוא שבת
מתחיל אם הוא משבת וכל ככתוב במנחת שבת··
ואח״כ אומר קדיש עד לעילא ומתפללין התפלה הכתובה
בערבית של פסח·· ואח״כ חוזר ש״צ התפלה ואומר
קדושה ואחר התפלה אומר יהי שם ה׳ מבורך וכל וקדיש
תתקבל ואח״כ מזמור הללויה הודו לה׳ בכל לבב׳ ויש
נוהגין לומר המזמור של פסח·· ואח״כ קדיש יהא שלמא··
ואם חל בשבת אומר ובא לציון ואני תפלתי ואח״כ קדיש
עד לעילא ומוציאין ס״ת וקורין ג׳ בפרשת השבוע
ואין

ואין אומר קדיש ואח"כ אומר מזמור ליום השבת
וכו' ונאמר יהללו את שם ה' וכו' ומחזירין ס"ת
למקומו ומתפללין ערבית:

סדר ליל ב' של פסח

ליל שני מתפללין כליל ראשון ואח"כ קדוש יקנה ומתחילין
לספור העומר מעומד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
סְפִירַת הָעוֹמֶר: הַיּוֹם לָעוֹמֶר יוֹם אֶחָד:
ואינו מבקש אבותינו הָרַחֲמָן הוּא יַחֲזִיר עֲבוֹדַת
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לִמְקוֹמָהּ בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ:
למנצח בנגינות מזמור שיר אלהים יחננו וכו'
ואומר אין כאלהינו עלינו לשבח וקדיש שלם
עם ברכו ויגדל אלהים חי וקדיש יתום שלמה ונפטרין
לבתיהן לשלום: בליל שני אומר היום ב' ימים לעומר
וכן מוסיף והולך עד שמגיע למ"ט ימים ואומר היום
לעומר

32

לעומר ז׳ ימים שהם שבוע אחד וביום שמיני אומר
היום לעומר ח׳ ימים שהם שבוע א׳ ויום אחד וכל על
זה הדרך מונה עד שמגיע למ״ט יום ואז יאמר
היום לעומר תשעה וארבעים יום שהם
שבעה שבועות תמימות:

סדר יום ב׳ של פסח:

קודם נשמת אומרים זה הרשות:

יְעִירוּנִי יְמֵי קֶדֶם ״ הֱיוֹתִי אוֹת לְכָל צָבָא״
כְּלִילַת הַיּוֹפִי וּצְבִי ״ כְּמוֹ הֵיכַל מְחוּטָּבָה: כיוון היכל מחוטבה
בְּעֵת שַׁבְתִּי שְׁחַרְחֶרֶת ״ בְּיַד כַּפְתּוֹר וְעוֹנֵיתִי״
בְּסִבְלוֹתָם וְקָרָאתִי ״ אֱלֵי דוֹדִי וְהִנֵּה זֶה בָא:
אֲזַי יָרַד יְדִיד נַפְשִׁי ״ אֶל תּוֹךְ גַּנִּי וּפַרְדֵּסִי״
וְשָׁם כָּרַת בְּרִית אִתִּי ״ יְדִידוּת אַהֲבָה רַבָּה:
וְיָצָאתִי בְּיַד רָמָה ״ חֲשׁוּקָה בַּעֲדִי זָהָב״
לְרִבְבוֹת וְלַאֲלָפִים ״ בְּשִׁנְאַנִּים וּמֶרְכָּבָה:

ונבקע

וְנִבְקַע הַתְּהוֹם לְפְנֵי·· הֲמוֹנֵינוּ וּמַה יָּפוּ··
פְּעָמֵינוּ בְּתוֹךְ יָם סוּף·· בְּיַבָּשֶׁת וּבֶחָרָבָה:
וּמַה נֶּהֱדַר צְבָאֵינוּ·· לְאַרְבַּעַת דְּגָלֵינוּ··
וְהַכָּבוֹד לְצִילֵנוּ·· כְּקִיר חוֹמָה אֲשֶׁר שַׂגְּבָה: כקיר חומה
וְנָתַן צַוְּארֵי עַמִּים·· וּמַלְכֵיהֶם בְּמוֹסְרוֹתָם··
וְהִשְׂבִּיעָם בְּמַעֲדַנֵּי·· בְּנֵי עֶלְיוֹן וְהַצָּבָא: בני עליון
וְהִקְדִּישָׁם בְּתוֹרוֹתָיו·· וְהִנְחִילָם יְסוֹד חֻקָּיו··
וְהוֹשִׁיבָם בְּאַפִּרְיוֹן·· בְּאֶרֶץ הַצְּבִי אִוָּה: בארץ הצבי
אַחַת עַל מַעֲשֵׂי בָּרְחוּ·· יְמֵי כָבוֹד וְסַר צִילִי וְנָס לֵיחִי··
וְעַתָּה אֵלֵךְ בַּשְּׁבִי·· בְּאַבְנֵי אֵשׁ וְלֶהָבָה: באבני אש
שִׁמְךָ מַלְכִּי אֲנִי שׁוֹאֵל·· הֲכִי אַתָּה לְמִגְדַּל עוֹז··
וְנַפְשִׁי אוֹתְךָ תִּשְׁאַל·· לְךָ תָּרוּץ וְנִשְׂגָּבָה: לך תרוץ ונשגבה

ותוער כאיתן וקדוש בלכו׳ תוער זה היוצר··

יוצר ליום ב׳ מפסח

אֲדַבֵּר מֵישָׁרִים·· מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים:
אֲהוֹלֵל כְּשִׁירָיו·· שִׁיר הַשִּׁירִים:

אמרות

אמרות חשוקות״ בר מנשיקות״
אלף המגן מנשיקות״ ישקני מנשיקות׃
ברכת המוניך״ לברור למוטמוניך״
באהבה יחנוך״ לריח שמניך׃
בחרת בוחריך״ ופדית משחריך״
בבקשת באים אל חדריך״ משכני אחריך׃
גיה יופי אוה״ וחסדו לי צוה״
גם הוא לי לתאוה״ שחורה אני ונאוה׃
גדרי אל מובחרת״ משיחור שחרחורת״
גוי רגע משחרת״ אל תראוני שאני שחרחורת׃
דודי לי״ ישעו מגדיל לי״
דברו מגיד לי״ הגידה לי׃
דתו הודיעני״ בתלאובות ידעני״
דעי ישעי ידעני״ אם לא תדעי׃
הודעתי חיסתי״ לאום ארוסתי״
הן

הֵן אֵת מְשׂוֹשָׂתִי ·· דִּמִּיתִיךְ לְסוּסָתִי:

הוֹשְׁפַּרְתִּי מֵאַחֲיִךְ ·· הַיּוֹשְׁבִים נוֹכְחֲיִךְ

הִדְלַחְתִּי דּוֹלְחַיִךְ ·· נָאווּ לְחָיַיִךְ:

וְכָל כְּלִי מוּזְהָב ·· וְכֶסֶף מוּאֳהָב

וַתַּעֲדִי בְּאַהַב ·· תּוֹרֵי זָהָב:

וְהוּא בִּמְסִיבּוֹ ·· בֶּתַחְבּוּלוֹת הַסְּבִיבוֹ

וְנִתְאַדֵּר מִכֹּל סְבִיבוֹ ·· עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִיבּוֹ:

זֹאת צַו לִשְׁמוֹר ·· לְהַגִּיד וְלֵאמוֹר

זִיהֲרֵי זָכוֹר וְשָׁמוֹר ·· צְרוֹר הַמּוֹר:

זָכוֹר וְאַל תֶּפֶר ·· חוֹק פִּדְיוֹן וְכוֹפֶר

זְמִירוֹת אֲסַפֵּר ·· אֶשְׁכּוֹל הַכּוֹפֶר:

חֲשׂוּף חֲשִׂפָּה ·· פְּלֵיטָה לְהוֹסִיפָה

חִיכֶם לְנִכְסֵפָה ·· הִנָּךְ יָפָה:

חִנָּם רָפָא ·· פְּצוּ לְשֵׁם פֶּה

חָמוּד וּמְיוּפֶה ·· הִנָּךְ יָפָה:

טפינו

טפינו חרוזים ״ ורכולתנו ארזים ״
טיעתנו פרזים ״ קורות בתינו ארזים:
טוב טעם ארון ״ בשובי לבצרון ״
טוללתי בחביון צל מחרון ״ אני חבצלת השרון:
ישמחו אנוחים ״ ויטבו זנוחים ״
יפריחו אפרוחים ״ כשושנה בין החוחים:
ישראל נער ״ יצאו בשער ״
יה בצלו יער ״ כתפוח בעצי היער:
כל גוים כאין ״ ופעלם מאין ״
כחכלילות עין ״ הביאני אל בית היין:
כמהתי בבקשות ״ לישר מעקשות ״
כנונה להאיר עשישות ״ סמכוני באשישות:
למוציאי לחפשי ״ אסיך תירושי ״
לו חכתה נפשי ״ שמאלו תחת לראשי:
לולי אלהיכם ״ וצדקת אבותיכם ״

לְמַעֲנִי וְלֹא לָכֶם״ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם׃
מַה לִּידִידִי״ כְּבוֹדִי וְהוֹדִי״
מָגֵן בַּעֲדִי״ קוֹל דּוֹדִי׃
מִמַּחְצַבְתּוֹ חֶצְבִי״ וְלְפָנָיו הַצְּבִי״
מְנִיתִי מֵעוֹצְבִי״ חוֹמָה דּוֹדִי לִצְבִי׃

נגון אחר

נָאוֹר אוֹר לִי״ אֵלַי וַיָּאֶר לִי״
נוֹרָא מִצּוֹעַן קְהָלִי״ עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי׃
נַשְּׁקוּ בַר״ כִּי מוֹט נִשְׁבַּר״
נוֹגְהֵךְ גָּבַר״ כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר׃
סְעִי מִקֶּרֶץ״ מִכִּלָּיוֹן וְחֶרֶץ״
שְׂאִי עֵינַיִךְ לָעֶרֶץ״ הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ׃
סַנְסִנּוֹת שָׂרִיגֶיהָ״ וּמַטַּע עֲרוּגֶיהָ״
שְׂאֵת עַל שִׁכְּם עוּגֶיהָ״ הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ׃
עֲנָקִים אֲבַלֵּעַ״ וּרְחָבִים אֲגַלֵּעַ״

עִזְבִי מוֹקֵשׁ יָלַע" יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע:
עוּזּוֹ מַעֲלִים" יוֹנְקִים וְעוֹלְלִים"
עַם חֲמוּשִׁים עוֹלִים" אֲחָזוּ לָנוּ שׁוּעָלִים:
פִּתְחִי לִי" שַׁעֲרֵי הֵיכָלִי"
פַּץ פּוֹדִי וְהוּא אֵלִי" דּוֹדִי לִי:
פּוֹטִים בְּמַפּוּחַ" אֶגְלַשׁ כְּצִיר נָפוּחַ"
פַּסּוּחַ וְרֵיחַ תַּפּוּחַ" עַד שֶׁיָּפוּחַ:
צוּרִי וּמִשְׂגַּבִּי" חֶלְקִי וְצוּר לְבָבִי"
צָמְאָה לְךָ רוּחִי בְּקִרְבִּי" עַל מִשְׁכָּבִי:
צוּר שִׂימָה נָא" וְעִמְּךָ עָרְבֵנִי נָא"
צִדְקָתְךָ לְרַנֵּנָה" אָקוּמָה נָא:
קַמְתִּי בִּשְׁעָרִים" לֶאֱסוֹף מְשׁוֹרְרִים"
קוֹל תִּתִּי בֶּהָרִים" מְצָאוּנִי הַשּׁוֹמְרִים:
קְדוֹשִׁי חוּבַּרְתִּי" הַרְאִיתֶם דִּבַּרְתִּי"
קוֹלוֹ נָתַן וְגִבַּרְתִּי" כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי:

ראיתי בעיניכם ״ ורבתי ריבכם״
רוצו עד בא עתכם״ השבעתי אתכם׃
ראשך למעלה״ צוארך עולה״
רכולה ומעולה״ מי זאת עולה׃
שמש בנטותו״ אפד עטייתו״
ששים בהעטותו״ הנה מטתו׃
שזופי חום חורב״ מלומדי חק חורב״
שבידם פפיות חרב״ כולם אחוזי חרב׃
תיכון זבולו״ ותוכן אהולו״
תהלה אגיד כללו״ אפריון עשה לו׃
תוכו רצוף באוסף״ אהבת חוסף״
תוכו חמוד מכסף״ עמודיו עשה כסף׃
צאינה וראינה״ דרך מישרים״
הנך יפה״ ונאוה בתורים׃
שיניך יולבנו״ כצמר עדרים״

כחוט

כחוט השני דובבות דברים:
כמגדל דוד בנוי בספירים שני שדיך נבונים
כשני עפרים עד שיפוח המשפיל ומרים
כולך יפה ומראך כמזהירים:
אתי מלבנון כלה נשור מהררי נמרים
לבבתיני אחותי כלה איומה בהדורים:
מה יפו אמוניך כשרפים מפארים
נופת תטופנה שפתותיך כלה וקדושה
לקדוש מזכירים:

אופן

גן נעול אוספו אראלים שלחיך בם
חסלסלים נרד וכרכום גבעות מזילים
מעין גנים רפקו נוזלים: עורי צפון הפיחי גני
באתי לגני ושתיתי ייני אני ישנה זרועה
ואלי גנני פשטתי חלילי לקול נגוני: דודי

שְׁלַח טַפְסַר מִכַּל הַשַּׂר" קַמְתִּי אֲנִי יָחִיד לְקַבֵּל מוּסָר" פִּתַּחְתִּי כַּבִּיר עֲבוֹר וְסָר" מְצָאוּנִי לְבוּשֵׁי בִּיָדָם נִמְסַר ׀ הִשְׁבַּעְתִּי מְחוֹלֶלֶת שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה" מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹר נָאוָה וְאֲהוּבָה" דּוֹדִי צַח סוֹבֵב דָּגוּל מֵרְבָבָה" רֹאשׁוֹ עָטוּר פַּז בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה; עֵינָיו פְּתוּחוֹת מְשׁוֹטְטוֹת בַּכֹּל" לְחָיָיו צָפוּן בּוֹשֶׂם אֶשְׁכּוֹל" יָדָיו קְדוֹשׁוֹת אֲמוּצוֹת בְּכָל" שׁוֹקָיו וְרַגְלָיו יְכִילוּ הַכֹּל; חִכּוֹ מַמְתַקִּים" שׁוֹכֵן שְׁחָקִים" אָנָה הָלַךְ" שֶׁהוּא מְבוּקָשׁ בַּשְּׁוָקִים" דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ" דְּלוֹתִי מִמַּעֲמַקִּים
אֲנִי לְדוֹדִי אֲהַלֵּל בְּקוֹל הַמוּלָה בְּרַקִּים;

זוּלַת

אֲתִּית יוֹם גְּאַלְתַּנִי עַל בָּמוֹת הִרְכַּבְתַּנִי"
לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שַׂמְתַּנִי" בְּקָרְאִי
קַשְׁבִי" וִיקַרְנִי וְחִשְׁבִי" וְגַם שׁוּבִי שׁוּבִי; נֶהֱצַתִּי
להחליץ

להחליץ עצמיך ״ ולהרבות חכמיך מה יפו
פעמיך : דרשתי בני יצהר ״ דת להרבות כנהר ״
שררך אגן הסהר : הוטבו דודיך ״ ובריח
נרדיך ״ שני שדיך ״ וסרוחים על מטות שן ״
בתענוג דשן ״ צוארך כמגדל השן : זוקפך
כתבור וכרמל ״ ירום ולא יאמל ״ ראשך עליך
ככרמל : חיך נועם נעמת ״ התרוממת ועצמת
מה יפית ומה נעמת : טכס תומר קומתך חיי
עד קיומתך ״ זאת קומתך : יפרח כתמר ״
בחצרות קדש יזומר ״ אמרתי אעלה בתמר :
כלולה בלקח טוב ״ זמרי כי טוב ״ וחכך כיין
הטוב : לידידי והוא כבודי אפיח נרדי ״
אני לדודי : מלבוש נאון עדיה ״ וחן וחסד
אעדה ״ לכה דודי נצא השדה : נראה
בנעימים ״ ובבנוי טוב כמו רמים ״ נשכימה

לכרמים

לכרמים: סעודת בריח" לטובו דודיך:
תארח" הדודאים נתנו ריח: עמי תחנותך
ועוז שכינתך " מי יתנך: פתחי בבואך" אערוץ
לנשאך" אנהגך אביאך: צוף דבש הורישי"
ושע ניסוך תירושי" שמאלו תחת לראשי:
קרב מלחמתכם" מלה העיר" עד בא עתכם"
השבעתי אתכם: ראות באהב חולה"
רוגשת בחילה" מי זאת עולה: שבטי איש
תם" שקוד להנחותם" שימני כחותם:
תוקף אהבת אהובים" גם לא מכבים" מים
רבים: מים רבים לא יוכלו לכבות את אהבה"
תפוץ לעורר אהבה" ונשור לך שירה עריבה"
כעל מי תהום רבה: עזרת

מי כמוך ליום ב׳ של פסח" לר׳ יצחק
בן אבקי יחיה נ״ה

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך׃

מִי כָמוֹכָה חָסִין יָהּ נוֹרָא עֲלִילָה״
לְיוֹשְׁבֵי נְשִׁיָּה״ עִמְּךָ
עוֹז וְתוּשִׁיָּה״ עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת בְּמִצְרַיִם׃
שַׁדַּי שׁוֹכֵן רוּם עֲרָבוֹת״ קָרָא רָעָב בְּכָל
מוֹשָׁבוֹת״ בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹת״
וְיוֹסֵף הוּרַד מִצְרַיִם׃
הוּא כִלְכְּלָם בְּלֹא כֶסֶף״ הַדּוֹר הַהוּא
גָּוַע בְּאוֹסֵף״ שָׁם נֶאֱסַף גַּם יוֹסֵף״
וַיִּשֶׂם בָּאָרוֹן בְּמִצְרָיִם׃
בָּרוּךְ בֶּרֶךְ פִּי מוֹלִדָם״ הִפְרָם וְהִרְבָּם
יוֹצֵר הָאָדָם״ גַּע גַּלְגַּל שִׁעְבּוּדָם״
וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם׃
נִתְחַכְּמוּ עָלָיו שָׂרֵי מַס״ לְמַעַן עַנּוֹתוֹ
בְּסֵבֶל נִכְמָס״ יָמִים רַבִּים צָעֲקוּ חָמָס״
מֵעוֹנֵי מִצְרַיִם׃

שרי

שָׂרֵי עוֹצִים בְּנֵי הַמֶּלֶךְ״ וַיְצַו לְכָל עַמּוֹ הַמּוֹלֵךְ״
הַבָּנִים הַיִּלּוֹדִים הַיְאוֹרָה לְהַשְׁלִיךְ״ עַל מֵימֵי מִצְרַיִם׃
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נֶאֶנְחוּ בְּמֶרֶד״ מֵעֲבוֹדָה קָשָׁה
בִּלְבֵנִים וְחוֹמֶר״ זָכַר בְּרִית וְהֵקִים אוֹמֶר״
לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃
תַּקִּיף נִרְאָה לְמַשּׁוּי מַיִם״ קְרָאוֹ מֹשֶׁה מֹשֶׁה
פַּעֲמַיִם״ בִּשְּׂרוֹ רוֹכֵב שָׁמַיִם״ רָאֹה
רָאִיתִי אֶת עֳנִי עַמִּי בְּמִצְרַיִם׃
יָהּ אַדִּיר טְהוֹר עֵינַיִם״ לָמוֹ מוֹפְתִים שְׁנַיִם
נָם נְאוּם לִמְחוֹלַת מַחֲנַיִם״ פָּקֹד פָּקַדְתִּי
אֶתְכֶם״ וְאֶת הֶעָשׂוּי לָכֶם בְּמִצְרַיִם׃
יָרוֹד יָרַד בְּגַנּוֹ הַנֵּס״ אֲנוּסִים כְּנֵס״ נִכְנַס
מִלֵּל אֵל הָאוֹנֵס פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם׃
חַל שׁוֹטֶה חֲרָדוֹת בּוֹטֶה״ מוּל עֶלְיוֹן בּוֹ
נוֹטֶה״ הִכָּה בַּיְאוֹר בְּנִטְיוֹן מַטֵּה״ וַיְהִי
הַדָּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם׃

יהר

יַהֵר יַהִיר נִבְעַר מִדֵּיעָה״ עָנָה עֲזוּת לָאֵל
וְיוֹדֵעַ״ נָטָה וַתַּעַל הַצְפַרְדֵּעַ״ וַתְּכַס
אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם׃
הִכְבִּיד לֵב מֶלֶךְ חָם ״וְלֹא שִׁלַּח נְשׂוּאֵי
רֵחַם״ בְּמַכַּת כִּנִּים כֵּשֵׁל כֹּחַם״
וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם׃
יָקֹשׁ קָשָׁה וְסֵרֵב לָרוֹב״ מִשַּׁלּוֹחַ עַם
לֹא קָרוֹב״ בְּהַשְׁלִיךְ לוֹ אֶת הֶעָרוֹב״
וַנִּבְקְָה רוּחַ מִצְרַיִם׃
גַּם גָּאוֹן לִפְנֵי שֶׁבֶר״ וְלֹא הִקְשִׁיב דִּבְרֵי הַיּוֹעֵץ
חָבֵר״ יְדֵי אֱלוֹהַּ נָגְעָה בְּדֶבֶר״ וַיָּמָת כֹּל מִקְנֵה מִצְרַיִם׃
דּוֹחֵק חֲזֵר לְסִיאוּר סוֹרֵחַ״ וְלֹא הִדְרִיךְ
מַר צוֹרֵחַ״ וַהֲיָה לִשְׁחִין פּוֹרֵחַ״
אֲבַעְבּוּעוֹת בְּכֹל אֶרֶץ מִצְרַיִם׃
לֵב כְּסִיל לֹא חָרֵד״ וְעַל עַמּוֹ בְּפֶךְ רַד״ וַיִּ׳

נתן

נָתַן קוֹלוֹת וּבָרָד ״ וַיַּךְ הַבָּרָד בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם׃
בּוֹעֵד בְּנַד הָרְבֵּה ״ וְלֹא הִדְרִיךְ בְּצֶמַח הַשָּׂדֶה
מְרוּבָּה ״ וְרוּחַ הַקָּדִים נָשָׂא אֶת הָאַרְבֶּה ״
וַיָּנַח בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם׃
תַּנִּין זוֹחֵל עֲקַלָּתוֹן נוֹשֵׁף ״ מֵאֵן שַׁלּוֹחַ גֵּרֵי
מֵשֶׁךְ ״ זִיֵּיף צוּר שָׁלַח חוֹשֶׁךְ וַיַּחְשִׁיךְ ״
עֶגְלָה יְפֵיפִיָּה מִצְרַיִם׃
וּבְדַם הַפֶּסַח הִפְלִיא עֵצָה ״ פָּסוּחַ בְּנֵי
תִּרְצָה ״ חֲצוֹת לַיְלָה קָמוּ בְּנָחוּצָה ״
וּמֵת כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם׃
רַתְּזוּ וְחָלוּ אֲדוֹנִים קָשִׁים נָמוּ קוּמוּ חוֹפְשִׁים ״ בְּיָד רָמָה
יָצְאוּ חֲמוּשִׁים ״ לְעֵינֵי כָל מִצְרַיִם׃
הָעָם בְּצֵקוֹ בְּשִׁכְמוֹ נָשָׂא ״ עַד לֹא תֶחְמַץ
הָעִיסָּה ״ עוּגוֹת מַצּוֹת בַּדֶּרֶךְ עָשָׂה
כִּי גוֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם׃

אוף

אלוה רב מקדם השמיעם ולא הכריע
חפצי נועם ויי נתן את חן העם
וינצלו את מצרים׃

מרום ים סוף לגזרים גזר בתוכו עבר
מורדף מאכזר עד הים לאיתנו חזר
וינער יי את מצרים׃

נאור הוציאם בכושרים נשאם על
כנפי נשרים ועל זאת שיבחו בשירים
אל מוציאם ממצרים׃

מי כמוך אמיץ נראה עושה נוראות מפותר
כנס מארבע הפאות וכאז בצוען ראות
נוראות כיום העלותו מארץ מצרים׃

ואומר שירה חדשה וכו' ומקבלין עמודך ואח"כ
בא"ל אוזר העמידה ואומר נקדש ובלבן כתנים
ואחר התפלה אומרין קדיש וכו' וקורא בקבלה׃
ואח"כ

ואח"כ מוציאין ב' ספרים וקורין אחד כמו שכתובה
למעלה וקורין בס"ת ראשון ה' גברי בפרשת אמור ואת'

פ' ליום ב' של פסח:

כהן וידבר יי' אל משה לאמר: שור או
כשב או עז כי יולד והיה שבעת
ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה
לקרבן אשה ליי': ושור או שה אתו ואת
בנו לא תשחטו ביום אחד: וכי תזבחו
זבח תודה ליי' לרצנכם תזבחו: ביום
ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר
אני יי': ושמרתם מצותי ועשיתם אתם
אני יי': ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי
בתוך בני ישראל אני יי' מקדשכם: המוציא
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יי': לוי וידבר יי' אל משה לאמר:

דבר

דַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי
ייי אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה
הֵם מוֹעֲדָי׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ
כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבָּת הִוא לַייי בְּכֹל
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ אֵלֶּה מוֹעֲדֵי ייי מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם׃ בַּחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבָּיִם
פֶּסַח לַייי׃ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה
חַג הַמַּצּוֹת לַייי שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ׃
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה
לַייי שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ
כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ ישרא
וַיְדַבֵּר ייי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת קְצִירָהּ וַהֲבֵאתֶם
אֶת עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל הַכֹּהֵן׃ וְהֵנִיף
אֶת הָעֹמֶר לִפְנֵי ײ לִרְצֹנְכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת
יְנִיפֶנּוּ הַכֹּהֵן׃ וַעֲשִׂיתֶם בְּיוֹם הֲנִיפְכֶם אֶת
הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה לַײ׃
וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
אִשֶּׁה לַײ רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכֹּה יַיִן רְבִיעִת הַהִין׃
וְלֶחֶם וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה עַד הֲבִיאֲכֶם אֶת קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת
עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ וּסְפַרְתֶּם
לָכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת עֹמֶר
הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה׃
עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ
חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַײ׃

ממושבתיכם

מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתַּיִם שְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חָמֵץ תֵּאָפֶינָה בִּכּוּרִים
לַיְיָ׃ וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׂים
תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפַר בֶּן בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם
שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיְיָ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם אִשֵּׁה
רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ׃ וַעֲשִׂיתֶם שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת
וּשְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח שְׁלָמִים׃ וְהֵנִיף
הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכֻּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְיָ
עַל שְׁנֵי כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיְיָ לַכֹּהֵן׃ וּקְרָאתֶם
בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וּבְקֻצְרְכֶם אֶת קְצִיר
אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ בְּקֻצְרֶךָ וְלֶקֶט
קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם
אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃ פתוח וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
דבר

דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן
תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ׃ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיְיָ׃ וַיְדַבֵּר
יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אִשֶּׁה לַיְיָ׃ וְכָל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃ כִּי כָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא
תְעֻנֶּה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמֶּיהָ׃
וְכָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה וְהַאֲבַדְתִּי אֶת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב
עַמָּהּ׃ כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן

הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתִשְׁעָה
לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם׃
שלישי וַיְדַבֵּר ײ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַײ׃
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ׃ שִׁבְעַת יָמִים תַּקְרִיבוּ אִשֶּׁה לַײ
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אִשֶּׁה לַײ עֲצֶרֶת הִוא כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ׃ אֵלֶּה מוֹעֲדֵי ײ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ
אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אִשֶּׁה לַײ עֹלָה
וּמִנְחָה זֶבַח וּנְסָכִים דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ מִלְּבַד
שַׁבְּתֹת ײ וּמִלְּבַד מַתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל
נִדְרֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נִדְבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר
תִּתְּנוּ לַײ׃ אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ

השביעי

השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את
חג יי שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום
השמיני שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון
פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי
נחל ושמחתם לפני יי אלהיכם שבעת ימים:
וחגתם אתו חג ליי שבעת ימים בשנה חקת
עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו:
בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל
ישבו בסכת: למען ידעו דרתיכם כי בסכות
הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ
מצרים אני יי אלהיכם: וידבר משה את מעדי
יי אל בני ישראל:

ואומר קדיש עד לעילא · ומח"כ אומר על היכל באורכו:
ומוציאין ספר אחר וקורין במפטיר קרבן ליום כמ"ש בפנחס
ומח"כ מפטירין ויצא המלך: הפטרה ליום ב' של פסח:
מלכים ב' סי' כ"ג

וישלח

וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה
וירושלים: ויעל המלך בית ייי וכל
איש יהודה וכל ישבי ירושלם אתו והכהנים
והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא
באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא
בבית ייי: ויעמד המלך על העמוד ויכרת
את הברית לפני ייי ללכת אחר ייי ולשמר
מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל
נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתבים
על הספר הזה ויעמד כל העם בברית: ויצו
המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה
ואת שמרי הסף להוציא מהיכל ייי את כל
הכלים העשוים לבעל ולאשרה ולכל צבא
השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות
קדרון ונשא את עפרם בית אל: והשבית

את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר
בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלים ואת
המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל
צבא השמים ׃ ויצא את האשרה מבית ה׳
מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה
בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה
על קבר בני העם ׃ ויתץ את בתי הקדשים
אשר בבית ה׳ אשר הנשים ארגות שם בתים
לאשרה ׃ ויבא את כל הכהנים מערי יהודה
ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים
מגבע עד באר שבע ונתץ את במות השערים
אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על
שמאול איש בשער העיר ׃ אך לא יעלו כהני
הבמות אל מזבח ה׳ בירושלם כי אם אכלו
מצות בתוך אחיהם ׃ ומדלגין וחוזרין ויצו המלך את
כל

כל העם לאמר עשו פסח לייי אלהיכם
ככתוב על ספר הברית הזה: כי לא נעשה
כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את
ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה:
כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו
נעשה הפסח הזה לייי בירושלם: וגם את
האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת
הגללים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ
יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים
את דברי התורה הכתבים על הספר אשר
מצא חלקיהו הכהן בית ייי: וכמהו לא היה
לפניו מלך אשר שב אל ייי בכל לבבו ובכל
נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו
לא קם כמהו:

ואומר ברכות המזון ואח"כ מי אביך וכל הנאה ימצאני
כיקר וכל מזמור לחוד וכל ומחזירין ס"ב לעק ושנו ותמהם
קבצנו וכל וקדש עד לעולם ומוסף וכל הסדר כמנהגו:
וגם המנהג מקבלין כמו מקבל:

סימנים לפרשיות של ח' ימי פסח:

משך שור או כשב'' קדש לי'' אם כסף'' וידבר ה' אל משה
פסל לך במדבר סיני בשלח ראה:

משך תורא קדש בכספא פסל במדברא שלח בוכרא:

ביום ראשון אל פסח קורין בפרשת בא אל פרעה מן ויקרא
משכו וקחו לכם עד על צבאותם

ביום ב' אל פסח קורין בפרשת אמור מן שור או כשב או
עז'' דבר משה מועדי ה' אל בני ישראל:

ביום ג' אל פסח קורין בפרשת בא אל פרעה מן קדש לי
כל בכור עד כי בחוזק יד הוציאנו ה' ממצרים:

ביום

ביום ד׳ של פסח קורין בפרשת ואלה המשפטים
מן אם כסף תלוה את עמי עד לא תבשל גדי בחלב אמו:
ביום ה׳ של פסח קורין בפרשת כי תשא ומתחיל ויאמר
ה׳ אל משה פסל לך עד לא תבשל גדי בחלב אמו:
ביום ו׳ של פסח קורין בפרשת בהעלותך מן וידבר ה׳ אל
משה במדבר סיני עד לגר ולאזרח הארץ:
ביום ז׳ של פסח קורין בשלח פרעה ויהי בשלח
עד כי אני ה׳ רופאך:
ביום ח׳ של פסח קורין בפרשת ראה מן כל הבכור עד סוף
הפרשה ·· ואם הוא שבת מתחיל מן עשר תעשר:
וזה הסדר לא יש שנוי לעולם כי אם כשחל פסח ביום
חמישי שביום ג׳ של פסח שהוא שבת קורין פסל לך שהוא
שבת של יום חמישי וביום ה׳ ב׳ ג׳ קורין סימן קדש ובמדבר
במדברא ·· וזה לך סימן הפרשיות כשחל פסח יום ב׳ ::
משך

משך תורא פסול קדש בכספא במדברא שלח בוכרא:

סדר שבת וחה"ה של פסח:

ערבית מתחילין ברוך י' אשר נתן מנוחה וכו' ומזמור
שיר ליום השבת וכו' ואח"כ מזמור של פסח וכו' וירא
בצר להם וכו' ומתפללין ערבית כמו שבת ומזכירין
אלהינו קודש השבות בנו" ואומרין בברכת מעין ז'
וכו' וקדיש תתקבל וכו' ופותחין הקדש עומר ואין כאלהינו
וכו' עלינו לשבח וכו' וקדיש שלם עם ברכו ויגדל אלהים
חי וקדיש יתום אלמא :: שחרית מתחילין כנ"ל ואומרין
הזמירות כמו בשבת ומוסיפין מזמור של פסח במזמור

ואומר נשמת" וקודם ברכו אומר זה היוצר ::

יוצר לשבת וחול המועד של פסח:

אָז בַּהַעֲבִיר סוֹרְרִים" כַּלָּה בְּיִסּוּרִים
חִנְּנָה לְמוֹצִיא אֲסִירִים" שִׁיר הַשִּׁירִים:

בעדנין

בעדניו להשקות" נפשות שוקקות"
באהב וחשיקות" ישקני מנשיקות:
נאות ימינך" גלה למאמינך"
נטעי נעמניך" לריח שמניך:
דוחקי בחיריך" אפך בם בחריך"
רוחי בקרבי אשחריך" משכני אחריך:
הלא לך מתאוה" מעוננה ונאוה"
ושוחחת בתאוה" שחורה אני ונאוה:
ועל הרשום בחרט" אימת אב מושחרת"
לכן גאולה נאחרת" אל תראוני שאני שחרחרת:
זה הודי ונדלי" ושמך עוז מגדלי"
מתי תגדילי" הגדה לי:
[illegible]רות חופשך דעי" כי יוחש פדעי"
מני רדו ואז תדעי" אם לא תדעי:

טעמי עסיסתי ·· אשקך כניסתי ··
כי ברוב חיסתי ·· דימיתיך לסוסתי :
יום הגיעך תורים ·· מחס ומסתורים ··
יאדרוך כפתורים ·· נאוו לחייך בתורים :
כל כסף וזהב ·· וכלי כסף מוזהב ··
עדייך יוכסף ויוזהב ·· תורי זהב :
לי החיש טובו ·· בנקום אשר בלבו ··
ואץ והריק חרבו ·· עד שהמלך במסבו :
מיון חדלי ·· ומשוד החדילי ··
כאב רוממי וגדלי ·· צרור המור דודי לי :
נסים לספר ·· עצמו מספר ··
פעל ליל וצפר ·· אשכול הכופר :
סוככתיך לחופפה ·· כזוהל התרחפה ··
ראויה ויופיפה ·· הנך יפה :

על

על כן איפה ״ בנועם גרון ופה״
לך כל צופה״ הנך יפה׃
פורכי נגרזים״ ובם נפרזים״
ונפדו מזורזים״ קורות בתינו ארזים׃
צבאי בכשרון״ שובי לבצרון״
רשית ברית אהרן״ אני חבצלת השרון׃
קמוצי רום מתוחים״ המטיר למתוחים״
ללקט בחרוחים״ כשושנה בין החוחים׃
רעות חסד נוער״ מאז לי הוער״
עד בא ליבת יער״ כתפוח בעצי היער׃
שולבי לכלי זין״ שת לתהו ולאין״
שמרי כבבת עין״ הביאני אל בית היין׃
תודות חדשות״ וניחוחי אשות״
התמרתי בלי בשושות״ סמכוני באשישות׃

תעודת

תְּעוּדַת מוֹרָשִׁי ·· תֵּבַע לְהוֹרִישִׁי ··
מִכֹּל לְהַפְרִישִׁי ·· שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי:
שְׁלִישִׁי לְצֵאתְכֶם ·· גָּעָה עֲוֹנוֹתֵיכֶם ··
לְקַיְּמָה בְּאִוּוּתְכֶם ·· הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם:
רְגַשׁ יְדוּדִי ·· וְלַפִּיד כְּבוֹדִי ··
הִבְרִיק לְהַחֲרוֹדִי ·· קוֹל דּוֹדִי:
קוֹל יְיָ חוֹצְבִי ·· בְּקִצְבֵי הַר הַקְצִיבִי ··
וְנִכְחוֹ הַצִּיבִי ·· דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי:
צְרוּפָה הִנְחִילִי ·· וְסוֹדֶיהָ נִחְלִי ··
וְתֵטַב בְּאֵר לִי ·· עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי:
פּוֹרְכָךְ יוּשְׁבַּר ·· וְכוֹחֲךָ יוּגְבַּר ··
אִם עַל פִּיךָ תְּדוּבַּר ·· כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר:
עַמּוּדֵי עֶרֶץ ·· וּרְכוּלֵי אֶרֶץ ··
יוּסְדוּ בְּלִי פֶרֶץ ·· הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ:

סדרי

סדרי פניה" וסלסילי חגיגיה"
וזייני תניה" התאנה חנטה פגיה:
נקיק הסלע" כרוב ותימור קלע"
אל תיראי תולע" יונתי בחגוי הסלע:
מי המהוני מעוללים" תור צבת עולים"
ופקקו מנעולים" אחזו לנו שועלים:
לפני בא לילו" ודיבת מכשולו"
כילוד על שתילו" דודי לי ואני לו:
כמוסות אל ואיום" עתידות לילה ויום"
נראו לי יום יום" עד שיפוח היום:
ירד רכבי" לקראת מרכבי"
ויהל כוכבי" על משכבי:
טס למעונה" ועידנים מינה"
שלשים ושמנה" אקומה נא:
חמר כוס שמרים" השקוני תרים"

חַבְלֵי שָׁוְא מְשַׁמְּרִים·· מְצָאוּנִי הַשּׁוֹמְרִים:
זְכוּת הוֹרִים הוּגְבַּרְתִּי·· וּלְצוּר חוּבַּרְתִּי··
וְעַל אוֹפַן נִדְבַּרְתִּי·· כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי:
וְוֶסֶת תְּמוּתְכֶם·· וְכוֹשֶׁר וְיַסְתְּכֶם··
בְּלִי שׁוּב לְאִוַּלְתְּכֶם·· הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם:
הֵן מִכֹּל פְּעוּלָּה·· זוֹ הוּעֲלָה··
וּבְכִינּוּי מְעוּלָּה·· מִי זֹאת עוֹלָה:
דִּגְלֵי רְשׁוּמוֹ·· דִּבְקֵי יִיחוּד שְׁמוֹ··
בָּאֵי עוֹלָמוֹ·· הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה:
גְּזֵירוֹת הַר חוֹרֵב·· כְּלָל וּפְרָט הָרַב··
רְווּי לֵב וְקֶרֶב·· כּוּלָּם אֲחוּזֵי חֶרֶב:
בְּנֵה בֵּית זְבוּלוֹ·· שֶׁכֵּן עַרְפִלּוֹ··
מָכוֹן לָכֶם גּוֹרָלוֹ·· אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ:
אָהַב וְחָשַׁק וְכוֹסֵף·· הוּעֲדְפוּ בְּתוֹסֶף··
לִנְכוֹרַת כֶּסֶף·· עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף:

נגון אחר

בא וגע חינוך שכלול אפריון ״ אולם והיכל
גדביר עוז וחביון ״ לשורר ולסול לאל
עליון ״ צאנה וראינה בנות ציון : נחלת משוש
קרייתי ״ מעושרת מקודשת לחלש קניתי ״ בסוד
בני רעיתי ״ הנך יפה רעייתי : יחסתיה מכל
קצבות ״ להבאת עומר ובכורי תנובות ״ ושתי
הלחם ממושבות ״ שיניך כעדר הקצובות :
מקודשת הימינה עיירותיך ״ מוקפות חומה
סביבותיך לשלח מתוכן צרעותיך ״ כחוט השני
שפתותיך : נאכלים לפנים משורך ״ קדשים
קלים הפרושים בערך ״ בכור ופסח ומעשרך ״
כמגדל דוד צוארך : בודל הר הבית נהדר
בהידורים ״ מבלי לבוא נדות ויולדות וזבי
בשרים ״ והחיל לטהר מטמא וזרים ״ שני שדיך

כשני עפרים : רחבת נשים צחורה כיום ״ מהכנס
במואהביה טבול יום ״ ועזרת ישראל ממחוסר
כפור פדיום ״ עד שיפוח היום : רביתי מקומי
הזייתי ״ לבוא לבד לצורך סמיכה ושחיטת
הוריתי ״ ולתנופה והגשה כצוויתי ״ כולך יפה
רעייתי : בין האולם ולמזבח נקדש ונעלה ״
בעל מום לרחוק ובלי מום לסגלה ״ ואף
פרועי ראש מלקבלה ״ אתי מלבנון כלה :
יוסד היכלי להתקדש למעלה ״ לקרב לקבל
בעלי רחיצה ונטילה ״ וחילופיהם לפגלה ״
לבבתיני אחותי כלה : שפרה מכולם עלי
נחלת לין שדיך ״ קדש קדשים בית אוסם
לימודייך ״ לכהן גדול ביום כיפור מרדיך ״
מה יפו דודיך : מאשר יקרה בעיני אהבת
כלולותיך ״ צמצמתי שכינתי בינותיך ״ לקבל
ולשחות

ולשחות שיחותיך ·· נופת תטופנה שפתותיך :
ויעדתיך שלש עשרה מדות לכללה ·· להדרש
דתך בגזרה שוה וחמורה וקלה ·· ובנין אב
וכתוב אחד וכולה ·· גן נעול אחותי כלה : איסור
והתר הוריתי לנבונים ·· ואחזרות ועונשים
על הנדונים ·· לסייגך לגדרך בגדר בנינים ··
שלחייך פרדס רמונים : לויי וכהני שוקדי בית
ארמון ·· בארבעים ושמונה משמרות ההמון ··
מקריבים מקטירים בעד שבטי ארמון ·· נרד
וכרכום קנה וקנמון : חלקך הושת בארץ החיים ··
הנה דרכי מות וחיים ·· בחרי בחיים ·· מעין גנים
באר מים חיים : זכרי תורת משה עבד נאמן ··
ובל יסיתך צפוני הנטמן ·· ויגוננך אלוה מתימן ··
עורי צפון ובאי תימן : קרנך תרום למעלה ·· כל
ימי עולם להנשא הול הנעלה ·· לתתך לשם ולתהלה ··
באתי לגני אחותי כלה :

סלוק

אֲנִי יְשֵׁנָה ״בְּגָלוּת בָּבֶל״ פַּשְׁטִתִּי נֶאֱמָנָה״ הֲיֵשׁ הֶתֵּר כְּבֶל״ דּוֹדִי יָדַע״ קֵץ לְהָקֵל עוֹל סֵבֶל״ קַמְתִּי מְלֵאוֹת״ שְׂבֵעִים לְשָׂמְחָה מֵאֵבֶל״ פִּתַּחְתִּי יְדִידוֹת״ שִׁיר בְּכָל מִינֵי נֵבֶל״ מְצָאוּנִי נִכְלָמִים ״בְּנֵיָנָי לְחַבֵּל״ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם חֲסוּיֵי צֵל יוֹסֵד תֵּבֵל״ זֶרַע קֹדֶשׁ״ נַחֲלַת חֶבֶל״ לְהַעֲרִיצוֹ לְהַקְדִּישׁוֹ ״בְּאֵלִי שֶׁכֶב נֶבֶל״ חַשְׁמַלֵּי רִגְיוֹן״ בְּאַרְתַּבֵּי טוֹהַר תֵּבֵל״ אֲשֶׁר בְּקוֹרְאָם קָדוֹשׁ ״זֶה מִזֶּה רְשׁוּת מְקַבֵּל׃

אופן

אֲצַלְתִּיךְ קְנוּיָתִי״ כְּסֹלֶת נְקִיָּתִי״ יָפָה אֶת רַעְיָתִי׃ בְּיַד זְרוּבָּבֶל עַבְדִּי״ הוּסַר מַחְמַדִּי״ הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי׃ גּוֹזְזֵי נִסְגָּלִים״ גּוֹלְבוּ בְּהוּלִים״ שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים׃ דִּימִית

בניהם

בֵּינֵיהֶם לִקְרָאתֵךְ ״ עָלְתָה נַאֲקָתֵךְ ״ כְּפֶלַח הָרִמּוֹן
רַקָּתֵךְ ׃ הִקְרַבְעָתִיךְ הֲלָכוֹת ״ הִצַּעְתְּ הֲלִיכוֹת ״ שִׁשִּׁים
הֵמָּה מְלָכוֹת ׃ וְעַל רְבִיעִית אֵימָתִי ״ רְקוּעָה כְּלִימָתִי ״
אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַמָּתִי ׃ זֵר אִישִׁי מוּקְפָּה ״ בְּמַחֲזֶה
אֶל מַחֲזֶה שְׁקוּפָה ״ מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה ׃ חוֹרֵי אֲנוּף
וְרָגוּז ״ הִשִּׁיךְ מִמִּיעַ גּוּז ״ אֶל גִּנַּת אֱגוֹז ׃ טֶכֶם שְׁפָטַי
לָךְ הוֹדַעְתִּי ״ לְאוּמִּים בַּל נוֹדַעְתִּי ״ לֹא יָדַעְתִּי ׃
יְשׁוּבֵךְ עוֹלָמִית ״ אִם עַד תַּאֲמִית ״ שׁוּבִי שׁוּבִי
הַשּׁוּלַמִּית ׃ כַּנְפֵי עַמַּיִךְ ״ מַחֲזִיקוֹת עֲמָמַיִךְ מַה
יָּפוּ פְּעָמַיִךְ ׃ לָצֵאת לָאוֹר וּלְצוֹהַר ״ אֲסִירֵי בֵית
סוֹהַר ״ שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר ׃ מַצַּב מַעֲמָדַיִךְ עַל
שְׁנֵי תַלְמוּדַיִךְ ״ שְׁנֵי שָׁדַיִךְ ׃ נוֹצְרֵיהֶם יַשְׁמִין
וְיַדְשִׁין ״ עֵר וְלֹא יָשֵׁן ״ צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן ׃
סוֹתֵר יְאַמֵּל וּבוֹנֶה יַחְמֵל ״ רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל ׃
עֲבוּרָם עָלַי הוּנְעַמְתְּ ״ וּתְחִיָּה הוּטְעַמְתְּ ״ מַה יָּפִית

ומה נעמת׃ פקודי קימתך ושנוני הקמתך ·· זאת
קומתך׃ צדקך לעד ישומר ·· וריח ניחוחך יתומר
אמרתי אעלה בתמר׃ קנין לקח טוב ·· יושיבך
במחטוב ·· וחכך כיין הטוב׃ רדומי עפר בעוררי ··
תאמתי ותעדי ·· אני לדודי׃ שחתי בצידי
שדה ·· ונחרשה ציון כשדה ·· לכה דודי נצא
השדה׃ תלבנוי כמו רמים ·· נותר כסוכת
כרמים ·· נשכימה לכרמים׃ בכורי תפוח ריח ··
אותם נפשי תדירת ריח ·· הדודאים נתנו ריח׃
נשיתי דתך מחוללי ·· ומאז רפה חילי ·· מי יתנך
כאח לי׃ ידעני בואך ·· ובצר אמצאך ·· אנהגך
אביאך׃ מלכות בית ברושי ·· כקדם להורישי ··
שמאלו תחת לראשי׃ יושב תהלותכם ·· פתו
בשועתכם ·· השבעתי אתכם׃ נושאי עינך
לתלה ·· לנערץ ברום מעלה ·· מי זאת עולה׃

בגד

בגד עוני נכתם׳׳ מחהו בחיבת תם׳׳ שימני
כחותם: יכמרו רחמיך הרבים וחשקך בל יהיו
מכבים׳׳ מים רבים: רבתי מעונה׳׳ באחרית
אעלנה׳׳ אחות לנו קטנה: בה עדי עד בלי
יהי׳׳ קין והגא והי׳׳ אם חומה היא: ישעה גלות׳׳
בשובי מצילות׳׳ אני חומה ושדי כמגדלות: פנה
אדון השלום׳׳ היות גאולה בשלום׳׳ כמוצאת שלום:

מי כמוך לשבת וחה״ של פסח:

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך׳׳ ואין דומה לך:

לר׳ יוסף ברבי עתיר:

מי כמוך ייי׳ עמך לראות אפקח עיני׳׳ ואספר בראשית
ענייני׳׳ את כל אשר עשה ייי׳׳ לפרעה ולמצרים:
ומי זה יכול לספר סוד פלאי׳׳ אשר עשיתי בצאתי
מעמלי׳׳ בעבור זה עשה ייי׳׳ לי בצאתי ממצרים:
סובל יד ודמיון׳׳ הליכות גלגל עליון׳׳

ומלבוש ישועה ופדיון״ עגלה יפיפיה מצרים׃
פלאיך יזכירו רעיוני״ בזמן ישועות פני״
זבח פסח הוא לי״י״ אשר פסח על בתי בני ישראל ·
ממצרים׃ אמנם היית טרם כל היות״ גדול עצות
ותושיות״ על זאת יהודון פיות״ כימי צאתך ממצרים׃
באפס יד ובאין מחזה״ הפליא פלאות ולי הודע חוזה״
זכור את היום הזה״ אשר יצאתם ממצרים׃
גיות הרבה כנסיו״ יעידו עליהם עמוסיו״
וכל אותותיו וכל מעשיו״ אשר עשה בתוך מצרים׃
דברו חקרו איך נוצרתם״ עד לא הייתם מאין אתם״
כי אתם ידעתם״ את אשר ישבנו במצרים׃
הנה נהגה חסדים״ מאז גמלנו בלודים״
ושמרתם את העבדה כי עבדים״ היינו לפרעה במצרים׃
וראו יקר אל עמותים״ בחכמה יצר זרותים״
ונתן אותות ומופתים״ גדולים ורעים במצרים׃

זרע

זרע אדם ובהמה · צמח מעפר אדמה ·
על כן יספר כל נשמה · אשר שמת אותו במצרים:
חדש תואר בתוארו · ונתן עליו אורו ·
והצמידו ביעלה והפאירו · כגן יי כארץ מצרים:
טפץ רבו ופרצו פרץ · הזנו ותטמא הארץ ·
מחה יושביה במי תרץ · ונערשו ונשקעו ביאור במצרים:
יזמו עדת נמהרים · קרית בצורה להרים ·
הפיצם והעבירם לערים · מקצה גבול מצרים:
כרעתם איבדם בברית מלה · ונאסף בשלום ובכלח ·
ובירך את זרעו ושלוח שלח · ונשאו בארץ מצרים:
ליוסף הפיק זממו · ולקץ ימים נראה חלומו ·
עדות בהוסף שמו · בצאתו על ארץ מצרים:
מריבו לאיש תם אזרחי · ויאמרו כה לחי ·
כי עוד יוסף חי · וכי הוא מושל בכל ארץ מצרים:
נסעו ובטח בריעו · וירד הוא וזרעו ·

לעוז במעוז פרעה ·· ולחסות בצל מצרים:
שמחו אל בחזיונו ·· אל תירא מרדת לנוא ··
אנכי אעלך גם עלה ואחנך חנו ·· ואנכי ארד
עמך מצרים: עליון כשומעו קול נפש ·· הלך
ובטח כל חופש ·· יוצאי ירך יעקב שבעים נפש ··
ויוסף היה במצרים: פרח גזעו ונוסף ·· על נחלת
ייי ולא סף ·· ובעת צדיק נאסף ·· ויקם מלך חדש
על מצרים: צוען אצים אמוני ·· בחומר ולבנים
לכלות המוני ·· ויצעקו בצר אל אמוני ·· אבותינו
במצרים: קראו בצר לפניך ·· נסה עלינו אור
פניך ייי ·· ויודע שמך לבניך ·· הנולדים לך בארץ
מצרים: רמז אל ברוחו ·· ליקותיאל שלוחו ··
באותות ובמופתים שלחו ·· לעשות בארץ מצרים:
שרתי בלחץ ילדי ·· ואת קול צעקתם באה עדי ··
כה תאמר לאמהות עבדי ·· ברוך עמי אשר במצרים:
תם

תם הקץ ואיו ·· הנני אשלח פריו ·· כי ידעתי מכאובו
ועוניו ·· וארד להצילו מיד מצרים ׃ ירד במראות
אלהים ·· לבשר להקת כמהים ·· קרא באזני תמהים ··
ולפני פרעה מלך מצרים ׃ ויען תנין בוזה ·· מי ײ
ומי החוזה ·· שמו לא הוגד לי עד היום הזה ·· לא
ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים ׃ שח לו שלח
את אמוני ·· פן אעשה לך דיני ·· כי הנה ײ ·· רוכב
על עב קל לבא מצרים ׃ פלאיו ירבה לעיניך ··
ואז תכנע מזדוניך ·· ואם תשוב תשוב להבינך ··
ונודע ײ במצרים ׃ בהיות הקשה בו ·· בדם
ובצפרדעים אל לבו ·· וכנים מעניים בגבו ·· והתעו
את מצרים ׃ רדפם בדבר ובערוב ·· בהיות הקץ
קרוב ·· מעפוש השחין לרוב ·· כי היה השחין בכל
מצרים ׃ ברד הכה גבוליהם ·· וארבה אבל שאר
דשא אילניהם ·· וחשך כסה עליהם ·· ויהי חשך

אפלה

אֲפֵלָה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ יָדַע תַּנִּין בְּסוֹדָיו׃
כִּי נָכוֹן יוֹם חֹשֶׁךְ בְּיָדָיו׃ בְּאָמְרָם אֶל עֲבָדָיו׃
הֲטֶרֶם תֵּדַע כִּי אָבְדָה מִצְרָיִם׃ מְדַבֵּר אֶל לֹא
פַּחַד׃ וּבְכָל עֲבָדָיו כְּיַחַד׃ וַיֹּאמֶר עוֹד נֶגַע אֶחָד׃
אָבִיא עַל פַּרְעֹה וְעַל מִצְרָיִם׃ אָמוֹן הִתְעִיב עֲלִילָה׃
נִגְזַר עָלָיו לִפְלִילָה׃ וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה׃ וַיְיָ הִכָּה
כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ יַחְדָּו כָּל יוֹשְׁבֵי חָם׃
צָעֲקוּ בִּמְרִירוּת לִבָּם וְרוּחָם׃ לְמַהֵר מִן הָאָרֶץ
לְשַׁלְּחָם׃ הוּא וַעֲבָדָיו וְכָל מִצְרָיִם׃ רְבָבוֹת
אַלְפֵי הֲמוֹנָם׃ יָצְאוּ בְּיָד רָמָה לְעֵינֵי שׂוֹטְנָם׃ לֵיל
שִׁמּוּרִים הוּא לַיְיָ׃ לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
חֵירוּת בְּחֶתְנוּ יְגֵעִים׃ וּמִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם נוֹסְעִים׃
אֵיל עֲלֵיהֶם הָרָעִים׃ וַיָּהָם אֵת מַחֲנֵה מִצְרָיִם׃
וַיָּרֶם בְּמֵימֵי תְהוֹמוֹת׃ וְעָשָׂה בְּסַאסְּאָה בָּהֶם
נְקָמוֹת׃ וְשָׁבוּ בְּכֹחַ וְחֵמוֹת׃ הַמַּיִם עַל מִצְרָיִם׃

מי כמוך

מי כמוך קמו בשירות כולם ״ לשורר לצור אשר
גאלם ״ ורב טוב וחסד גמלם ״ עושה גדולות במצרים:

ואומר שירה חדשה וכו׳ ומתפללין על אבות ומוסיפין אלהינו
בעבודה ואחר התפלה קורין הלל בדילוג ואח״כ קדיש
תתקבל ומוציאין ב׳ ספרים וקורין בראשון ויהי
בשלח עד כי אני ה׳ רופאך:

סדר יום ז׳ מפסח

בשחר באין לבית הכנסת ומתחיל טוב להודות וכו׳
ואם חול אינו מתחיל בקול ה׳ אחר כך מזמור לתודה וכו׳
מזמור שיר ליום השבת ה׳ מלך ואח״כ אומר
מזמור זה תהלים סי׳ י״ח:

למנצח לעבד יי לדוד אשר דבר ליי את
דברי השירה הזאת ביום הציל יי
אתו מכף כל איביו ומיד שאול: ויאמר ארחמך
יי חזקי: יי סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי
אחסה

אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי: מהלל אקרא
ייי ומן איבי אושע: אפפוני חבלי מות ונחלי
בליעל יבעתוני: חבלי שאול סבבוני קדמוני
מוקשי מות: בצר לי אקרא ייי ואל אלהי אשוע
ישמע מהכלו קולי ושועתי לפניו תבא באזניו:
ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו
ויתגעשו כי חרה לו: עלה עשן באפו ואש מפיו
תאכל גחלים בערו ממנו: ויט שמים וירד
וערפל תחת רגליו: וירכב על כרוב ויעף וידא
על כנפי רוח: ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו
חשכת מים עבי שחקים: מנגה נגדו עביו עברו
ברד וגחלי אש: וישלח חיציו ויפיצם וברקים
רב ויהמם: ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות
תבל מגערתך ייי מנשמת רוח אפך: ישלח
ממרום יקחני ימשני ממים רבים: יצילני מאיבי
עז

אַזִמְרָה ׃ מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד
לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם ׃
ואומר הודו לה׳ כי טוב וכו׳ ויברך בצר לבס וכ׳ הללויה
הללו אל בקדשו וכ׳ ועומד אל״ ואומר זה המעריב

מעריב ליל שביעי ושמיני של פסח

יָהּ שִׁלַּח אוֹרוֹ ״ וְהוֹפִיעַ בְּהוֹד הֲדָרוֹ ״ הוֹשִׁיעַ
עַמּוֹ בִּדְבָרוֹ ״ בְּהֶעֱצָרָם מֵעֶרֶב וְעַד עֶרֶב
כְּחֹק דִּבּוּרוֹ ׃

הֲמוֹן עַם שְׁלוּחִים ״ מְשׁוּלֵי שְׁלָחִים ״ בְּחֶסֶד וֶאֱמֶת
נִשְׁלָחִים ״ בְּאַהֲבַת אֲבוֹתָם מִשְׁתַּלְּחִים ׃
וְלֹא נָחָם אֱלֹהִים ״ דֶּרֶךְ עוֹבְדֵי אֱלִילִים ״ וְהִדְרִיכָם
בַּנְּעָלִים ״ נוֹתְנֵי זֶמֶר וְהִלּוּלִים ״ עַל מַכַּת בְּכוֹרֵי
עֲלִילִים ״ עָנוּ מִי כָמוֹךָ בָּאֵלִים ׃

בגילה ברנה בשמחה רבה

שׁוֹמְרֵי מִצְוַת רְגָלִים ״ שִׁמְךָ מְאַשְּׁרִים וּמְגַדְּלִים ״
ועל

ועל צבאותם יצאו גאולים ׃׃ והמליכו לצורם
בן גלים׃

זה צור ישענו פצופה ענו ואמרו יי׳ ימלוך לעולם ועד׃

עמדו מים כחומה ׃׃ במקהלות יונה תמה ׃׃ ושמחה
בבטן ערמה ׃׃ כי נגאלה בימין רוממה׃
יודעי הלכה ותורה ׃׃ שלח להם אורה ׃׃ עורר
ישעם במהרה ׃׃ תפרוש שלומך על עם נברא׃

ואומר ברכו ואחר ברכו מעריב וכו׳ ואח״כ וביום השביעי
חז׳ ואח׳ קדיש אבל מקדש ושמרו וכו׳׃

וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו׃ אלה מועדי
יי׳ מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם׃
ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
השבת לדרתם ברית עולם ביני ובין בני
ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה
ה

ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת וינפש: וביום השביעי וכו'

ומתפללין הקהל ליל פסח ואחר הקהל אם הוא שבת
אומר ויכלו וברכה מעין שבע ואם הוא חול אחר הקהל
אומר יביאם לה' מבורך והוא הקהל ומונין את העומר
ומונין הקהל כסדר ליל פסח:

סדר שחרית יום ז' של פסח

אומרים הזמירות ונשמת כמו בשבת ומוסיפין מזמור
ליום שבת ומזמור ליום שביעי של פסח ואומר ברוך
שאמר הארוך ואומרים השירה כסדר ואומרים אז ישיר
וכו' וקודם נשמת אומרים זה הרשות:

רשות לנשמת ליום ז' מפסח וליום ח' מפסח:

יְהוֹדֶה אֵל צְבָא חֶלֶד·· וְכָל תֵּבֵל בְּרוֹב
אֵימָה·· הֲלֹא הוּא אַחֲרוֹן רִאשׁוֹן·בְּלִי

איכות בלי כמה : בלי איכות

והוא מלך ואף מולך ·· וכן ימלוך בגיא שמה ··
דרוש מוכן ואל תדרוש במופלא לך ומה שמה :
ידיעתו ויחודו ·· בלי אין ולא ממה ·· בלי חיוב יציר
ברא ·· בצלמותו שכל ברוב חכמה :
נצחים ימלוך נורא ·· ומלכותו כצל נברא ·· מחדש
כל ולא ימיש ·· אבל אין ונעלמה :
שמו תמיד מהוללתוא ·· בפי גבר וכל קומה ··
הרימותי ידי לאל ·· למען ימחול אשמה : ויראוני לאלוה

ואומר נאמנך כל חיוב יקוים כתבו אומר זה ביוצר

יוצר דויושע ליום ז׳ של פסח :

אתה האירתה ·· יומם ולילה ·· לפני מרחני ··
אחרי רדפו ·· מרכבות מעני אבידת
גופם ·· על שפתים ראו עיני ·· אמונים שהדו :
ביום ההוא ·· ויושע וגו׳ :

בְּרִית בֵּתָרִים הִזְהִיר ״ כְּדַיָּין וְגוֹאֵל ״ בִּנְטוּרָתוֹ
זַרְעוֹ ״ וּבִגְאוּלַּת יַד כְּאֵל ״ בְּכֵן עַם יְרֵאָיו ״
לְהַאֲמִין כִּי הוּא אֵל בְּלוֹעִים קָאָה יַם סוּף ״
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל ׃

גְּאוּלִים יָצְאוּ מִבּוֹר ״ לְחֵירוּת חָפוּשִׁי ״ גְּשׁוּלִים
סוּף ״ וְלַמּוּת אֲנוֹשֵׁי ״ גֵּאִים רָדְפוּ וְאָבְדוּ ״
בְּגַלֵּי יַם חֲלוּשֵׁי ״ גָּאֹה גָּאָה שִׁיר יְשׁוּעָה ״
אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה ׃

דָּפַק פִּתְחֵי יְשֵׁנָה ״ בְּנֶפֶשׁ בְּזוּיָה ״ דְּרוֹר נָחַת
מֵעַבְדוּת ״ לְחֵירוּת עֲטוּיָה ״ דּוֹדָהּ הוֹצִיאָהּ ״
בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה ״ דּוֹבְבוּ יוֹנְקִים זֶה אֵלִי ״ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ ׃
הָלְכוּ בְּתוֹךְ יָם ״ וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה ״ הוֹלִיכָם
בִּתְהוֹמוֹת כְּבִקְעָה ״ אָדָם וּבְהֵמָה ״ הַבָּאִים
אַחֲרֵיהֶם ״ זָעַף בְּאַף וּבְחֵמָה ״ הַדּוֹרִי שַׁבְּחוּ לִשְׁמוֹ
נַמוּ ״ יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה ׃

ויחזק

וַיְחַזֵּק לִבּוֹ לִרְדּוֹף ·· עִם כָּל צְבָא קְהָלוֹ ·· וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת רֶכֶב ·· בָּחוּר לָקַח לוֹ ·· וַיּוֹרֶם בַּחֲצִי
אֵשׁ ·· הֲמַם וְהִבְהִילוֹ ·· וְטוּבְּעוּ בְּיַם סוּף
מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ׃

זָמְמוּ פֶּן יִרְבֶּה ·· יוֹעֲצֵי תּוֹלְלֵימוֹ ·· זָעוּ בְּפֶרֶךְ וְהִכְבִּידוּ
עוֹלֵמוֹ ·· זְדוֹן מַחְשְׁבוֹתָם ·· נֶהְפַּךְ עֲלֵימוֹ ·· זוֹרְקֵי
יִלּוֹד בַּמַּיִם ·· תְּהוֹמוֹת יְכַסְיוּמוּ׃

חוֹתָם עַל הָרֵי בֶתֶר ·· נִקְמַת דִּינִי ·· חִיבֵּל נוֹגְשֵׂי —
וְדָן דִּינִי ·· חוּלְּקוּ בְּגַלֵּי יָם ·· פִּגְרֵי מְדַיְּינַי ··
חִזַּקְתַּנִי בְּכֹחַ נֶאְדָּרִי ·· יְמִינְךָ יְיָ׃

טוּמְּנוּ בְּנֶגֶף ·· בְּכוֹרֵי שׁוֹטְנֶךָ ·· טוֹרְדוּ פְּעָמַי ··
רוֹדְפֵי הֲמוֹנֶיךָ ·· טוּבְּעוּ בְּלִיבּוֹת תְּהוֹם ·· צוֹרְרֵי
אֱמוּנֶיךָ ·· טוֹאטְאוּ קָמֶיךָ בַּחֲרוֹנְךָ ·· וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ׃

כִּינֵּס כָּל עַמּוֹ ·· יָהִיר חֲסַר לֵב ·· כַּעְסוֹ הָעִיר ··
לִרְדּוֹף כְּדוֹב אוֹרֵב ·· כְּחָפַר בּוֹר וְלִנְפּוֹל בּוֹ

חוייב" כלה להוריש שור ושה" אמר אויב:
ירית אש וענן" חיצי רשפיך" ירדו על מחנה"
צבא מחרפיך" יען כי רדפו אחר עם מצפיך"
יקפאו תהום כקרח" וברוח אפך:
לשפוט זדים" במי מבול יספת" לאדירי ים"
כדגים לרשת אספת" ללוחצי עמך"
מכות על מכות הוספת" לכסותם מי ים"
ברוחך נשפת:

מושעי ים סוף" בשירה קדמוך" מספרים
מעשיך" יחד הנעימוך" מנשאים כבודך"
בהלול רוממוך" משבחים לשמך נמו" וכו' מי כמוכה:
נאנחו מעבודות" ואזן הטית" נקמה לבשרת"
וקנאה עטית" נוגשמו ניערת" וכולם טאטאת"
נבלתם לבלוע נא" ימינך נטית:
סובלי עול כבד" ללוחציהם ראית" סכורי כור

ברזל

ברזל· ללוחציהם רחית· סוטנימו סערת· ולתהום
רמית· סמוכים על שם קדשך· בחסדיך נחית׃
עורר סערה· בשאגת רעמים· עוכר זדים
במשברי ימים· ערץ גאים· והשפיל רמים
עלילות ניסי נוראותיך· שמעו עמים׃
פדויים לחירות· לגואלם הללו· פרזוני כנען
רגזו וחלו· פאתי מואב· בערו וחולחלו·
פחתי אלופי אדום· אז נבהלו׃
צור חינן להניא· חוברי פסיליהם· צווחות נימו
לידום· כאבני פסיליהם· צאנך להעביר· עזח
גבוליהם· צוקת פחד ואימתה· תפול עליהם׃
קהלות איש תם· ברכות אב תשביעמו· קמיהם
תפיל· ומידם תושיעמו· קבץ פזורים· וברצונך
תשעשעמו· קרית הר נחלתך· תביאמו ותטעמו׃
רחבת ידים· נער והרעד· רפות ידים· להעביר

בה ויעד״ רז המלוכה״ ישורון היעד״ רנן ושירה
נמו״ ײ ימלוך לעולם ועד:

שאג אל כאריה״ וחשף זרועו״ שפעת ים סוף״
יבש והבקיעו״ שדפו ברוח קדים״ והפריעו״
שב ויכס רכבו וחילו״ כי בא סוס פרעה:

תוקף בית יעקב״ עטרת עטוים״ תפארת ראשם״
עטרת עדיים״ תופפו במחולות״ כיצאו מן
הים״ תעודת שירה נמו״ ותקח מרים:

אופן

ותען להם מרים״ שירו לײ כי גאה גאה״
סוס ורכבו רמה בים: סוס:

אסר רכבו״ בשלישי חילו״ גמולו להשיבלו״
דיין הבהילו: סוס:

העיר חמה״ ונס ארדוף״ ועומי גלי ים״
חשף להדוף: סוס:

טְבִיעַת מְצוּלָה·· יָרְדוּ שָׁלִישָׁיו·· כְּעוֹפֶרֶת צָלְלוּ··
לִגְיוֹנֵי פָּרָשָׁיו׃ סוס׃

מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה·· נִנְעֲרוּ בְּתוֹךְ יָם·· סָתְמוּ תְהוֹמוֹת··
עֲלֵיהֶם מַיִם׃ סוס׃

פְּרִיצַת גְּזָרִים·· צָנְנוּ חוֹמוֹת·· קָפְאוּ בְּלֶב יָם··
רִבְיוֹנֵי תְהוֹמוֹת׃ סוס׃

שְׁלָמִים עָבְרוּ·· שְׁבִעַת בְּקוּעָה·· תְּהוֹמוֹת דָּרְכוּ··
תְּמוּר גֵּיא בְּקוּעָה׃ סוס׃

תְּכוּנַת מְשׁוֹרְרִים·· לְהַלֵּל לְנוֹקֵם נְקָמוֹת··
תְּשׁוּעָתוֹ רוֹאִים·· לִגְמוֹל אוֹיֵב נְקָמוֹת׃ סוס׃

זולת

אָז בְּבוֹא אוֹיְבַי וּמוֹנַי·· לִרְדוֹף אַחַר עֲדַת אֱמוּנַי··
וַיּוֹשַׁע יְיָ׃

בְּכֵן עָמְדוּ כְּדַל וְשׁוֹאֵל·· נִגְלָה הַמּוֹשִׁיעַ וְגוֹאֵל··
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל׃

גבורתו

גְּבוּרָתוֹ כִּרְאוּ רָאשֵׁי ״ הָעָם שֶׁנִּצַּל אוֹיֵב הַקָּשֶׁה״

אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה׃

דָּרְכוּ שִׁבְטֵי יָהּ״ וְעָבְרוּ וְנָתְנוּ הוֹדְיָה״

עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ׃

הָלְכוּ בְּרוֹב עָצְמָה״ וְהֶעֱבִירָם בְּיָד רָמָה״

ײ אִישׁ מִלְחָמָה׃

וּבְכֵן צוּר גּוֹאֲלוֹ״ נִהֲגוּ בְּכוֹבֶד וְהִפִּילוֹ״

מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ׃

זֶרַע יְשׁוּרוּן קָמוּ״ וְהָאוֹיְבִים נִבְהֲלוּ״

תְּהוֹמוֹת יְכַסְיוּמוּ׃

חָלוּ וְרָעֲדוּ מוֹנַי״ וְקָלְסוּ בַּחוּרַי וּזְקֵנַי״

יְמִינְךָ ײ׃

טֶרֶם בָּא לִרְדּוֹף בָּנֶיךָ״ אוֹיֵב הוֹשַׁעְתָּם עַל יַד יְמִינֶךָ״

וּבְרוֹב גְּאוֹנְךָ׃

יָרְדוּ מַלְאֲכֵי מַחֲנַיִם״ וְכוֹכָבִים נִלְחֲמוּ מִשָּׁמַיִם״

וּבְרוּחַ אַפֶּךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם׃

כאשר

כַּאֲשֶׁר חָשַׁב אוֹיֵב לְהַשִּׂיג״ כְּבָר עָבְרוּ הַטְּהוֹרִים

מִסִּיג״ אָמַר אוֹיֵב אֶרְדּוֹף אַשִּׂיג׃

לְעֵת אֲשֶׁר רָאוּ שִׁבְחֶיךָ״ וְרָצִיתָ לְהוֹשִׁיעָם בְּכֹחֲךָ״

נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ׃

מַעֲשֵׂה אֶצְבְּעוֹתֶיךָ״ יוֹדוּךָ״ וִיבָרְכוּךָ״

מִי כָמוֹכָה׃

נָתַתָּ חֵן לְבָנֶיךָ״ וּלְהַצִּילָם שַׂמְתָּ יְמִינֶךָ״

נָטִיתָ יְמִינְךָ׃

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים יָדֶךָ״ הֲרִימוֹתָ לְהַצִּיל עַם יְדִידֶךָ״

נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ׃

עָמְדוּ מַלְאֲכֵי מְרוֹמִים״ לְהַשְׁפִּיל אֲשֶׁר עַל עַמְּךָ

קָמִים״ שָׁמְעוּ עַמִּים׃

פָּתְחוּ פִּיהֶם וְשִׁבְּחוּ כְּנִגְאֲלוּ״ וּבְהַשְׁמַע כִּי מְנַשְּׂרִים קָלוּ״

אָז נִבְהֲלוּ׃

צָרֵי עַמְּךָ וְקָמֵיהֶם״ וַחֲמָתְךָ הַבּוֹעֶרֶת בָּהֶם״

תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם׃

קראון

קְרָאוּךָ עַמְּךָ וְתוֹשִׁיעֵמוֹ ״ וְאֶל נְוֵה בֵיתְךָ תּוֹשִׁיבֵמוֹ ״
תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ׃

רָאָה וְקִבְּצָם אֶל אַרְצָם לְהִוָּעֵד ״ וְלֵאמֹר אֶל בֵית
מוֹעֵד ״ ײָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

שָׂמְחוּ וַיָּגִילוּ וַיָּרִיעוּ ״ כֹּל הָעָם בְּרֵיעוּ ״
כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה׃

תּוֹדוֹת נָתְנוּ כְּעוֹבְרָם בַּיָּם ״ וְהַנָּשִׁים יָצְאוּ בִמְחוֹלוֹת
וּבְעֶדְיִים ״ וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם׃

אָמְרוּ לוֹ יוֹדְעֵי הַשָּׁנָה וּבִינָה ״ בְּיוֹם רִנָּה וִישׁוּעָה ״
אָנָּא ײָ הוֹשִׁיעָה נָּא׃

אַחַר בָּאוּ רָאוּ וְהֵבִיאוּ מִנְחָה ״ וְהִתְחַזְּקוּ וְהִתְאַמְּצוּ
לֵאמֹר בְּשִׂמְחָה ״ אָנָּא ײָ הַצְלִיחָה נָּא׃

מי כמוך ליום ז׳ מפסח׃ לר׳ אלוס

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך׃

מי כמוך שְׁתַּיִם בִּגְבוּרָה ״ מוּרְכָּבִים מֵחוֹמֶר
וְצוּרָה ״ תְּנוּעָתָם סְבוּבִית לֹא יְשָׁרָה ״
הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַײָ׃

להם

להם נפש וציור בתנועתם ״ לא יסבו בלכתם ״
והאופנים מתנשאים לעומתם ״ ויודו
שמים פלאך ייי׃
וארבעה פנים לאחד ״ נבדלו החומרים לאחד
אחד ״ חשקם אל חשוקם יחד ״ ואתה
מרום לעולם ייי׃
מוליך לימין משה זרוע תפארתו ״ פקד עמו
את כל ענותו ״ ויזכור להם בריתו ״
כי אל רחום ייי׃
בא אל פרעה מלך מצרים ״ ואמרת כה אמר
ייי אלהי העברים ״ שלח עמי ויחוגו לי
על אחד ההרים ״ כי חג לייי׃
פקד פקד אתכם ״ ואת העשוי לכם ״ כה תאמר
לבני ישראל אהיה שלחני אליכם ״ זה דבר ייי׃
ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים ״ למען רבות
מופתי בשמים ״ ועתה הרם מטך ונטה ידך
על המים ״ אל קנא ונוקם ייי׃
לך

לך אל פרעה ודברת אליו דבריך ״כי אם מאן
אתה לשלח את עמי מאסוריך ״ הנה אנכי הרג
את בנך בכורך ״כי ידין יְיָ׃
ועברתי בארץ מצרים ״והכתי כל בכור
מבכור אדם ועד בכור הרחיים ״ובכל
אלהי מצרים ״ אעשה שפטים אני יְיָ׃
ויקם פרעה וכל עמו השכם ״לאמר קחו גם
צאנכם גם בקרכם ״ ולכו עבדו את יְיָ׃
כדברכם ״רם על כל גוים יְיָ׃
ויסעו בני ישראל מרעמסס מתנהם תגורים ״
כשש מאות אלף רגלי הגברים ״ ויעשו
את הפסח על מצות ומרורים ״ליל שמורים הוא ליְיָ׃
ראשו על כרעיו ועל קרבו ״ ועצם לא ישברו בו ״
וכל ערל לא יאכל בו ״כי תועבת יְיָ׃
ויהי בשלח פרעה את העם ״ומצרים רדפו אחריהם

בנוסעם ״ ויצעקו בני ישראל למושיעם ״ כי
שומע אל אביונים ייי׃
ויש‍או את בני ישראל את עיניהם ״ והנה
מצרים נוסע אחריהם ״ וייראו מאד מהם
ויצעקו בני ישראל אל ייי׃
הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה ״ הקפיא מי
תהום רבה ״ וישם את הים לחרבה ״ נשאו נהרות ייי׃
כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ״ ובני
ישראל הלכו ביבשה בתוך הים ״ אדירים
משברי ים ״ אדיר במרום ייי׃
אשירה לייי הצילנו מיד אדון קשה ״ אותנו
ממים רבים ימשה ״ אז ישיר משה ובני
ישראל את השירה הזאת לייי׃
מי כמוכה שירה חדשה שבחו גאולים ״
הקטנים עם הגדולים ״ למלך עוזר דלים
מי כמוכה באלים ייי׃

ותועד

ומוציאין שני ספרים ובא׳ ומתחילין [illegible] פסח וקורין את
הלל בדלוג. כמו כר״ח ומתחיל [illegible] ב׳ ספרים ומוציאין
אין כמוך וכו׳ וגדול כתוב ביום ראשון וקורין בשני
ה׳ [illegible] בפסוק באלה מתחלת הפטרה [illegible]
ומפטיר [illegible] ה׳ [illegible]:

פ׳ ליום ז׳ מפסח :

וַיְהִי בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת הָעָם וְלֹא נָחָם אֱלֹהִים
דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר
אֱלֹהִים פֶּן יִנָּחֵם הָעָם בִּרְאֹתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ
מִצְרָיְמָה׃ וַיַּסֵּב אֱלֹהִים אֶת הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר
יַם סוּף וַחֲמֻשִׁים עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עַצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
וְהַעֲלִיתֶם אֶת עַצְמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם׃ וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת
וַיַּחֲנוּ בְאֵתָם בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר׃ וַיהוָה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם

בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש
להאיר להם ללכת יומם ולילה: לא
ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני
העם: לוי וידבר ײ׳ אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל
ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים: ואמר
פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר
עליהם המדבר: וחזקתי את לב פרעה ורדף
אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו
מצרים כי אני ײ׳ ויעשו כן: ויגד למלך מצרים
כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם
ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל
מעבדנו: ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו:
ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים
ושלישים על כלו: ויחזק ײ׳ את לב פרעה
מלך

מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישר׳
יצאים ביד רמה ׃ ישרקל וירדפו מצרים
אחריהם וישיגו אותם חנים על הים כל סוס
רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירות לפני
בעל צפון ׃ ופרעה הקריב וישאו בני ישראל
את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו
מאד ויצעקו בני ישראל את ײַ ׃ ויאמרו אל
משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות
במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים ׃
הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים
לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב
לנו עבוד את מצרים ממותינו במדבר ׃ ויאמר
משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את
ישועת ײַ אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם
את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד

עולם: ייי ילחם לכם ואתם תחרשון: פסק וכו׳
רביעי ויאמר ייי אל משה מה תצעק אלי דבר
אל בני ישראל ויסעו: ואתה הרם את מטך
ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישרא׳
בתוך הים ביבשה: ואני הנני מחזק את לב
מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל
חילו ברכבו ובפרשיו: וידעו מצרים כי אני ייי
בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: ויסע מלאך
האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם
ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: ויבא
בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן
והחשך ויאר את הלילה: ולא קרב זה אל זה
כל הלילה: ויט משה את ידו על הים ויולך ייי
את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את
הים לחרבה ויבקעו המים: ויבאו בני ישראל
בתוך

בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם׃ וירדפו מצרים ויבאו אחריהם
כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים׃
ויהי באשמורת הבקר וישקף ײ׳ את מחנה
מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה
מצרים׃ ויסר את אופן מרכבותיו וינהגהו
בכבדות ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל
כי ײ׳ נלחם להם במצרים׃ יעגלוס וכאבן חטיצי
ויאמר ײ׳ אל משה נטה את ידך על הים וישובו
המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו׃ ויט
משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר
לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער ײ׳ את
מצרים בתוך הים׃ וישבו המים ויכסו את
הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים
אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד׃ כזנכמצין״

ובני

ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם
חומה מימינם ומשמאלם: ויושע ײ ביום ההוא
את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים: וירא ישראל את היד הגדולה
אשר עשה ײ במצרים וייראו העם את ײ
ויאמינו בײ ובמשה עבדו: אז ישיר משה ובני
ישראל את השירה הזאת לײ ויאמרו לאמר
אשירה לײ כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים:
עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו
אלהי אבי וארוממנהו: ײ איש מלחמה ײ שמו:
מרכבות פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלישיו
טובעו בים סוף: תהמת יכסיומו ירדו במצולות
כמו אבן: ימינך ײ נאדרי בכח ימינך ײ תרעץ
אויב: וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך
יאכלמו כקש: וברוח אפך נערמו מים נצבו כמו
נד

נֵד נוֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב יָם׃ אָמַר אוֹיֵב
אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק
חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם
צָלֲלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים׃ מִי כָמוֹכָה בָּאֵלִים
ה' מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עוֹשֵׂה
פֶלֶא׃ נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ
עַם זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ
עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יוֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ אָז נִבְהֲלוּ
אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כֹּל
יוֹשְׁבֵי כְנָעַן׃ תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדוֹל
זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד יַעֲבוֹר עַמְּךָ ה' עַד יַעֲבוֹר
עַם זוּ קָנִיתָ׃ תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ ה' מִקְּדָשׁ ה' כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃ ה'
יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ
וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב ה' עֲלֵיהֶם אֶת מֵי הַיָּם וּבְנֵי
ישרא׳

ישראל הלכו ביבשה בתוך הים : ותקח מרים
הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן
כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת : ותען להם
מרים שירו לײ׳ כי גאה גאה סוס ורכבו רמה
בים : באבך מאלוס ויאנוקנוס נס כחול פק מאלוס :
ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר
שור וילכו דרך שלשת ימים במדבר ולא
מצאו מים : ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים
ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה : וילנו
העם על משה לאמר מה נשתה : ויצעק אל ײ׳
ויורהו ײ׳ עץ וישלך אל המים וימתקו המים
שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו : ויאמר אם
שמוע תשמע לקול ײ׳ אלהיך והישר בעיניו תעשה
והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה
אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני
ײ׳ רפאך :

ותואר

ואומר עד לעולם ואח״כ אומר אלהים באזננו וכו׳ ומוציאין
ספר אחר וקורין בס׳ פנחס כאתמול ומפטירין
בשמואל ב׳ סי׳ כב׳:

הפטרה ליום ז׳ מפסח:

וַיְדַבֵּר דָּוִד לַײ׳ אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
בְּיוֹם הִצִּיל ײ׳ אֹתוֹ מִכַּף כָּל אֹיְבָיו וּמִכַּף
שָׁאוּל: וַיֹּאמַר ײ׳ סַלְעִי וּמְצֻדָתִי וּמְפַלְטִי לִי: אֱלֹהֵי
צוּרִי אֶחֱסֶה בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי וּמְנוּסִי
מֹשִׁעִי מֵחָמָס תֹּשִׁעֵנִי: מְהֻלָּל אֶקְרָא ײ׳ וּמֵאֹיְבַי
אִוָּשֵׁעַ: כִּי אֲפָפֻנִי מִשְׁבְּרֵי מָוֶת נַחֲלֵי בְלִיַּעַל
יְבַעֲתֻנִי: חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבֻּנִי קִדְּמֻנִי מֹקְשֵׁי מָוֶת:
בַּצַּר לִי אֶקְרָא ײ׳ וְאֶל אֱלֹהַי אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ
קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי בְּאָזְנָיו: וַיִּתְגָּעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ
מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי חָרָה לוֹ: עָלָה
עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ:

ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: וירכב
על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח: וישת חשך
סביבתיו סכות חשרת מים עבי שחקים:
מנגה נגדו בערו גחלי אש: ירעם מן שמים
ייי ועליון יתן קולו: וישלח חצים ויפיצם ברק
ויהם: ויראו אפיקי ים יגלו מסדות תבל בגערת
ייי מנשמת רוח אפו: ישלח ממרום יקחני
ימשני ממים רבים: יצילני מאיבי עז משנאי
כי אמצו ממני: יקדמני ביום אידי ויהי ייי משען
לי: ויצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי: יגמלני
ייי כצדקתי כבר ידי ישיב לי: כי שמרתי דרכי
ייי ולא רשעתי מאלהי: כי כל משפטיו לנגדי
וחקתיו לא אסור ממנה: ואהיה תמים לו ואשתמרה
מעוני: וישב ייי לי כצדקתי כברי לנגד עיניו:
עם חסיד תתחסד עם גבור תמים תתמם: עם

נבר

נבר תתבר ועם עקש תתפל : ואת עם עני
תושיע ועיניך על רמים תשפיל : כי אתה נירי
יי ויי יגיה חשכי : כי בכה ארוץ גדוד באלהי
אדלג שור : האל תמים דרכו אמרת יי צרופה
מגן הוא לכל החסים בו : כי מי אל מבלעדי
יי ומי צור מבלעדי אלהינו : האל מעוזי חיל
ויתר תמים דרכי : משוה רגלי כאילות ועל
במותי יעמדני : מלמד ידי למלחמה ונחת קשת
נחושה זרעתי : ותתן לי מגן ישעך וענתך תרבני :
תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי : ארדפה
איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם : ואכלם
ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי : ותזרני חיל
למלחמה תכריע קמי תחתני : ואיבי תתה לי ערף
משנאי ואצמיתם : ישעו ואין משיע אל יי ולא
ענם : ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם

ארקעם

אֶרְקָעֵם׃ וַתְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ
גּוֹיִם עַם לֹא יָדַעְתִּי יַעַבְדֻנִי׃ בְּנֵי נֵכָר יִתְכַּחֲשׁוּ
לִי לִשְׁמוֹעַ אֹזֶן יִשָּׁמְעוּ לִי׃ בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְגְּרוּ
מִמִּסְגְּרוֹתָם׃ חַי יְיָ וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרֻם אֱלֹהֵי צוּר
יִשְׁעִי׃ הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמֹת לִי וּמוֹרִיד עַמִּים תַּחְתֵּנִי׃
וּמוֹצִיאִי מֵאֹיְבָי וּמִקָּמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים
תַּצִּילֵנִי׃ עַל כֵּן אוֹדְךָ יְיָ בַּגּוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּר׃
מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ
לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם׃

ואומר הברכות וגומרין הקדיש כסדר יום ראשון של
פסח: כשמתפללים אם הוא ערב שבת מתחילים אשרי יושבי ביתך
וכו׳ ואם הוא מועד אילו אומר ובא לציון וכו׳ וגומר כסדר מועד
ואם הוא ערב שבת גומר כשמתחיל ערבית ומשמיטין תהלים בערבית״
ואח״כ נוהגין לומר מגילת שיר השירים וקודם נוהגין לומר
כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא וכו׳:

סדר

סדר יום ח׳ של פסח:

ערבית מתפללין כמו אתמול ומונין את העומר ואם הוא שבת אחר התפלה אומר ברכת מעין שבע כמו שכתוב בערבית של שבת: בשחרית משכימין לבה״כ ומתפללים בזמירות כמו שבת ואומר נשמת יקוה ברכו אומר זה היוצר לרבינו משלם זצ״ל ק״ל:

יוצר ליום ח׳ של פסח

אבליל אלף שמני ·· מכמס סלת דגני ··
אשמיע נגון חדוני ·· אשירה ליי׳:
בזרועו העיר קנאה ·· ניסיו הפליא לאוסיאה ··
בכן להללו אתנאה ·· כי גאה גאה:
גאה שבעה רכובו ·· חייל פרוז במרכבו ··
גרר לקראת רכבו ·· סוס ורוכבו:
דוגיל ידיו סוים ·· מי כלפליא ים ··
דויין בזדוני ים ·· רמה בים:

הן

הֵן כֵּנַנִי לְיָיא״ כַּצּוּל שְׁקָעָם בְּכַלָּיָה״

הֶחֱשִׂיף זְרוֹעַ נְטוּיָה״ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ׃

וּבְרֶגַע אֶחָד לְשַׁעָה״ יְמִינוֹ לוֹ הוֹשִׁיעָה״

וּבִשְׁתֵּי רַמִים הַשַּׁעָה״ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה׃

זוֹרֵזוּ בַּיָּם לְהַכִּירֵהוּ״ רְבָבָה כְּצֶמַח שָׂדֵהוּ״

זוֹקְקוּ בְּאֶצְבַּע לְהַרְאֵהוּ״ זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ׃

חָשָׁךְ בְּהָלוֹ נֵרֵהוּ״ בְּרָרוֹ בְּמָקוֹר שִׁבְחֵהוּ״

חוּטְבוּ לְיַסֵּד עוֹזֵהוּ״ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרוֹמְמֶנְהוּ׃

טְכָסִים מַלְכֵי אֲדָמָה״ יָדַע עָצְמוֹ בְּחָכְמָה׃

טִילֵּק תְּחִילָּה אָמָה״ יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה׃

יִיקַּח קוֹלָנִים לְעַמּוֹ״ מִלַּבְלְבִים מִתּוֹךְ כַּרְסֵימוֹ״

יַצַּר בְּנוֹהַג עוֹלָמוֹ״ יְיָ שְׁמוֹ׃

כִּלְכֵּד עִיר וּמוֹשְׁלוֹ״ רִיעֵץ גְּדוֹלֵי חֵילוֹ״

כִּלָּה עַשׁ בִּכְלִילוֹ״ מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ׃

לְעֵת נְרִישַׁת מוֹרִיִּים״ דּוֹרֵךְ בַּמּוֹתֵי יָם״

ללמן

לְלַמַּן הִנְחַם בְּעֶדְיִים· יָרָה בַיָּם:
מִיהֵר הֲמוֹנֵי בְלוּשָׁיו· כּוּלוֹ לָקַח שָׁלִישָׁיו·
מִגֵּר רוֹכְבֵי פָּרָשָׁיו· וּמִבְחַר שָׁלִישָׁיו:
נִהֵג בִּכְבֵדוּת לְבַסּוֹף· יַד הַגְּדוֹלָה בַּחֲשׂוֹף·
נִסִּים בֶּבֶזֶז וְכִיסּוּף· טוּבְעוּ בְיַם סוּף:
סַעֲרַת יָם חֲנַקְתִּימוֹ· הַיְצִיעַ סַרְטָן עֲלֵימוֹ·
סוֹכְרִים נַאֲוָה עֲנָקַתִימוֹ· תְּהוֹמוֹת יְכַסְיוּמוּ:
עִזּוּז נוֹרָא תְהִלּוֹת· פָּנָה לְהוֹשִׁיעָם מִשְׁלוּלוֹת·
עַל פַּס אֶחָד מִמַּעֲלוֹת· יָרְדוּ בִמְצוּלוֹת:
פָּנִימוֹ לְהַחְפִּיר וּלְלַבֵּן· רֹאשׁ קָנֶה הַגִּבֵּן·
פִּלֵּג וְהֶעֱלָה מַלְבֵּן· כְּמוֹ אָבֶן:
צוּר כֵּשַׁר בְּלִיבּוּנָי· נִתְמַלֵּא רוֹגֶז בְּמַדְיָינֵי·
צִמְּתָם בְּצוּל שְׁאוֹנָי· יְמִינְךָ יְיָ:
קָרְאוּ תְּגַר בְּכֹחַ· סוּלְקִים דֶּרֶךְ נְכוֹחַ·
קְבוּרִית נָטָה לִפְקוֹחַ· נֶאְדָּרִי בַכֹּחַ:

רודפם

רודפם הכירום בני · חובקי אשפתות שרטוני ·
רננו כחזו אמוני · ימינך ייי:
שוחה כרה לדייב · זיד נזיד להתחייב ·
שרוף חרדל חוייב · תרעץ אויב:
תמוכים בצדק ימינך · קדמו שרים לנוגניך ·
תמיד משבחים המוניך · וברוב גאונך:
וברוב גאונך · מהודר בכם תפארה · נאה
ובחור בגבורה · תהרוס קמיך · חרפו
מי להדרה · מובשלים באותה קדרה · תשלח
חרונך · הצת אש בוערה · קוטעו באף ועברה ·
יאכלמו כקש · טרם נופח בעירה · נשמרתם
בגופם נחמרה · וברוח אפך · בהזקקך תחלה
להלחמות · רגלת לבא בטכס מלכי אדמות ·
נערמו מים · בולשות מקיף לעומות · יכלימם
תחלה בשבר אימת אימות · נצבו · מעמד
קולנים

קולנים לערבבם במהומות·· דודים בפימו
יובלות ושלפידי מלחמות·· כמו ·· דורכי קשת
וחיצים לערבבם במהומות·· כונן עוד בדברים
בצוארי ראמות ·· נר ·· יביע בשרם ממגלבי
אימות·· הלומי גוה גוליייר וניצוח מלחמות··
נוזלים·· פעלו כבות מושלכת בחימות·· רשום
לשרוף מגדלים חיל וחומות·· קפאו·· נטמרו
מבלסטרא אבני נקמות·· סונף עוד חיילות
רבות ועצומות ·· תהומות·· חימה עולים איש
נגדו לשמות·· זוכר מעשימו וחובשן בפלקין
בזעימות·· בלב·· קם ונטר וחייב גדוליהם
למות·· אשר מרדו במלך להתגרות מלחמות··
ים·· מושל במשל זה להדמות·· נמשל כן כבאו
לארץ ענמות ·· אמר ·· קדם להזהיר רב העליליה··
ובא כמלך בשר ודם בתחילה·· אויב ·· ראשונה

מימיו התחיל לחבלה ״ יעיר צפרדע עפות
מקרקרין העלה ״ ארדוף ״ ציערם בכינים כ
כחיצים בשדם לחבלה ״ יביא ערוב כברברים
לשון מבולבלה ״ אשיג ״ שמותם דבר כדרמוסי
בהלה ״ מכת שחין חילקם כבנפט בלולה ״
אחלק שלל ״ קטול גפנם ושקמם לקומלה ״
היורד בפילקין הזה אילנות לקטלה ״ תמלאמו
לרוב ראשו ארוך כעלה ״ אשר מתלעות כפירים
להם לאוכלה ״ נפשי ״ ולבי כלא אבו שמוע
פלילה ״ דיינם בחשך עבה כדינר שקולה ״
אריק ״ רבוז להזקק להזקף ואין חילה ״ נבעו
מצפוניו מחפוש עדת סגולה ״ חרבי ״ טיפה מרה
הלעיטם כוס תרעלה ״ והכה בבכוריהם בחצי
הלילה ״ תורישמו ידי ״ מן ושתו גם קובעת
בלולה ״ לכן נאה לשבחו בכל מיני תהלה ״
נשפת

נ[illegible]ים נזרת לגזרים ·· הציתו לשנים עשר
עברים ·· ברוחך ·· יקוו כסחת עמדו צרורים ··
וכמקפא הזו מרתיחים מסערים ·· כסמו ·· יכול
אילנות בפירות הדורים ·· גם אילני סרק לצל
נבחרים מאורים ·· ים ·· דליתו הקפיתו חומת
מבצרים ·· בנין עששית וחלונות מאירים ·· צללו ··
תואר חילזון נאה מספירים ·· רקיע הנורא וקרח
הדורים ·· כעופרת ·· במעשימו מלבינים ··
ומשחירים ·· טובים ונאים כברום ים ופנתרים ··
במים ·· אז בהכנס בתוכם כפתורים ·· מיד
הצמיתם להצליל מצירים ·· אדירים ·· נועמו בכן
שבחות ושירים ·· למאיר לארץ ולדרים:

אופן

כבודו מלא רום ושלש שלישי ·· נתועדו
יחד לשורר ·· גוית תרשישי:

חשבו

חַשְׁבוּ לְקֶדֶם שִׁיר זֶרַע קָדְשִׁי ·· מָרוֹם הַמְ[illegible] ··

אַחַר נִגּוּן בִּלּוּשִׁי :

מִי כָמוֹכָה ·· הָרִאשׁוֹן הִתְחִילוֹ יְשִׁישַׁי ·· מִתּוֹךְ כָּךְ

רִפּוּי ·· וְאִמּוּר בְּחִישַׁי :

בָּאֵלִים יְיָ ·· כַּלֵּיל נוֹגַהּ אִישַׁי ·· וִיעוֹדוּ פַּצּוּ ··

זְקֵינַי כֹּחַ תַּשִּׁישַׁי :

מִי כָמוֹכָה ·· נְאָמוּ שֵׁנִית בַּחוּרַי חֲמוּשַׁי ·· הִנֵּה

לָכֵן בְּטֵל ·· אוֹיָה בְּפֵירוּשַׁי :

קָדְמוּ לְטַכֵּס בְּכֹחַ ·· בְּבֵאוּר מוֹרָשַׁי ·· וְלָכֵן מַכֵּה

בְּכָף ·· כְּטַעַם מִדְרָשַׁי :

רִבּוּץ בְּתָוֶךְ ·· מְבַטֵּל מַסּוֹרֶת פְּרוּשַׁי ·· יַעַן הוּא

קִילוּס ·· גַּב חֲרוּשַׁי :

נֶאְדַּר בַּקֹּדֶשׁ ·· צְבָאוֹת בְּרוּאֵי אִשַּׁי ·· יְחַדּוּהוּ

נֶצַח בִּנְעִימוֹת ·· שִׁיר חִדּוּשַׁי :

נוֹרָא תְהִלּוֹת ·· יְדָיו גְּלִילֵי תַרְשִׁישַׁי ·· הֵטִיבוּ

קִלּוּסוֹ ·· וַיְגַדְּלוּ שְׁמוֹ חִפּוּשַׁי :

בתוך

ב[illegible] ריבות״ הלל קדמו מקשקשי״ ובמעש
ימינו״ תופפות שיר הרנישי׃
עושה פלא״ טובסים בים רחשי״ אכן משלש״
נגד סאת גדישי׃
ואף מלאכים נאמו״ קדושת שילושי״ להזכירו
אחר שלש תיבות׃

זולת

אז לקהל המוניך״ מלב להוציא למאמיניך״
נטית ימינך׃
בקצת גודר פרץ״ נכרים בחתוך וחרץ״
תבלעמו ארץ׃
גלית כמוס סודיך״ חזות הדרך והודך״
נחית בחסדך׃
דגלים בים הדגלת״ משנים עשר הקהלת״
עם זו גאלת׃

הרכבת

הרכבת לעם חזיזך · באברת אנדר[illegible] יזיך
נהלת בעזך:

וראשית אונים בשגשך · רוננים בפסחי קדשך
אל נוה קדשך:

זכור יד ופרזון · בכנים נבהלו ויחפזון · שמעו
עמים ירגזון:

חדלו מדרוך קשת · ידידים כנמלטו ליבשת ·
חיל אחז יושבי פלשת:

טמע מצירי הדום · מים עזים כסדום · אז נבהלו
אלופי אדום:

יגורו משאתו לרעד · רתת וחיל בזו עד ·
אילי מואב יאחזמו רעד:

כהתה רוח נשען · דומה למת נטען · נמוגו
כל יושבי כנען:

לולי קישוי ופחד · כי לשמה וכחד · תפול
עליהם

עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד׃

מוּשְׁחָז כֵּבוּל וּמְכֻבָּן ·· יַחַד הָאָב וְהַבֵּן ·· בִּגְדוֹל
זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן׃

גּוֹאֲלוּ בְּכֵן עֲנִיֵּינֵי ·· הַמֵּסִין לֵב בִּזְדוֹנֵי ·· עַד
יַעֲבוֹר עַמְּךָ יְיָ׳

סוֹלְפוּ רוֹזְנִים מִינוּתָם ·· פָּנִים כִּכְרוּם שִׁינוּתָם ··
עַד יַעֲבוֹר עַם זוּ קָנִיתָ׃

עֲדָרַת יַעֲקֹב לְסַגְּלִימוֹ ·· רָמוֹת נְדוּד גְּדוּדֵימוֹ ··
תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵימוֹ׃

פֵּרַסְתְּ כִּי כַּרְמֶל בְּשִׂמְחָתְךָ ·· נָטַעְתָּ כֶּרֶם חֶמְדָּתְךָ ··
בְּהַר נַחֲלָתְךָ׃

צִיּוֹן עִיר קִרְיָיתְךָ ·· סָמוּךְ בּוֹ שְׁכִינָתְךָ ··
מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ׃

קִרְיַת יִרְבְּתֵי צְפוּנַי ·· חֲנָה חַכְלִיל עֵינַי ··
פָּעַלְתָּ יְיָ׳

רבוץ בתוכו המונו·· זבד קטורת כל בני

מקדש ייי׃

שיר חדש חסידיך·· ישירו אז בקרית מועדיך

כוננו ידיך׃

תוף ושמיני ויעד·· מנצחים בנועם להעד··

ייי ימלוך לעולם ועד׃

מי כמוך לר׳ יצחק הקטן בר אברהם

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך׃

מי כמוך ייי אלהי ישראל·· בנה ושכלל אריאל··

והחש לעמך גואל·· אבי עד שר שלום׃

ציון עירך ירכתי צפונה·· קרית דוד חנה·· ישב

שם שכינה·· צדק ושלום׃

חסדיך מלאה הארץ·· ושכינתך בשמי

ערץ·· הקם מלכות בן פרץ·· יפרח בימיו

צדיק ורוב שלום׃

קִבֵּץ גּוֹאֵל עֲנִיָּה ״ מְכוֹנָה גֶּפֶן פּוֹרִיָּה ״ וְהִשְׁמִיעַ
בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה ״ בְּחֵילֵךְ יְהִי שָׁלוֹם ׃
הֵן בָּרִאשׁוֹן בָּרָא ״ חֶלֶד וּשְׁמֵי שִׁפְרָה ״ וְעוֹלָם
יִסַּד בִּגְבוּרָה ״ בֶּאֱמֶת וּמִשְׁפָּט וְשָׁלוֹם ׃
קָבַע בַּשֵּׁנִי לְכַפְּרָנִים ״ גֵּיהִנָּם בַּחֲמִשָּׁה דִּינִים ״
לְקַיֵּים נְבוּאַת חֶזְיוֹנִים ״ כָּל דּוֹרֵךְ בָּהּ לֹא יָדַע שָׁלוֹם ׃
טִיכֵּס גַּן עֵדֶן קְדוּמָה ״ בַּשְּׁלִישִׁי שׁוֹכֵן רוּמָה ״
לְהוֹנֵי דַּת קְדוּמָה ״ וְהִתְעַנְּגוּ עַל רוֹב שָׁלוֹם ׃
נִקְבַּע בָּרְבִיעִי בִּזְבוּלָם ״ שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים ״
וּבַחֲמִישִׁי זִיו וְלִוְיָתָן לְמַשְׂכִּילִים ״ שְׁמוּרִים לְיוֹשְׁבֵי שָׁלוֹם ׃
בַּשִּׁישִׁי בָּרָא בְּהֵמָה ״ וַיִּצָר הַיְּצִיר מֵאֲדָמָה ״ וּמִצַּלְעוֹ
אֲצַל עַלְמָה ״ וַיֹּאמֶר כִּי יִהְיֶה שָׁלוֹם ׃
רִיבֵּץ אוֹתוֹ בִּמְלוֹנוֹ ״ בְּשַׁעְשׁוּעַ גַּן עֶדְנוֹ ״ וּבֵרְכוֹ
הוּא מִמְּעוֹנוֹ ״ וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם ׃
בָּנִים שְׁנַיִם יָלְדוּ ״ בִּבְהֵמָה וּבְכָל חַיָּה רָדוּ ״
ולהקריב

ולהקריב קרבן חמדו · לבורא חשך ועושה שלום:

יה שעה בקרבן צעיר · ורב חמתו העיר · ורוח
מאתו הסיר · כי לא שלום;

אלהים שמע מעני · ושא וסלח גודל עוני ·
ועשה בחסדך קוני · כי בעצמי אין שלום;

בתשובה לפניו הוכשר · ואות במצחו קשר ·
וגם שומר תם וראה ישר · כי אחרית לאיש שלום;

רשעים עזי פנים · נמו נלבנה לבנים · וחרפם
אב המונים · לרשעים אין שלום;

הן לרשת ארץ במה אדע ענה · וגרם
ארבע מאות שנה · וניחמו אל אמונה · ואתה
תבוא אל אבותיך בשלום;

מלאך בישר עדנה · ותהר ותלד בזקנה ·
ושבחה לשוכן מעונה · ותאמר שלום;

הביא אשתו האהלה · ויולדה שנים

בתפלה

בתפלה ·· ונתברך צעיר בגילה ·· אתה
שלום וביתך שלום ׃

פגע וישן בבית האלהים וראה מלאכים עולים ··
ונדר נדר בפלולים ·· וגם ושבתי בשלום ׃

רועים מצא ועדרים ·· ושאל להם דברים ·· והשיבו
לא אמרים ·· ויאמרו שלום ׃

נתברך בעושר ובבנים ·· כעבד ללבן עשרים
שנים ·· והקשיב שוב אל ארץ כנענים ··
וידעת כי שלום ׃

סוחרים קנו בן זקונים ·· והורידוהו לגיא
צוענים ·· וישתחוו לו אחים כנים ·· וישאל
להם שלום ׃

נתגלגל שעבוד בתרים ·· וירדו שבעים יקרים ··
לאדמת נוף ומצרים ·· וישאלו איש
לרעהו לשלום ׃

חַכְמוּ לְכַלּוֹת אֱמוּנִים ·· שִׂים עַל יִשְׂרָאֵל שָׁלוֹם׃
וַיִּצְעֲקוּ אֶל אֵל בְּתַחֲנוּנִים ·· בַּעֲבוּר עַם לֹא
אַלְמָן ·· נִגְלָה אֵל לְאִישׁ נֶאֱמָן ·· וְיֵשֵׁב
עַמִּי בִּנְוֵה שָׁלוֹם׃
וְהֶרְאָהוּ אוֹת וְסִימָן ·· לְקַיֵּם בְּרִית שְׁבוּעָתִי ··
פָּקַדְתִּי מַטֵּה נַחֲלָתִי ·· וְיֵשֵׁב עַמִּי בִּנְוֵה שָׁלוֹם׃
לֵךְ בַּשֵּׂר בְּעֶזְרָתִי ·· וְנִתְיַעֵץ מֵאֲבִי עֶזְרוֹ ·· שַׁב
לְבֵיתוֹ וּלְעִירוֹ ·· לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם׃
וַיַּעַן וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ ·· וְסִיפֵּר דִּבְרֵי יוֹצְרוֹ ·· יָרַד
רוֹעֶה לְעֶדְרוֹ ·· וַיֹּאמְרוּ יְיָ יְבָרֵךְ אֶת
עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃
וַיַּאֲמִינוּ כָּל דּוֹרוֹ ·· אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִבְחִירוֹ ·· צוּר
קִיֵּם דְּבָרוֹ ·· וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃
בִּרְכוּשׁ הוֹצִיאָם בְּעֶזְרוֹ ·· בְּמִצְרַיִם תַּעֲשֶׂה נְקָמָה ··
חָזוּ תֶחֱזוּ יָד רָמָה ·· אֲשֶׁר נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃
ומימינו

ומידינו תקבלו תמימה ·· אל מלך כסלוחים ··
קמו ועלו אחים ·· כי ײ דבר שלום ;
ונמו שלח והתחפש אחים ·· וגם מי הוא ײ
ומה טיבו ·· הקשה ואמץ לבו ·· כי ידבר שלום ;
מעולם לא קבלתי כתבו ·· וצעק לפני פרעה ·· משה
קצף כשמעו ·· ליוצא ולבא אין שלום ;
אם יחשוף אלהים זרועו ·· פן תבער כאש
חמתו ·· כבד ושלח איומתו ·· ולא תוכל
לכבותו ·· כי עת מלחמה ועת שלום ;
ומחץ והכה קשים ·· במכות נחלות חמשים ·· ואז
שלח בני קדושים ·· וילכו מאתו בשלום ;
נגאלו מצוען עבדים ·· ורדפו אחריהם צרים ··
ויצעקו אל אל מסגרים ·· ויקראו ײ שלום ;
הוצללו בים מסתוללים ·· וישראל עברו בתוך גלים ··
ואז שבחו גאולים ·· לבורא ניב שפתים שלום ;

כנס נדחים ועגומים · מארבע כנפות הדומים
ויראו בנים נעימים · רגלי מבשר משמיע שלום:
לראות גאולה משועים · לעלות לציון נושעים
למען אחים ורעים · אדברה נא שלום:
בנה ושכלל בית הבחירה · לעלות שלש
רגלים במהרה · והקם חזיון בשורה
הנה אני נוטה אליה כנהר שלום:
מי כמוך יחיד למען שמך · חזק בית אולמך
ועל ישראל עמך · תשפות רוב שלום:

ותומריס איצא חדאה וכו׳ ומקבלון עמידה כמו
ביום ראשון אל פסח וכיאת כקובה לעיל ואחר הקבלה
קורין הבדלה בדילוג כמו ברכא חדא ואחרכי יכי אס
פ׳ מבוק וכו׳ וקדיש יתקבל ואח״כ אומר מי כמוך
וכו׳ דבקוב ביום א׳ אל פסח ומוציאים ב׳ ספרים וקורין
בראשון ב׳ גברי בפרשת ראה בסוף ומתחיל מן כל
הבכור

הבכור ואם הוא שבת קורין בו ז' ומתחילין עשר
תעשר עד סוף הסדר וכו' זלת:

פר' ליום ח' של פסח ויום ב' משבועות ויום ח' של סכות ח' עצרת

כשחל בשבת מתחיל מכאן

עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר אֵת כָּל תְּבוּאַת זַרְעֶךָ
הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה׃
וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי ייי אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם מַעְשַׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ
וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה
אֶת ייי אֱלֹהֶיךָ כָּל הַיָּמִים׃ וְכִי יִרְבֶּה מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ
כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵתוֹ כִּי יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר ייי אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרֶכְךָ
ייי אֱלֹהֶיךָ׃ וְנָתַתָּה בַּכָּסֶף וְצַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ
והלכת

וְהָלַכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃
וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר תְּאַוֶּה נַפְשְׁךָ בַּבָּקָר
וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן וּבַשֵּׁכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ
וְאָכַלְתָּ שָּׁם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃
וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעַזְבֶנּוּ כִּי אֵין לוֹ
חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ׃ מִקְצֵה שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא
אֶת כָּל מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא וְהִנַּחְתָּ
בִּשְׁעָרֶיךָ׃ וּבָא הַלֵּוִי כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ
וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְאָכְלוּ
וְשָׂבֵעוּ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה
יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ לוי מִקֵּץ שֶׁבַע שָׁנִים תַּעֲשֶׂה
שְׁמִטָּה׃ וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל בַּעַל
מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ לֹא יִגֹּשׂ אֶת רֵעֵהוּ
וְאֶת אָחִיו כִּי קָרָא שְׁמִטָּה לַייָ׃ אֶת הַנָּכְרִי
תִּגֹּשׂ וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת אָחִיךָ תַּשְׁמֵט יָדֶךָ׃
אפס

אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֶבְיוֹן כִּי בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ יי
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ:
רַק אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יי אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר
לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם: כִּי יי אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ
וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ
בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ: ישרא׳ כִּי יִהְיֶה בְךָ
אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר
יי אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת לְבָבְךָ וְלֹא
תִקְפֹּץ אֶת יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן: כִּי פָתֹחַ תִּפְתַּח
אֶת יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר
יֶחְסַר לוֹ: הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן יִהְיֶה דָבָר עִם לְבָבְךָ
בְלִיַּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה
וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ
אֶל יי וְהָיָה בְךָ חֵטְא: נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא יֵרַע לְבָבְךָ

תִּתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ ײַ
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ כִּי לֹא
יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ
לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ
וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃ רביעי כִּי יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ
הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה
הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ וְכִי תְשַׁלְּחֶנּוּ
חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם׃ הַעֲנֵיק תַּעֲנִיק
לוֹ מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ ײַ
אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן לוֹ׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ ײַ אֱלֹהֶיךָ עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ
אֶת הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃ וְהָיָה כִּי יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא
אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת בֵּיתֶךָ כִּי טוֹב לוֹ
עִמָּךְ׃ וְלָקַחְתָּ אֶת הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת
וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאַף לַאֲמָתְךָ תַּעֲשֶׂה כֵּן׃
לא

לֹא יִקְשֶׁה בְעֵינֶךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי
מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרַכְךָ
יי אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃

חתימי באבכי כאחל בחול עקחיל מכאן׃

כ׳זן בוכרת

כׇּל הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ
הַזָּכָר תַּקְדִּישׁ לַיי אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בִּבְכֹר
שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ׃ לִפְנֵי יי אֱלֹהֶיךָ
תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יי
אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃ וְכִי יִהְיֶה בוֹ מוּם פִּסֵּחַ אוֹ עִוֵּר
כֹּל מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ לַיי אֱלֹהֶיךָ׃ בִּשְׁעָרֶיךָ
תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃
רַק אֶת דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ שָׁ
שָׁמוֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיי אֱלֹהֶיךָ
כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יי אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם
לָיְלָה׃ וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיי אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר

במקום

במקום אשר יבחר יי לשכן שמו שם : לא
תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו
מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים
למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל
ימי חייך : יגרא׳ ולא יראה לך שאר בכל גבלך
שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח
בערב ביום הראשון לבקר : לא תוכל לזבח
את הפסח באחד שעריך אשר יי אלהיך
נתן לך : כי אם אל המקום אשר יבחר יי
אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב
כבוא השמש מועד צאתך ממצרים : ובשלת
ואכלת במקום אשר יבחר יי אלהיך בו ופנית
בבקר והלכת לאהליך : ששת ימים תאכל מצות
וביום השביעי עצרת יי אלהיך לא תעשה
מלאכה : פמין נס כסבך שבעה שבעת תספר
לך

לְךָ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה
שָׁבֻעוֹת׃ וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ מִסַּת
נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ׃
וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ
וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה
אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ
לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם
וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה׃ עג׳ליסר
חַג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאָסְפְּךָ
מִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ
וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה
אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ כִּי יְבָרֶכְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ
שָׂמֵחַ׃ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ

את

את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בחג
המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה
את פני יי ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יי
אלהיך אשר נתן לך: ואומר קדיש:
ואח״כ מוציאים אלהים קאיבנו ומכניסים ספר שני
וקורא בו המפטיר כבראשון פנחס והקרבתם
עד סוף קרבן ואומר קדיש:

הפטרה ליום ח׳ מפסח: ישעיה סימן י׳

עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בית
ציון גבעת ירושלם: הנה האדון יי
צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה
גדעים והגבהים ישפלו: ונקף סבכי היער
בברזל והלבנון באדיר יפול: ויצא חטר מגזע
ישי ונצר משרשיו יפרה: ונחה עליו רוח יי
רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת
ויראת

וְיִרְאַת יְיָ: וַהֲרִיחוֹ בְּיִרְאַת יְיָ וְלֹא לְמַרְאֵה עֵינָיו
יִשְׁפּוֹט וְלֹא לְמִשְׁמַע אָזְנָיו יוֹכִיחַ: וְשָׁפַט בְּצֶדֶק
דַּלִּים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי אֶרֶץ וְהִכָּה אֶרֶץ
בְּשֵׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ שְׂפָתָיו יָמִית רָשָׁע: וְהָיָה
צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו וְהָאֱמוּנָה אֵזוֹר חֲלָצָיו: וְגָר
זְאֵב עִם כֶּבֶשׂ וְנָמֵר עִם גְּדִי יִרְבָּץ וְעֵגֶל וּכְפִיר
וּמְרִיא יַחְדָּיו וְנַעַר קָטֹן נֹהֵג בָּם: וּפָרָה וָדֹב
תִּרְעֶינָה יַחְדָּיו יִרְבְּצוּ יַלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה כַּבָּקָר
יֹאכַל תֶּבֶן: וְשִׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל חֻר פָּתֶן וְעַל מְאוּרַת
צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה: לֹא יָרֵעוּ וְלֹא יַשְׁחִיתוּ
בְּכָל הַר קָדְשִׁי כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת יְיָ
כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא שֹׁרֶשׁ
יִשַׁי אֲשֶׁר עֹמֵד לְנֵס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרֹשׁוּ
וְהָיְתָה מְנֻחָתוֹ כָּבוֹד: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי
שֵׁנִית יָדוֹ לִקְנוֹת אֶת שְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר

מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם
ומשנער ומחמת ומאיי הים: ונשא נס לגוים
ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ
מארבע כנפות הארץ: וסרה קנאת אפרים
וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את
יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: ועפו בכתף
פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום
ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם:
והחרים ײ את לשון ים מצרים והניף ידו על
הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך
בנעלים: והיתה מסלה לשאר עמו אשר
ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום
עלתו מארץ מצרים: ואמרת ביום ההוא אודך
ײ כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני: הנה אל
ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה ײ
ויהי

וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה׃ וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי
הַיְשׁוּעָה׃ וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ
בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו הַזְכִּירוּ כִּי
נִשְׂגָּב שְׁמוֹ׃ זַמְּרוּ יְיָ כִּי גֵאוּת עָשָׂה מוּדַעַת
זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ׃ צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי
גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

ואומר הכוס ונותן הבדלה ביום ראשון כמנהג
אם הוא שבת מבדיל אחר קידוש מבדיל וכו' ונותן
הבדלה כמנהג שבת׳ ואם הוא חול מבדיל בין קדש לחול
וכל הסדר כמנהג יום ראשון של פסח׃
במוצאי פסח מבדילין על הכוס ואין צריכין ואין
מברכין על האש אלא בורא פרי הגפן והמבדיל׳ ואם
הוא מוצאי שבת אומרים כל ההבדלה׃

סדר ערבית של שבועות

מתחיל טוב להודות וכו' ואח"כ אומר זה המזמור

תלים סימן ס"ח

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר׃ יָקוּם אֱלֹהִים
יָפוּצוּ אוֹיְבָיו וְיָנוּסוּ מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו׃
כְּהִנְדֹּף עָשָׁן תִּנְדֹּף כְּהִמֵּס דּוֹנַג מִפְּנֵי אֵשׁ
יֹאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים׃ וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ
יַעַלְצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וְיָשִׂישׂוּ בְשִׂמְחָה׃ שִׁירוּ
לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת
בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן
אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ׃ אֱלֹהִים מוֹשִׁיב
יְחִידִים בַּיְתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכּוֹשָׁרוֹת אַךְ
סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה׃ אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי
עַמֶּךָ בְּצַעְדְּךָ בִישִׁימוֹן סֶלָה׃ אֶרֶץ רָעָשָׁה אַף
שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ
וְנִלְאָה אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ׃ חַיָּתְךָ יָשְׁבוּ בָהּ תָּכִין בְּטוֹבָתְךָ
לֶעָנִי אֱלֹהִים׃ ײ יִתֶּן אֹמֶר הַמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב׃
מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדּוֹדוּן יִדּוֹדוּן וּנְוַת בַּיִת תְּחַלֵּק
שָׁלָל׃ אִם תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפַתָּיִם כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה
בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירַקְרַק חָרוּץ׃ בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי
מְלָכִים בָּהּ תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן׃ הַר אֱלֹהִים הַר בָּשָׁן
הַר גַּבְנֻנִּים הַר בָּשָׁן׃ לָמָּה תְּרַצְּדוּן הָרִים גַּבְנֻנִּים
הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ אַף ײ יִשְׁכֹּן לָנֶצַח׃
רֶכֶב אֱלֹהִים רִבֹּתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן ײ בָּם סִינַי
בַּקֹּדֶשׁ׃ עָלִיתָ לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶּׁבִי לָקַחְתָּ
מַתָּנוֹת בָּאָדָם וְאַף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ אֱלֹהִים׃
בָּרוּךְ ײ יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה׃
הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת וְלֵײ ײ לַמָּוֶת תּוֹצָאוֹת׃
אַךְ אֱלֹהִים יִמְחַץ רֹאשׁ אֹיְבָיו קָדְקֹד שֵׂעָר
מתהלך

מִתְהַלֵּךְ בַּאֲשָׁמָיו ׃ אָמַר יְיָ מִבָּשָׁן אָשִׁיב אָשִׁיב
מִמְּצֻלוֹת יָם ׃ לְמַעַן תִּמְחַץ רַגְלְךָ בְּדָם לְשׁוֹן
כְּלָבֶיךָ מֵאוֹיְבִים מִנֵּהוּ ׃ רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים
הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ ׃ קִדְּמוּ שָׁרִים אַחַר
נֹגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפֵפוֹת ׃ בְּמַקְהֵלוֹת בָּרְכוּ
אֱלֹהִים יְיָ מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל ׃ שָׁם בִּנְיָמִן צָעִיר
רֹדֵם שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבוּלוּן שָׂרֵי
נַפְתָּלִי ׃ צִוָּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ עוּזָּה אֱלֹהִים זוּ פָּעַלְתָּ
לָּנוּ ׃ מֵהֵיכָלֶךָ עַל יְרוּשָׁלָיִם לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים
שָׁי ׃ גְּעַר חַיַּת קָנֶה עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים
מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי כָסֶף בִּזַּר עַמִּים קְרָבוֹת יֶחְפָּצוּ ׃
יֶאֱתָיוּ חַשְׁמַנִּים מִנִּי מִצְרָיִם כּוּשׁ תָּרִיץ יָדָיו
לֵאלֹהִים ׃ מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ
יְיָ סֶלָה ׃ לָרֹכֵב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ
קוֹל עֹז ׃ תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ
ועזו

ועזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשיך אל
ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:
ואומר הודו ליי' כי טוב וכו' ויברך דוד וכו' ועומד
אח"כ ואומר זו השעה:

מעריב ליל שבועות

אל נגלה בסיני" וגם אנכי יי'" לא יהיה
לך אל אחר על פני" כי ביום ובלילה
אעורר רחמי על בני:

לא תשא כובד משא" ושם אלהיך לשוא לא
תשא" הזהר מלהוציא בשבת משא" כי
בו שבת אל רם ונשא:

כבוד אב ואם הזהרתיך בסיני" לכן לך
אין מבלעדי" דת תתי לבחירי לשמור
אמרי" ביום רדתי בסיני נמתי אתם עדי:
לא תרצח ותזנה" פן תאבד כזונה" ואותך יענה

מַכְרִית עֵר וְעוֹנֶה״ נִצּוֹר לֹא תִנְאָף״ וְתִנָּצֵל מִמַּשְׁחִית
וּמֵאַף וּבְהִכָּה בְּכוֹרֵי נוֹן״ נְשׁוֹרֵר לָךְ כִּמְנַגֵּן בְּתוֹף׃

בגילה ברינה בשמחה רבה׃

לֹא תִגְנוֹב חַיִּים גְּנוּבִים״ פֶּן תֹּאבַד כַּגַּנָּבִים אִם
לֹא תַעֲנֶה כְּזָבִים״ אֶתְפָּאֵר בָּךְ עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים׃

זה צור ישענו פצו פה ענו ואמרו יי׳ ימלוך לעולם ועד׃

לֹא תַחְמוֹד״ פֶּן שֶׁלָּךְ זָר יַחְמוֹד״ זַרְעֲךָ לְפָנַי
יַעֲמוֹד״ וּבִגְאוּלַּת אֵל תַּאֲמִין וְתַעֲמוֹד׃

וְכָל הָעָם רוֹאִים״ מִקּוֹלוֹת מִתְיָרְאִים״ כִּי
נִגְלָה אֵל אֱלִים״ תִּפְרוֹשׂ שְׁלוֹמָךְ עַל עַם

קְרוּאֵי בְּנֵי סְגוּלִים׃

ותותר בהכו ותאגר בדבה עד הפוע מוכבו ותחכ

תותר וביום קבבותס״

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
השבת לדורותם ברית עולם ביני
ובין

ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת
ימים עשה יי׳ את השמים ואת הארץ וביום
השביעי שבת וינפש ׃ וביום הבכורים

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה
לַיְיָ׳ בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ ׃ אֵלֶּה מוֹעֲדֵי
יְיָ׳ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אוֹתָם בְּמוֹעֲדָם ׃
ואומר קדיש ומתפללין ותפלה כתובה בליל פסח ואחר
התפלה אומר קדיש תתקבל ואין כאלהינו ועלינו לשבח
וקדיש אלא עם כהנו ויגדל וקדיש יהא שלמא וכו׳ ׃

סדר שחרית של שבועות

באשחרית אומרין הברכות ומזמורים ומזמור אל אבותינו קודם
נשמת נוהגים לומר אלו העשרת הדברות קודם פב״ג ואקדמין ׃

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם
שמע ישראל את החקים ואת המשפטים
אשר

אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם
ושמרתם לעשתם : ייי אלהינו כרת עמנו ברית
בחרב : לא את אבתינו כרת ייי את הברית
הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים :
פנים בפנים דבר ייי עמכם בהר מתוך האש :
אנכי עמד בין ייי וביניכם בעת ההוא להגיד
לכם את דבר ייי כי יראתם מפני האש ולא
עליתם בהר לאמר :

אנכי ייי אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
מבית עבדים : לא יהיה לך אלהים אחרים
על פני : לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר
בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ : לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי ייי אלהיך אל קנא פקד עון
אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי :

ועשה

ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי׃
לא תשא את שם יי אלהיך לשוא כי לא
ינקה יי את אשר ישא את שמו לשוא׃ שמור
את יום השבת לקדשו כאשר צוך יי אלהיך׃
ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ויום
השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך
וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח
עבדך ואמתך כמוך׃ וזכרת כי עבד היית
בארץ מצרים ויצאך יי אלהיך משם ביד חזקה
ובזרע נטויה על כן צוך יי אלהיך לעשות את
יום השבת׃ כבד את אביך ואת אמך כאשר
צוך יי אלהיך למען יאריכן ימיך ולמען ייטב
לך על האדמה אשר יי אלהיך נתן לך׃ לא
תרצח׃ ולא תנאף׃ ולא תגנב׃ ולא תענה

ברעך

ברעך עד שוא: ולא תחמד אשת רעך: ולא
תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו
וחמרו וכל אשר לרעך:

את הדברים האלה דבר יי' אל כל קהלכם
בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול
ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם אלי:

ותועד מלכותך יי' אלהינו מלכות כל עולמים וכו' וקודש
נאמך עומד אל' ואומר זה בראות:

רשות לנשמת ליום ראשון של שבועות

אֱיֶלֶת אֲהָבִים" מַתֶּנֶת סִינַי" אֲמוּן שַׁעֲשׁוּעִים"
מוֹרָשָׁה מִסִּינַי" בְּאוֹר תּוֹרַת אוֹר" קְדוֹשַׁת
סִינַי בְּהֶחֱרַד עַם" סְבִיבוֹת סִינָי:
הִשָּׁמְרוּ עַם בְּלִי נְגוֹעַ בָּהָר" וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר"
קוֹלוֹת וּבְרָקִים מִן הָהָר" שָׁמְעוּ נִצָּבִים בְּתַחְתִּית
הָהָר" יוֹצֵא אוֹר לְעַמּוֹ יִבְחַר:

גבר

גֶּבֶר חָכָם ·· עָלָה לְסִינָי ·· גֵּאֶה בְּרוֹב כֹּחוֹ ·· שָׁכֵן
בְּסִינָי : דָּת מְשַׂחֶקֶת ·· יוֹם יוֹם לְסִינָי ·· דַּעַת מַחֲזֶה
הֶאִירָה ·· הַר סִינָי : הִגְבִּיל גּוֹי קָדוֹשׁ ·· תַּחְתִּית סִינָי ··
הוֹפִיעַ בִּכְבוֹדוֹ ·· וְקִידֵּשׁ סִינָי : וַיֵּט שָׁמַיִם ·· וַיֵּרֶד
לְסִינָי ·· וְעִמּוֹ נְהוֹרָא הֵאִירָה ·· הַר סִינָי : זִיעֵף בֶּהָרִים ··
וּבָחַר בְּסִינָי ·· זוֹהַר אוֹר הִזְרִיחַ ·· זֶה סִינָי : חָשׁוּ גַּבְנוּנִים ··
לְקַדֵּם לְסִינָי ·· חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ ·· הַר סִינָי :
טְהוֹרָה יִרְאַת ·· הִשְׁמִיעַ לְסִינָי ·· טוֹב כְּמוֹ אוֹר
טוֹב ·· שָׁכַן לְסִינָי : יְרַצְּדוּ הָרִים ·· אֶל מוּל סִינָי ··
יְקַבְּלוּ הֲלָכָה ·· לְמֹשֶׁה מִסִּינָי : כַּלַּת לְבָנוֹן ·· הִזְהִיר
מֹשֶׁה ·· כָּתַב שָׁלִישִׁים ·· לִמְּדָם מֹשֶׁה ·· לָעֲרָפֶל
נִגַּשׁ ·· הָאִישׁ מֹשֶׁה ·· לְהַשְׁמִיעַ לָעָם ·· וַיֵּרֶד מֹשֶׁה :
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ אָמַר אֱלֹהִים ·· מִתּוֹךְ הָאוֹר ·· בְּתוֹרַת
אֱלֹהִים : נוֹפֶת צוּפִים ·· נָתַן אֱלֹהִים ·· נֶחֱמָדִים מִזָּהָב
וּמִפָּז ·· וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים : שִׂמְחַת גּוֹי קָדוֹשׁ ·· בְּמַעֲשֵׂה
ידיך

יְדֶיךָ ״ סִדַּרְתָּ לַעֲנָו ״ סוֹד שַׁעֲשׁוּעֶיךָ עַל הַר
סִינַי נִגְלֵיתָ ״ בְּרִבְבוֹת אֲלָפֶיךָ ״ עָנִיתָ וְאָמַרְתָּ ״ אָנֹכִי
יְיָ אֱלֹהֶיךָ ׃ פּוֹרַרְתָּ יָם בְּעֻזֶּךָ ״ וְעָלָה דָּרְכָה רַגְלֶיךָ
פָּדִיתָ בְּלַהֲבוֹת אֵשׁ ״ אֲשֶׁר חִיצֵּב קוֹלֶךָ ׃ צִיהַרְתָּ
אוֹר מְקַבְּלֵי ״ לֹא יִהְיֶה לְךָ ״ צִוִּיתָ לֹא תִשָּׂא לַשָּׁוְא ״
כְּבוֹד שְׁמִי בְּמִלּוּלֶיךָ ׃ קַדֵּשׁ זָכוֹר ״ וְקַיֵּים שָׁמוֹר ״
קְהִלּוֹת יַעֲקֹב ״ יַעֲנוּ מִזְמוֹר ׃ רוּץ לְמִצְוַת כַּבֵּד ״
וְאוֹר נְתִיבוֹתֶיךָ תִּגְמוֹר ״ רְאֵה לֹא תִרְצָח ״ צֶלֶם
צוּרְךָ וְעַצְמְךָ תִּשְׁמוֹר ׃ שְׁאֵר רֵיעַ לֹא תִנְאָף ״
זְנוּנֵי זִמָּה ״ שְׁמוֹר לֹא תִגְנוֹב ״ פֶּן תּוּשַׁת לִכְלִמָּה ׃
תָּמִיד לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ ״ עֵדוּת מְזִימָּה ״ תַּאֲוַת רֵעֲךָ
לֹא תַחְמוֹד מְאוּמָה ״ מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה ׃
הִשָּׁמְרוּ עַם בְּלִי נְגוֹעַ בָּהָר ״ וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר ״
קוֹלוֹת וּבְרָקִים מִן הָהָר ״ שָׁמְעוּ נִצָּבִים בְּתַחְתִּית
הָהָר ״ יוֹצֵא אוֹר לְעַמּוֹ יִבְחַר ׃

אופן

אופן ליום ראשון של שבועות

ארחות אֶרְאֶלִּים יַקְדִּישׁוּ בְּרֶדְתּוֹ בְּסִינָי׃

מלא כל הארץ כבודו׃

בְּרוּאֵי בְּרָקִים׃ רָעֲדוּ בְּבוֹאוֹ בְּסִינָי׃

מלא כל הארץ כבודו׃

כְּבוֹדוֹ נִגְלָה עַל סִינָי׃ וּמַלְכוּתוֹ עַל הַר סִינָי׃
אָמוֹן אֶצְלוֹ מַתְּנַת סִינָי׃ וְדִבְּרוֹת עֲשָׂרָה שָׁמְעוּ
בְּסִינָי׃ מְקַבְּלֵי הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינָי׃

גְּנוּזֵי גַלְגַּלִּים הִלְלוּ בְּסִינָי׃

מלא כל הארץ כבודו׃

דִּגְלֵי דְּבֵקִים יְאַדִּירוּ בְּפוֹצְצוֹ בְּסִינָי׃

מלא כל הארץ כבודו׃

הוֹגֵי הַדּוּרִים מְפָאֲרִים בְּשׁוּרוֹ בְּסִינָי׃

מלא כל הארץ כבודו׃

וְרָצִים וְשָׁבִים מִתְיַהֲדִים בְּהִטּוֹתוֹ בְּסִינָי׃

מלא

מלא כל הארץ כבודו׃

זִיקֵי זוֹהֲרִים זָרִיזִים בְּהַשְׁגִּיחוֹ בְּסִינַי׃

מלא כל הארץ כבודו׃

חֲיָילֵי חַשְׁמַלִּים רָעֲשׁוּ בְּבוֹאוֹ בְּסִינַי׃

מלא כל הארץ כבודו׃

טַפְסְרֵי טְפוּחִים רָקְדוּ בְּסִינַי׃

מלא כל הארץ כבודו׃

יַקִּירִים יוֹקְדִים רָצוּ בְּסִינַי׃

מלא כל הארץ כבודו׃

כִּתֵּי כְּרוּבִים נַעֲמוּ בְּהַשְׁגִּיחוֹ בְּסִינַי׃

מלא כל הארץ כבודו׃

לוֹהֲבֵי לוֹהֲטִים הֲדָרוּ בְּפוֹצְצוֹ בְּסִינַי׃

מלא כל הארץ כבודו׃

מַלְאֲכֵי מְרוֹמִים נָשְׂאוּ בְּהוֹפִיעוֹ בְּסִינַי׃

מלא כל הארץ כבודו׃ נוצצי

נוֹצַצֵי נוֹעַם נִצְּחוּ בְּהִגָּלוֹתוֹ בְּסִינַי״

מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

סְבוּבֵי שְׂרָפִים סִלְסְלוּ וְרוֹמְמוּ בְּסִינַי״

מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

עִירֵי עֶלְיוֹנִים עָלְזוּ בְתַחְתִּית בְּסִינַי״

מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

פְּנֵיהֶם פּוֹחֲדִים פֵּיאֲרוּ לְחוֹפְפוֹ בְּסִינַי״

מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

צוּרַת צְנוּעִים צִלְצְלוּ לְנוֹפְפוֹ בְּסִינַי״

מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

קְהַל קְדוֹשִׁים קָמוּ מוּל סִינַי״

מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

רָאוּ רֶכֶב רִיבּוֹתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן בְּסִינַי״

מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

שַׁאֲנַ שׁוֹפָרוֹת שָׁמְעוּ בְּסִינַי״

מלא כל הארץ כבודו׃

תּוֹרָה תְמִימָה ··· תִּבְמַדְּרָתַם בְּסִינָי··

מלא כל הארץ כבודו׃

כְּבוֹדוֹ נִגְלָה עַל הַר סִינָי·· וּמַלְכוּתוֹ עַל הַר סִינָי·· אָמוֹן אֶצְלוֹ מַתְּנַת סִינָי·· וְדִבְּרוֹת עֲשָׂרָה שָׁמְעוּ בְּסִינָי·· מְקַבְּלֵי הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינָי׃

זולת ליום ראשון של שבועות

וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים·· עָלָה אִישׁ חָכָם בַּעֲשָׂרָה שַׁלִּיטִים קַיָּים·· בְּדִבְּרוֹת עֲשָׂרָה נִתְקַיָּים·· גַּשׁ וַעֲלֵה אֶל הָעֲרָפֶל וְהוּא קַיָּים·· כְּצִיר אֱמֶת נֶאֱמָן לְשׁוֹלְחָיו קַיָּים·· אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּים׃ וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים·· עָלָה דוֹבֵר צְדָקוֹת אֵלִי זֶה·· הוֹגֶה בְּתוֹרַת סֵפֶר זֶה·· וְעַל כֵּן נִקְרָא מֹשֶׁה כִּי זֶה·· יִרְצְדוּ הֶהָרִים בְּסִינָי זֶה·· וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה׃

ומשה

ומשה עלה אל האלהים ״ עלה זריז עשורת
לתאותנו ״ חש על חבל נחלתנו ״ טובים מזהב
ומפז תקותנו ״ טעם תושיה סעודתנו ״ עלינו
על אבותינו. על בנינו. ועל דורותינו: ומשה
עלה אל האלהים ״ עלה ישבה שביה ממעוניך ״
כתר אשר עטית בהודיך ״ למען ירשוה
עבדיך ״ גוי אשר פדית במאודיך ״ ועל דורות
זרע ישראל עבדך: ומשה עלה ל האלהים ״
עלה משך מתנה לנאמנים ״ נאדר בקדש
מאמינים ״ סיני סבבו בר ענינים ״ עדותיך נאמנו
בחרמונים ״ על הראשונים ועל האחרונים:
ומשה עלה אל האלהים ״ עלה עניו אם צאנך
יעבור ״ פודה וגואל בראשם יעבור ״ צוף
דבש וחלב יניקו בעת יעבור ״ צמחו במרוצת
כרמל ותבור ״ לעולם ועד חוק ולא יעבור:

וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים ·· עָלָה קִבֵּל תּוֹרָה
לְעֵינֵינוּ ·· רָגְזוּ עַמִּים מִלְּפָנֵינוּ ·· שׁוֹד תַּנְחוּמִים
תַּשְׁקֵנוּ ·· נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע בְּמִלּוּלֵינוּ ·· אֱמֶרֶת
שֶׁאַתָּה הוּא ײ֟ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

ואומר עזרת אבותינו וקו[illegible] אירה תדאב ואומר זה המי כמוך:

מי כמוך ליום ראשון של שבועות

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך:

אוֹרַח חַיִּים עַמִּי הוֹרֵיתִיךָ ·· חֶבֶל נְעִים לְגוֹרָלִי
אִוִּיתִיךָ ·· בְּיָד חֲזָקָה מִמִּצְרַיִם פְּדִיתִיךָ ··
אָנֹכִי ײ֟ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ : שִׁמְעוּ בָנִים
תּוֹדוֹת יְשָׁרוֹת ·· חֲצוּבוֹת מִלַּהַב אֵשׁ וּמְבוֹאָרוֹת ··
זְקוּקוֹת כְּכֶסֶף וּבְרוּרוֹת ·· אֲמָרוֹת ײ֟ אֲמָרוֹת
טְהוֹרוֹת: גּוֹי קָדוֹשׁ וּמַמְלֶכֶת יְשָׁרִים ·· כְּאִישׁוֹן
בַּת עַיִן הֵם נְצוּרִים ·· פֵּקַדְתִּיךָ הָעֵידוֹתֶיךָ בִּתְחִלַּת
אֲמָרִים ·· לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים: דְּרַשְׁתִּיךָ
בחרתיך

בְּחַרְתִּיךָ גּוֹרָל וּמָנָה ״ לְקַטְתִּיךָ מִשִּׁבְעִים כְּלֶקֶט
שׁוֹשַׁנָּה ״ צִוִּיתִיךָ לְהוֹעִילְךָ דֵּעָת וּתְבוּנָה ״ לֹא
תַעֲשֶׂה לְךָ פֶּסֶל וְכָל תְּמוּנָה ׃ הִדְרַכְתִּיךָ בְּמַעְגְּלֵי
יוֹשֶׁר לְהַנְחַת ״ לְהַצְחִיל זַרְעֲךָ מֵרֶדֶת שַׁחַת ״
וּמִכֹּל אוֹתוֹת וּתְמוּנָה לֹא תֵחַת ״ אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת ׃ וּבְהַר חֶמֶד
הִשְׁמַעְתִּיךָ בְּמֵרֶץ ״ סֶלָה בִּשְׁמִי לְהַקְדִּישׁ
וּלְהַעֲרִיץ ״ וּבִמְלֶאכֶת שָׁמַיִם לֹא תִירֶץ ״ וַאֲשֶׁר
בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ ׃ זְכֹר מִצְוֹתַי לְבָנֶיךָ תְּלַמְּדֵם ״
יוֹמָם וָלַיְלָה תֶּהְגֶּה וְתַגִּידֵם ״ שַׁבֵּר תְּשַׁבֵּר מַצֵּבוֹת
עַמִּים וּתְאַבְּדֵם ״ לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם ׃
חֲפָצֶיךָ יִהְיוּ בְּעֵדוּת נֶאֱמָנָה ״ תִּירָא אוֹתִי וּבִשְׁמִי
תִשָּׁבֵעַ בֶּאֱמוּנָה ״ וֵאלֹהִים אֲחֵרִים תְּשַׁקֵּץ
וְתִשְׂנָא ״ כִּי אָנֹכִי ײ אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא ׃ טוֹב
וְחַנּוּן אֲנִי לִמְכַבְּדַי וִירֵאַי ״ וּמְשַׁלֵּם אֶל פָּנָיו
להאביד

להאביד משנאי ״ אל קנא ונוקם שמי ײ׳ ״ פוקד
עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים
לשנאי ׃ ישר וצדיק בכל מדותי ״ מספיק
מזון לכל בריותי ״ אין קץ ואין תכלה לעתותי ״
ועושה חסד לאלפים לאהבי ולשומרי מצותי ׃
כתבתי לשופטי עמי ולראשיו ״ מפיכם חדלו
כזב ושוא ״ העידותי לזקיניו טפיו ונשיו ״ לא
תשא את שם ײ׳ אלהיך לשוא ׃ לגיוני פרעה
רכבו ופרשיו ״ טבעתי בים מבחר שלישיו ״
יעצתיך לטובתך לסור משבועת שוא ״ כי
לא ינקה ײ׳ את אשר ישא את שמו לשוא ׃
מנוחת שבת נתתי להניחך ״ והשתעשע בחוקי
תמיד ואצפה ברכותיך ״ לשמור לעשות ככל
הכתוב בתורתך ״ ששת ימים תעבוד ועשית
כל מלאכתך ׃ סדרתי ימים באסמיך ״ להריק

ברכה

בְּרָכָה אֵלֶיךָ ·· וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ ··
לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ ׃ עַל
כָּל הָעַמִּים נָתַתִּי יִרְאָתְךָ וּפַחְדְּךָ ·· אִם תִּשְׁמוֹר
כָּל הַכָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ ·· לִשְׁבּוֹת מִכָּל מְלָאכָה
בְּיוֹם שַׁבְּתֶיךָ ·· אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ
וַאֲמָתֶךָ ׃ פָּנִים בְּפָנִים דִּבַּרְתִּי עִמְּךָ לְהָאִירְךָ
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ לְהַזְרִיחַ בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶיךָ ·· לָנוּחַ עִמְּךָ
שׁוֹרְךָ וַחֲמוֹרְךָ ·· וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ ·· צִוּוּי
אִם תְּקַיֵּים הַכֹּל יַנְעִימוּךָ ·· וְתַקְשִׁיב לְמִצְוֹתַי
וְיִהְיֶה כַנָּהָר שְׁלוֹמֶךָ ·· יְאַשְּׁרוּךָ הַכֹּל אַשְׁרֶיךָ
וּמִי כָמוֹךָ ·· לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ ׃
קוֹלִי תַאֲזִין זֶרַע אִתּוֹ נַהֲרַיִם ·· וְאַצְהִיר צָהֳרֶיךָ
כְּצוֹהַר צָהֳרַיִם ·· בְּדַרְכֵי תֵּלֵךְ וְלֹא תָשׁוּב אֲחוֹרַיִם ··
חָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם ׃ רֶכֶב
אֱלֹהִים רִבּוֹתַיִם בְּתִתּוֹ תּוּשִׁיָּה ·· בְּהִגָּלוֹתוֹ עַל

הר

הר סיני רעשה נשיה למכה מצרים בבכוריהם
מבכור השביה ״ ויוציאך ייי אלהיך משם
ביד חזקה ובזרוע נטויה : שמור וזכור צויתיך
כאחד באהב וחיבת״ חיותך חיי עד במנוחה
לשבת ״ להנחלך ארץ דבש חלב ודבש ״ על
כן ברך ייי את יום השבת : תמור ריח משמן
תורק שמך ״ ברוך אתה וברוך טעמיך ״ תקח
אמרי ויארכון ימיך ״ כבד את אביך ואת אמך :
היה כובש יצרך מגנוב ״ וכעסך מרצח בשאול
בנוב ״ ומנאוף הרחק ובו אל תענוב ״ לא תרצח
לא תנאף לא תגנוב : תמיד יראת אל תהי עליך ״
ועדות שקר לא תענה ברעך ״ שתה מים מבורך
ואל תחמוד אשת רעך : עבדו ואמתו שורו
וחמורו וכל אשר לרעך : אלו העשרת הדברות ״
מזוקקים מכל סיג וטהורות ״ כתר הם לאל יוצר
המאורות

הַמְּאוֹרוֹת״ אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת הַגְּדוֹלוֹת וְאֶת
הַנּוֹרָאוֹת׃ שִׁירָה חֲדָשָׁה אָשִׁירָה לַיְיָ הַנֶּאְדָּר
בִּגְבֹהֵי רוּם מְעוֹנַי״ אַלְפֵי שִׁנְאָן יְיָ בָּם סִינַי״
מִי כָמוֹכָה בָּאֵלִים יְיָ׃

והחזן אומר שירה חדשה ומקהלין והקהל כקורא בקול רם
והח״ז אומרין את הכל ודום כתוב לעיל בשבת והחזן
והח״ז אומר שירה קדש בקהל ומוציאין אותו מספר
תורה ואומרים אין כמוך הכתוב במנחה תורה
והח״ז אומר זה הפיוט׃

פיוט לספר תורה

מִי עָלָה שָׁמַיִם וַיֵּרֵד״ מִי הִשְׁלִים בְּכִסְאוֹ אֵשׁ
וּבָרָד״ מִי יָרַד עַל הַר סִינַי בִּכְבוֹדוֹ׃ שָׁמַעְתִּי
שׁוֹמְעוֹ יָרֵאתִי״ שָׁמַרְתִּי מִשְׁמַרְתּוֹ עָשִׂיתִי״ לָקַחְתִּי
לוּחוֹת עֵדוּת מִיָּדוֹ׃ הַמֵּאִיר לָאָרֶץ בְּנֹהוֹרָ־דָה״
הַנּוֹטֶה שָׁמַיִם כִּירִיעָה״ בִּמְהֵרָה יֵרָאֶה לָנוּ אֶת

הוֹדוּ: חוֹנֵן זַכִּים קוֹרְאִים בְּשִׁמְךָ״ אַשְׁרֵיךָ עַם יוֹשְׁבֵי
בֵּיתֶךָ״ יוֹדוּךָ יַקְדִּישׁוּךָ יַעֲרִיצוּךָ: ומפטירים וקורין

פרשה ליום ראשון של שבועות

כ״ן בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר
סִינָי: וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ
בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר: וּמֹשֶׁה עָלָה
אֶל הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו ײ֞ מִן הָהָר לֵאמֹר כֹּה
תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתַגֵּיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: אַתֶּם רְאִיתֶם
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְפֵי
נְשָׁרִים וָאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי: וְעַתָּה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ
בְּקֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת בְּרִיתִי וִהְיִיתֶם לִי סְגֻלָּה מִכָּל
הָעַמִּים כִּי לִי כָּל הָאָרֶץ: וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מַמְלֶכֶת
כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיָּשֶׂם
לפניהם

לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ ײ׳׃
וַיַּעֲנוּ כָל הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ײ׳
נַעֲשֶׂה וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת דִּבְרֵי הָעָם אֶל ײ׳׃ וַיֹּאמֶר
ײ׳ אֶל מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן
בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרִי עִמָּךְ וְגַם בְּךָ יַאֲמִינוּ
לְעוֹלָם וַיַּגֵּד מֹשֶׁה אֶת דִּבְרֵי הָעָם אֶל ײ׳׃ לוי
וַיֹּאמֶר ײ׳ אֶל מֹשֶׁה לֵךְ אֶל הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם
וּמָחָר וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃ וְהָיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
כִּי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יֵרֵד ײ׳ לְעֵינֵי כָל הָעָם עַל הַר סִינָי׃
וְהִגְבַּלְתָּ אֶת הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת
בָּהָר וּנְגֹעַ בְּקָצֵהוּ כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהָר מוֹת יוּמָת׃ לֹא
תִגַּע בּוֹ יָד כִּי סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ יָרֹה יִיָּרֶה אִם בְּהֵמָה
אִם אִישׁ לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ בָהָר׃
וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת הָעָם וַיְכַבְּסוּ
שִׂמְלֹתָם׃ וַיֹּאמֶר אֶל הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים

אַל תִּגְּשׁוּ אֶל אִשָּׁה׃ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר
וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקֹל שֹׁפָר
חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃ וַיּוֹצֵא
מֹשֶׁה אֶת הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ
בְּתַחְתִּית הָהָר׃ וְהַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד
עָלָיו ײַ בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד
כָּל הָהָר מְאֹד׃ וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד
מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל׃ וַיֵּרֶד
ײַ עַל הַר סִינַי אֶל רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא ײַ לְמֹשֶׁה
אֶל רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר ײַ אֶל מֹשֶׁה
רֵד הָעֵד בָּעָם פֶּן יֶהֶרְסוּ אֶל ײַ לִרְאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ
רָב׃ וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל ײַ יִתְקַדָּשׁוּ פֶּן יִפְרֹץ
בָּהֶם ײַ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל ײַ לֹא יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת
אֶל הַר סִינָי כִּי אַתָּה הַעֵדֹתָה בָּנוּ לֵאמֹר הַגְבֵּל אֶת
הָהָר וְקִדַּשְׁתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו ײַ לֶךְ רֵד וְעָלִיתָ אַתָּה

ואהרן

וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אַל יֶהֶרְסוּ לַעֲלוֹת אֶל
יְיָ פֶּן יִפְרָץ בָּם׃ וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם׃ פיין
וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר׃
אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃
לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי׃ לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ
פֶסֶל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ
מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא
פֹּקֵד עֲוֹן אָבֹת עַל בָּנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים
לְשֹׂנְאָי׃ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃
לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְיָ
אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃ זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
לְקַדְּשׁוֹ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ׃
וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל
מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ
וגרך

וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ ׃ כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ײ֞ אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ ײ֞ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃
כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר ײ֞ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ לֹא תִּרְצָח׃ לֹא
תִּנְאָף׃ לֹא תִּגְנֹב׃ לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר׃ לֹא
תַחְמוֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא תַחְמוֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ
וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃ וְכָל הָעָם
רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר
וְאֶת הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק׃
וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל
יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן נָמוּת׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם
אַל תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים
וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ׃
וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר
שָׁם

שָׁם הָאֱלֹהִים׃ מצלים וַיֹּאמֶר ײ אֶל מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי
עִמָּכֶם׃ לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא
תַעֲשׂוּ לָכֶם׃ מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו
אֶת עֹלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלָמֶיךָ אֶת צֹאנְךָ וְאֶת בְּקָרֶךָ
בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ
וּבֵרַכְתִּיךָ׃ וְאִם מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה לִּי לֹא תִבְנֶה אֶתְהֶן
גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ׃ וְלֹא תַעֲלֶה
בְמַעֲלֹת עַל מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו׃
ומח״כ אומר קדיש ותהלים השיבנו וכו׳ ומפטיר קורא בספר
שני בפרשת פנחס קרבן היום וביום הבכורים עד
ונסכיהם וזו היא הפטרה׃

וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה
לַײ בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה
לריח

לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם אַיִל אֶחָד
שִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
לָאַיִל הָאֶחָד׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
הַכְּבָשִׂים׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד
עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַּעֲשׂוּ תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם וְנִסְכֵּיהֶם׃

ואח״כ אומר קדיש ומפטירין במרכבה נבואת יחזקאל
ויקי בשלושים שנה וקרין כבוד לפניו בלבד

הפרשה בחדש השלישי׃

הפטרה ליום ראשון של שבועות

וַיְהִי בִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה בָּרְבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ
וַאֲנִי בְתוֹךְ הַגּוֹלָה עַל נְהַר כְּבָר נִפְתְּחוּ
הַשָּׁמַיִם וָאֶרְאֶה מַרְאוֹת אֱלֹהִים׃ בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ
הִיא הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְגָלוּת הַמֶּלֶךְ יוֹיָכִין׃ הָיֹה הָיָה
דְבַר יְיָ אֶל יְחֶזְקֵאל בֶּן בּוּזִי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים

עַל

על נהר כבר ותהי עליו שם יד ייי: וארא והנה
רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת
ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש:
ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות
אדם להנה: וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים
לאחת להם: ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם
ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל: וידי
אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם
וכנפיהם לארבעתם: חברות אשה אל אחותה
כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו:
ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם
ופני שור מהשמאול לארבעתן ופני נשר לארבעתן:
ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים
חברות איש ושתים מכסות את גויתיהנה: ואיש א
עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת

יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּן׃ וּדְמוּת הַחַיּוֹת מַרְאֵיהֶם
כְּגַחֲלֵי אֵשׁ בֹּעֲרוֹת כְּמַרְאֵה הַלַּפִּדִים הִיא
מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת וְנֹגַהּ לָאֵשׁ וּמִן הָאֵשׁ יוֹצֵא
בָרָק׃ וְהַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק׃ וָאֵרֶא
הַחַיּוֹת וְהִנֵּה אוֹפַן אֶחָד בָּאָרֶץ אֵצֶל הַחַיּוֹת
לְאַרְבַּעַת פָּנָיו׃ מַרְאֵה הָאוֹפַנִּים וּמַעֲשֵׂיהֶם
כְּעֵין תַּרְשִׁישׁ וּדְמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעְתָּן וּמַרְאֵיהֶם
וּמַעֲשֵׂיהֶם כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפַן בְּתוֹךְ הָאוֹפָן׃ עַל
אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶן בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּן׃
וְגַבֵּיהֶן וְגֹבַהּ לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם וְגַבֹּתָם מְלֵאֹת
עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּן׃ וּבְלֶכֶת הַחַיּוֹת יֵלְכוּ
הָאוֹפַנִּים אֶצְלָם וּבְהִנָּשֵׂא הַחַיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ
יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים׃ עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָּׁם הָרוּחַ לָלֶכֶת
יֵלֵכוּ שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת וְהָאוֹפַנִּים יִנָּשְׂאוּ לְעֻמָּתָם
כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים׃ בְּלֶכְתָּם יֵלֵכוּ וּבְעָמְדָם

יעמדו

יַעֲמֹדוּ וּבְהִנָּשְׂאָם מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים
לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים׃ וּדְמוּת עַל
רָאשֵׁי הַחַיָּה רָקִיעַ כְּעֵין הַקֶּרַח הַנּוֹרָא נָטוּי עַל
רָאשֵׁיהֶם מִלְמָעְלָה׃ וְתַחַת הָרָקִיעַ כַּנְפֵיהֶם
יְשָׁרוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ לְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת
לָהֵנָּה וּלְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת לָהֵנָּה אֵת גְּוִיֹּתֵיהֶם׃
וָאֶשְׁמַע אֶת קוֹל כַּנְפֵיהֶם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים
כְּקוֹל שַׁדַּי בְּלֶכְתָּם קוֹל הֲמֻלָּה כְּקוֹל מַחֲנֶה
בְּעָמְדָם תְּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן׃ וַיְהִי קוֹל מֵעַל
לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁם בְּעָמְדָם תְּרַפֶּינָה
כַנְפֵיהֶן׃ וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁם כְּמַרְאֵה
אֶבֶן סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא וְעַל דְּמוּת הַכִּסֵּא דְּמוּת
כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְמָעְלָה׃ וָאֵרֶא כְּעֵין חַשְׁמַל
כְּמַרְאֵה אֵשׁ בֵּית לָהּ סָבִיב מִמַּרְאֵה מָתְנָיו
וּלְמָעְלָה וּמִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמַטָּה רָאִיתִי כְּמַרְאֵה

אש

אֵשׁ וְנֹגַהּ לוֹ סָבִיב׃ כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה
בֶעָנָן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם כֵּן מַרְאֵה הַנֹּגַהּ סָבִיב הוּא
מַרְאֵה דְּמוּת כְּבוֹד ייי וָאֶרְאֶה וָאֶפֹּל עַל פָּנַי
וָאֶשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר׃ וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי
קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד ייי מִמְּקוֹמוֹ׃

ומגביהין הס״ת ומראין הכתב לעם ומשתחוים העם
וקורין בספר׳ השני חומש הפקודים בפרשת ויקרא בחדש
השלישי עד סוף הפרשה ואח״כ צ״ו קדיש ובספר אחר קורין
המפטיר בפרשת פנחס וביום הבכורים עד
היום עד ושמעתם ואח״כ אומר קדיש ומפטירין ביחזקאל
בכתובה ובתרגום ויהי בשלושים שנה עד ותשאני קול
מדבר והם בחים אחריו ברוך ייי ואח״כ מי שברך
אומר אשרי יושבי ביתך ומזמור לדוד הבו לייי ומחזירין
ס״ת למקומן ואומר הקדיש ועומד שמ״ע ומתפללין מוסף
והוא כתוב בתחלת יום ראשון של פסח: ואומר
הקדיש

הקהל וביום הבכורים ואחר מוסף אומר קאדיש וקדיש
תתקבל ואין כאלהינו ואומר ר' אלעזר ועלינו לשבח וקדיש
דרבנן עם בנו ואדון עולם וקדיש יהא שלמא: כר נע
במנחה של שבועות יתפלל כל יחיד בענין הכתוב
במנחה של שבת ואתה יושבי ביתך ואומר ג"כ
ואומר ובא לציון הכתוב במנחה של שבת ואח"כ אומר
קדיש עד לעילא ומתפללין תפלה הכתוב בליל פסח ואחר
התפלה אומר קדיש תתקבל והללויה אודה יי' בכל לבב
וכו' ואח"כ אומרין מגילת רות וקדיש דרבנן ונוהגין במנחה
קודם שליח צבור לומר האזהרות של ר' שלמה ן' גבירול מצות
עשה אמור לבי מענה ואח"כ נוהגין לומר ידי אמון ואין כאלהינו וקדיש

סדר ליל שני של שבועות

בליל שני של שבועות מתפללין כמו בליל ראשון ואם חל בשבת
מתפללין ברוך יי' אשר נתן מנוחה ומזמור שיר ליום השבת
ואחר התפלה אומרין ויכולו השמים הכתוב בליל שבת ואח"כ
אומר

אומר קדוש הקבלה ואין כאלהינו ועלינו לשבח וקדיש עם בלבו
ויגדל אלהים חי וקדיש יהא שמיה רבה:

סדר שחרית יום שני של שבועות

בפתחך מוצאין הבקשות והזמירות והמזמורים כמו
אתמול וקודם נשמת מוצאין הפיוט הרשות כאתמול
ומח״כ אומר אל ואומר זה הרשות לשבועות:

רשות לנשמת ליום ראשון של שבועות

יום מעמד סיני ״ אשים במאזני ״ וימלאו מתני ״
פחד ורוב חילה: צורי הלא זה ״ רצון ויום פדיום ״
ולתתך היום ״ דתך ולסגולה: חרד לבב עמך ״ חל
כל יצור חמך ״ לדין ביום קומך ״ מי יערוך מלה:
קץ אין לחכמתך ״ סוף אין לבינתך ״ גם אין לצדקתך ״
ראשית ולא תכלה: חיי כצל יכלו ״ פי יחלון יבלו ״
שפתי ולא יוכלו ״ נגדך למללה: זאת אזכרה מלכי ״
יום פותחך באנכי ״ יחיל לבבי כי קולך כאש אוכלה:
קבל

קבל מעוט ניבי צורי ומשגבי בעודי נשמה בי
אודך לך סלה: נ

רשות לנשמת ליום שני של שבועות

יום מעמד סיני יום בא ברעיוני ירה מלאו
מותני צירים וחלחלה: צפון וימין חל יום
מערב זחל כל מימך דחל הודך בעת נגלה:
חסין שמך מלכי בפותחך באנכי חסו יצורים
כי לא יכלו מלה: קולך בעת שמעו שחו ונכנעו
זעו וגם געו מטה וגם מעלה: חי אל קצות גדלך
מי יערוך מולך כי אין תחלה לך אף אין לך
תכלה: זאת בחזות לבי יחיל במו קרבי אפחד
ויבא בי רעד ובהלה: קושב מזימתי חוקר
עלומתי רוחי ונשמתי יודון לך סלה:

ואומר נשמת וקדיש בכולו ואומר זה היוצר:

יוצר ליום שני של שבועות

אני

אני חכמה שכנתי ערמה״ אלפים לעולם קדומה:
אש דת ימין רוממה״ תורת ייי תמימה:
בי אל אמונה״ בנה שמי מעונה:
ברני לשפר מנה״ עדות ייי נאמנה:
גדרי מיושרים״ גורסי מאושרים:
גנזי משרים״ פקודי ייי ישרים:
דרושה בחבורה״ דכאי רוח נשברה:
דולה עומק סברה״ מצות ייי ברה:
הוריות ברב״ הויות תלמיד ורב:
הנחמדים לצעיר ורב״ מזהב ומפז רב:
ולפני ארתכו״ והוד ציץ תרכו:
ווססתי על ברכו״ ייי קנני ראשית דרכו:
זקוק משלים ומליצות״ זבד דעת ומועצות:
זבדני גדול העצות״ עד לא עשה ארץ וחוצות:
חובש ומלמא וחיים״ חוק תוצאות חיים:
חנט

חָנֵט עֵץ הַחַיִּים״ כִּי מוֹצְאִי מָצָא חַיִּים:
טָכְסִיס בָּשָׂר וָדָם״ טַעֲמֵי תוֹרַת הָאָדָם:
טַבוּעָה לְשֵׁם אָדָם״ וְשַׁעְשׁוּעַ אֶת בְּנֵי אָדָם:
יְחוּסָה בָּעֶלְיוֹנִים״ יְדוּעָה בַּתַּחְתּוֹנִים:
יוֹם יוֹם מַכְרֶזֶת בְּהֶגְיוֹנִים״ יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים:
כֶּתֶר פְּאֵר יִרְאָתִי״ כֶּבֶשׁ סוּלָּם עֲנָוָתִי:
כְּמוֹנֵי עָתָק אִתִּי״ עוֹשֶׁר וְכָבוֹד אִתִּי:
לוּלֵי קְבוּעַ אָהֳלִי״ לְקִיתֶם בְּבֵית הָאֳלִי:
לְכוּ חָסוּ בְצִלִּי״ וְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ לִי:
מֵשֵׁךְ חָכְמָתִי חוֹסֵף״ מֵעוּלָּה בְּעוֹדֵף וְתוֹסֵף:
מִכֹּל תַּאֲב וְכוֹסֵף״ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף:

נִגּוּן אחר

נוֹתֵן לִפְתָאִים עָרְמָה״ לְנַעַר דַּעַת וּמְזִמָּה״
נָחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חָכְמָה״ אַשְׁרֵי אָדָם מָצָא
חָכְמָה: סוֹדֵי בְלִי סְפוּרוֹת״ סוּגֵי לְאֵין הַחֲקוּרוֹת״

סדורה

סדורה להבין ולהורות ״ אמרות יי׳ אמרות טהורות:
נעים עולי ״ עסוק לשם מפעלי ״ עולם כקיים מעלי ״
אשרי אדם שומע לי: פושרתי בארבעים יום ״
פותח פועל ששת יום ״ פניני קחו לילה ויום :
לשקור על דלתותי יום יום: צפן פענוחי ״ צרור
מפתחי ״ צוה מאז לפותחי ״ לשמור מזוזות פתחי:
קבל ממנה מוסר ״ כי דרכה דרך ישר ״ עץ חיים
לכל בשר ״ ותומכיה מאושר: רגליך ירוצו בה
לך ואחוז בנתיבה ״ יקרה היא מזהב שבא ״ וכל
חפציך לא ישוו בה: שויה יקרה מנזר הלום ״
ומנופך ספיר ויהלום ״ דרכיה דרכי נועם אל
עלום ״ וכל נתיבותיה שלום: תקות אמרת היא
באחריתך ״ ונמול רב לנפשך בשכביך תשמור
עליך ״ והקיצות היא תשיחך:

סלוק

וּמֹשֶׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי׃ נִגַּשׁ קוֹרֵב לִפְנִים
לִפְנַי׃ אֵל רוּם רֶגֶשׁ עִירַי וְשִׁנְאַנַּי׃ הָעֲרָפֶל
רְתָפוֹ וְהַחֹשֶׁךְ וַעֲנָנַי׃ אֲשֶׁר שָׁם הֶעֱלוּהוּ שְׁנֵי שָׂרַי
הָמוֹנַי׃ הָאֱלֹהִים הִיחֵל׃ שְׁתַּיִם וְזֶה שְׁאָר עִנְיָנַי׃
בִּרְדִיתוֹ הוּקְרַן כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בִּגְבוּרוֹת׃ בְּהִדּוּר
דֵּעָה וְהַשְׂכֵּל וְחָכְמוֹת מְפֹאָרוֹת׃ טְעָם שְׁתֵּי תוֹרוֹת׃
בְּפֶה וּבִכְתָב סְדוּרוֹת׃ נְבִיאִים וּכְתוּבִים וְתוֹרוֹת׃
וַעֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת׃ יְדִידוּת זְרָעִים׃ מוֹעֵד נָשִׁים
נְזִיקִים קָדָשִׁים וְטָהֳרוֹת׃ יְקָרַת גְּמָרוֹת וְתוֹסָפוֹת׃
וְדִקְדּוּקֵי סְבָרוֹת׃ מִצְוֹת עֲשֵׂה וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה׃
עוֹנָשִׁים וְאַזְהָרוֹת׃ מִדְרַשׁ הֲלָכוֹת וְהַגָּדוֹת׃ קַלּוֹת
וַחֲמוּרוֹת׃ יְתֵרוֹת חֲסֵרוֹת׃ סִימָנִים וּמְסוֹרוֹת׃ יָשַׁב
וְהוֹשִׁיב לְפָנָיו׃ שׁוּרוֹת שׁוּרוֹת׃ נְבוֹנִים וּזְקֵנִים׃ וְעַם
מַרְבִּיץ חֲבוּרוֹת׃ נְתָנָם פְּתָרָם׃ בְּשִׁבְעִים לְשׁוֹנוֹת
בְּרוּרוֹת׃ וְקִבְּלוּ עֲלֵיהֶם וְעַל זַרְעָם׃ לְקַיְּמָם לְדוֹרֵי

דורות

הורות: ואז נוזרו ועוטרו" בנזר ועטרות: ונתבסם
הים" והישוב והמדברות" והרבו תהלות" והודיות
והדרות: למלך מנחיל לעמו" אמרות טהורות"
המפואר בקבוצי רתים" ונקדש באילי אוירות:

אופן ליום שני של שבועות

בעלותו ההרה" לקבל יקרת פנינים" נעדו יחד
כיתי שנאנים" ילוד אשה דוה" מה טבו
בעליונים" מרום ענם" כי הורשה ברשיונם: ידוד
מטטרון הביאו בחדרי חדרים" נחלו עשרים
וארבעה אלפים שערים" בינות מופלאות" ומדע
והשכל חמורים" רז אשר לא הומסר לראש
יצורים" רטש החזיקו כם מעלה" בזק וחשמל
ואראלי חלחלה: יקוד שרפי להט" ולהב אשאכלה"
שם החקוק" בטבעת יד הגדולה: משלם ארבעים
יום" שכתם באחת שעה" וצור קרא לפליה שר

דיעה: אלפו ולימדו ״ ותורה בו הוקבעה״ לשנו
ברך כאופני רום שבעה:

זולת ליום שני של שבועות

בתקתי זרוע מבלהיך ״ והדרכתי ככב גהיך״
אנכי ייי אלהיך: נכר אל לך ״ בכל ממשלתך״
לא יהיה לך: יהב וקווי כסל״ השלך עלי בחסל״
לא תעשה לך פסל: ממש אין במפעליהם ״ מעש
תעתוע כולהם ״ לא תשתחוה להם: יוצר ברי
סלפים ״ דמיוני בלפים ״ ועושה חסד לאלפים:
נכבד ונורא השם ״ על כל כנוי ושם ״ לא תשא
את שם: ברור שביעי יום ״ הוברר לי מיום ״ זכור
את יום: ראשיתיך על העבוד ״ עד כמה לעבוד״
ששת ימים תעבוד: רגליך משבת ״ תשיב ותושבת״
ויום השביעי שבת: באוריו מקוימים ״ גבוליו
מסויימים ״ כי ששת ימים: יקר בכל עצמיך ״ יולדך

מרוממך ·· כבד את אביך ואת אמך: שמור ידיך
מרצח ·· כאזהרת אדום וצח ·· לא תרצח: מהחלקת
לנאף ·· מעלת קצף ואף ·· לא תנאף: ואל אווי גנוב ··
ומצווה מגנוב ·· לא תגנוב: אמת בעמיתך ענה ··
ועד שקר במענה ·· לא תענה: לפי מדותי תמוד:
והון ריע לחמוד ·· לא תתחמוד:

מי כמוך ליום שני של שבועות

מי כמוך ואין כמוך ·· מי דומה לך ·· ואין דומה לך:

מי כמוך אלהי קדם מעונה ·· כונן שמים בתבונה ··
וכל מעשהו באמונה ·· אל אלהים יי:
לבדו המציא המציאות ·· בלי יגיע ולאות ·· לכן לבש
גאות ·· אדיר במרום יי:
יום נגלה בסיני ·· להנחיל תורה למעוני ··
ממלכת כהנים זרע איתני ·· כולם קדושים
ובתוכם יי:

ארץ

אֶרֶץ רָעֲשָׁה אַף שָׁמַיִם נָטָפוּ״ וְעַמּוּדֵיהֶם מִתְמוֹטְטוּ

וַיִּרוֹפָפוּ״ וְהָעָם רָעֲדוּ נִבְהֲלוּ וְעוּלְפוּ:

מִפְּנֵי פַּחַד יְיָ:

בְּרַחֲמָיו וּבְרוֹב חֲסָדָיו״ גֶּשֶׁם נְדָבוֹת

הֵנִיף לִידִידָיו״ וְהֶחְיָה מַרְעִיתוֹ וְצֹאן

יָדָיו״ וַיַּאֲמִינוּ בַּיְיָ:

נָמוּ לְצִיר נֶאֱמָן אוּם יְדוּעָה״ דַּבֵּר אַתָּה

עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה״ וְאַל יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים וְנֵדְעָה״

נִרְדְּפָה לָדַעַת אֶת יְיָ:

מֹשֶׁה הֱשִׁיבָם אַל תִּירָאוּ״ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם

וּלְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ״ נִגְלָה אֲלֵיכֶם וְהָבִינוּ וּרְאוּ״

כִּי אֵין כַּיְיָ:

קָדוֹשׁ נִסְתָּר מֵאִישׁוֹן״ מְשׁוּבָּח בְּכָל פֶּה

וְלָשׁוֹן״ אֲמָרָם בְּדִבּוּר הָרִאשׁוֹן״

אָנֹכִי יְיָ:

פעולתי

פְּעוּלוֹתַי תְּעִידֶנָּה עַל מְצִיאוּתִי·· כִּי אֵין אֱלוֹהַּ
זוּלָתִי·· לָכֵן לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים לְעוּמָתִי··
כִּי אֵל קַנָּא יְיָ׃

וְאֶת שֵׁם הָאֵל·· הַנּוֹתֵן לְךָ כֹּחַ
וְאֵל·· לַשָּׁוְא אַל תּוֹאֵל·· כִּי לֹא
יְנַקֶּה יְיָ׃

צִוּוּי בְּשְׁמִירַת יוֹם הַשַּׁבָּת·· לְקַדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה
וְחִיבָּה·· יַעַן כִּי בוֹ אֱלֹהִים שָׁבַת·· אָז
תִּתְעַנַּג עַל יְיָ׃

טַעַם כִּבּוּד הוֹרִים·· מְשׁוּתָּף לִשְׁלֹשֶׁת סוּגֵי
הַדְּבָרִים·· לָכֵן צֻוֵּנוּ הֱיוֹת בּוֹ נִזְהָרִים·· טַעֲמוּ
וּרְאוּ כִּי טוֹב יְיָ׃

וְטַעַם לֹא תִרְצַח בִּדְמוּתְךָ וְצַלְמְךָ·· כִּי בְצֶלֶם
אֱלֹהִים צוּיַּר צַלְמְךָ·· וְדָרוֹשׁ יִדְרְשֶׁנּוּ מֵעִמָּךְ
בְּיוֹם עֶבְרַת יְיָ׃

וטעם

וְטַעַם לֹא תִנְאַף אֵשֶׁת רֵעֶךָ ״ הֱיוֹתְךָ כִּיכָּה
וְקָדוֹשׁ אַתָּה וְזַרְעֶךָ ״ כִּי קָדוֹשׁ הוּא מוֹשִׁיעֲךָ ״
וּבְךָ בָּחַר יי׃

וְטַעַם לֹא תִגְנוֹב יְגִיעַת חֲבֵירֶיךָ ״ כִּי לֹא בְּיוֹשֶׁר
תַּדְרִיךְ אֲשוּרֶיךָ ״ וְלֹא תַעֲנֶה עֵד שָׁוְא פֶּן תִּלָּכֵד
בְּמַאֲמָרֶיךָ ״ אֵל גְּמוּלוֹת יי׃

וְטַעַם לֹא תַחְמוֹד לְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ ״ הֱיוֹתוֹ סִבָּה
לְפַתּוֹתְךָ וִיטְעֶךָ ״ לַעֲבוֹר עַל אַחַת מִכֹּל מִצְוֹת
יי אֱלֹהֶיךָ ״ לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יי׃

כְּלוּ עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת ״ אֲשֶׁר בָּהֶם רְמוּזִים גַּם שְׁאָר
מִצְוֹת הַיְקָרוֹת ״ אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה לְהוֹרוֹת ״ וּלְלַמֵּד
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יי׃

אֵל עֶלְיוֹן שָׁמַיִם וָאָרֶץ קוֹנֶה ״ הַנֶּאְדָּר בְּגוֹבְהֵי רוּם
מְעוֹנֵי ״ צִוָּנוּ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ
אֶת פְּנֵי ״ הָאָדוֹן יי׃

שירה חֲדָשָׁה אָשִׁירָה לַיָי׳ לְנֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ הַנִּגְלָה
בְּסִינָי׳ עִם רֶכֶב אֱלֹהִים אַלְפֵי שִׁנְאָן אֲדֹנָי׳
מִי כָמוֹכָה בָּאֵלִים יָיָ׳:

ואומר שירה חדשה וכו׳ ומקהלין הקהל כמו מקהלות ובקהילה
כתובה לשון בלשון [illegible] ואחר הקהלה גומרין אך הקהל
והוא כתוב בספר ואתה תדע ואח״כ אומר קדיש לקבל ומוציאין
את ס״ת ואומרין אין כמוך ואח״כ אומרין זה הפיוט:

פיוט להוצאת ספר תורה
ליום שני של שבועות לר׳ לוי ז״ל:

לֵב וְלָשׁוֹן אֲכוֹנֵן׳ שֵׁם יָיָ׳ לְפָאֵר׳ מַעֲנֶה לִי יְכוֹנֵן׳
מִפְּעָלוֹתָיו לְבָאֵר׳ יוֹם גִּילָה וְרֶנֶן׳ בּוֹ בְּאֵשׁ דָּת
לְבָעֵר׳ עַם בְּתוֹרָה תְּמִימָה׳ בַּת כְּבוּדָה
פְּנִימָה : שם בכוח
וְאֱלֹהִים יָיָ׳ שָׁת עֲרָפֶל סְבִיבוֹ׳ אָז כְּנִגְלָה בְּסִינָי׳
עַל כְּרוּב שָׁת רְכוּבוֹ׳ חָרְדוּ כָל הֲמוֹנָי׳
מפני

מפני אש דת להבו ״ נפלו לאדמה ״ ופרחה כל

נשמה ׃ עס בכו״ק

יה בטל החימו ״ והביאם חדריו ״ נאמו ונמו ״ נעמו

כל אחריו ״ עת בסין נהלמו ״ את עשרת דבריו ״

הוציא לאור כל תעלומה ״ ובטבעת החתומה ׃ עס בכו״ק

חי מחפש סתרי ״ עטרני עטרות ״ שרת ד׳ זיכני ״

להנחיל עולמות יקרות ״ כנגד אברי מצורת

עשה ספורות ״ גם לא תעשה בחכמה ״ גם ״

המרה ימי חמה ׃ עס בכו״ק

זמרו יה צבאות ״ כל לשונות ופיות ״ קדוש מפליא

פלאות ״ המקרה כימים עליות ״ לאלפים

ומאות ״ עם שרפים וחיות ״ כולם יענו באימה ״ לו

קדושה נעימה ׃ עס בכו״ק

פיוט אחר לספר תורה

ליום שני של שבועות לר׳ חבקס ז״ל

משה

משה קבל התורה מסיני״ ומסרה לנביאי״
והנה כתובה לפני״ התורה אשר
שם משה: ישמח

אשרי הורו״ ואשרי יולדתו״ ברי לבב״ למדו
תורתו״ עדרי צאנו״ חסו באברתו״ והאיש
משה ענו״ ורב לחכמים״ ונאמן רוח ותמים״ ובין
כל העמים״ גדול האיש משה: ישמח

בשדה צוען״ הראה אותותיו״ פודה פדה בידו
צבאותיו ורודה הפיל״ בעמקי מצולותיו״
ומטה משה הים״ בעוז אל החרים״ ועברו בתוכו
עברים״ בברית שלשה הורים מוליך לימין משה: ישמח
רפידים שבו״ ונמנעו נאמני״ חסידים קדושים״ בני
עליוני״ חרדים עמדו״ בתחתית הר סיני״
ועלה משה בהר״ ובא בענני״ וכרת עמו אמנה״
ומהוד זיו השכינה״ קרן עור פני משה: ישמח

מעין

מַעוֹן הַטָּה״ שָׁמָיו בִּגְדוּדוֹ״ אָמוֹן נָתַן״ לְעַמּוֹ וּפִיקוּדוֹ״
גְּנוֹן גָּנַן״ עֲלֵיהֶם בִּכְבוֹדוֹ״ וּבְיַד מֹשֶׁה״ מִשְׁפָּט
וְחוֹק תָּבִינוּ״ וּתְעוּדָה הֶאֱזִינוּ״ מִפִּיו וַיַּאֲמִינוּ״ בַּה׳
וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

ומוציאין ס״ת ואומרין הכל הבו גודל לאלהינו ומוליך
הספר לקהל ומחזירים ואומרין ואחר הגולה אחר אם
יום חול קורין בספר ראשון חמשה גברי בפרשת ראה
מן כל הבכור עד סוף הפרשה ואם היום שבת קורין
בו ז׳ גברי ומתחיל מן עשר תעשר עד סוף הפרשה והפרשה
היא כתובה לעיל ביום אחרון של פסח ואחר אומר קדיש
ואלקים השיבנו ומוציאין ספר שני והמפטיר בו מתחיל קורא
בפרשת פנחס קרבן היום כמו לעיל והפרשה כתובה
אחרינו ואחר אומר קדיש עד לעילא ואחר מפטירין
בחבקוק סימן ג׳ וקודם מברך כ׳: ברכות לאדונות
ואחר אומר לתהלות וכו׳:

הפטרה

הפטרה ליום שני של שבועות

וַייי בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ הַס מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ׃
תְּפִלָּה לַחֲבַקּוּק הַנָּבִיא עַל שִׁגְיֹנוֹת׃ ייי שָׁמַעְתִּי
שִׁמְעֲךָ יָרֵאתִי ייי פָּעָלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חַיֵּיהוּ
בְּקֶרֶב שָׁנִים תּוֹדִיעַ בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר׃ אֱלוֹהַּ מִתֵּימָן
יָבוֹא וְקָדוֹשׁ מֵהַר פָּארָן סֶלָה כִּסָּה שָׁמַיִם הוֹדוֹ
וּתְהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ׃ וְנֹגַהּ כָּאוֹר תִּהְיֶה קַרְנַיִם
מִיָּדוֹ לוֹ וְשָׁם חֶבְיוֹן עֻזֹּה׃ לְפָנָיו יֵלֶךְ דָּבֶר וְיֵצֵא רֶשֶׁף
לְרַגְלָיו׃ עָמַד וַיְמֹדֶד אֶרֶץ רָאָה וַיַּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְפֹּצְצוּ
הַרְרֵי עַד שַׁחוּ גִּבְעוֹת עוֹלָם הֲלִיכוֹת עוֹלָם
לוֹ׃ תַּחַת אָוֶן רָאִיתִי אָהֳלֵי כוּשָׁן יִרְגְּזוּן יְרִיעוֹת
אֶרֶץ מִדְיָן׃ הֲבִנְהָרִים חָרָה ייי אִם בַּנְּהָרִים אַפֶּךָ
אִם בַּיָּם עֶבְרָתֶךָ כִּי תִרְכַּב עַל סוּסֶיךָ מַרְכְּבֹתֶיךָ
יְשׁוּעָה׃ עֶרְיָה תֵעוֹר קַשְׁתֶּךָ שְׁבֻעוֹת מַטּוֹת אֹמֶר
סֶלָה נְהָרוֹת תְּבַקַּע אָרֶץ׃ רָאוּךָ יָחִילוּ הָרִים

זֶרֶם מַיִם עָבָר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם יָדֵיהוּ נָשָׂא׃
שֶׁמֶשׁ יָרֵחַ עָמַד זְבֻלָה לְאוֹר חִצֶּיךָ יְהַלֵּכוּ לְנֹגַהּ
בְּרַק חֲנִיתֶךָ׃ בְּזַעַם תִּצְעַד אֶרֶץ בְּאַף תָּדוּשׁ
גּוֹיִם׃ יָצָאתָ לְיֵשַׁע עַמֶּךָ לְיֵשַׁע אֶת מְשִׁיחֶךָ מָחַצְתָּ
רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע עָרוֹת יְסוֹד עַד צַוָּאר סֶלָה׃
נָקַבְתָּ בְמַטָּיו רֹאשׁ פְּרָזָו יִסְעֲרוּ לַהֲפִיצֵנִי עֲלִיצֻתָם
כְּמוֹ לֶאֱכֹל עָנִי בַּמִּסְתָּר׃ דָּרַכְתָּ בַיָּם סוּסֶיךָ חֹמֶר
מַיִם רַבִּים׃ שָׁמַעְתִּי וַתִּרְגַּז בִּטְנִי לְקוֹל צָלְלוּ
שְׂפָתַי יָבוֹא רָקָב בַּעֲצָמַי וְתַחְתַּי אֶרְגָּז אֲשֶׁר אָנוּחַ
לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לְעָם יְגוּדֶנּוּ׃ כִּי תְאֵנָה לֹא
תִפְרָח וְאֵין יְבוּל בַּגְּפָנִים כִּחֵשׁ מַעֲשֵׂה זַיִת
וּשְׁדֵמוֹת לֹא עָשָׂה אֹכֶל גָּזַר מִמִּכְלָה צֹאן וְאֵין בָּקָר
בָּרְפָתִים׃ וַאֲנִי בַּײ אֶעְלוֹזָה אָגִילָה בֵּאלֹהֵי יִשְׁעִי׃
אֱלֹהִים ײ חֵילִי וַיָּשֶׂם רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל בָּמוֹתַי
יַדְרִכֵנִי לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹתָי׃

ותחב

ואח״כ אומר מי שבירך ואשרי יושבי ביתך ומזמור לדוד
הבו ליי׳ ומחזירין ס״ת למקומו ומתפללין מוסף כתקונו וקדושה
כתקונה והוא כתוב בשחרית יום ראשון של פסח ואחר
מוסף אומר [illegible] וקדיש תתקבל ואין כאלקינו ואמר ר׳
אלעזר ועלינו לשבח וקדיש דרבנן עם ברכו ואדון
עולם וקדיש יהא שלמא:

מנחה יום שני של שבועות אומרין האזהרות של החכם
שלמה גבירול שמור לך השמר בכל גדר ואחר
ואח״כ נוהגין לומר יהי רצון ואין כאלקינו ואמר ר׳ אלעזר
וקדיש דרבנן: ואח״כ מתחיל גולי מעמד ואם הוא שבת
מתחיל אם תשיב משבת ואח״כ אומר אשריך ומזמור ש״ל
ואומר ובא לציון והוא כתוב במנחה של שבת ואח״כ אומר
קדיש עד לעלא ואם הוא שבת מוציאין ס״ת וקורין בו שלשה
גברא בפרשת השבוע ואין אומר קדיש ואומר מזמור שיר
ליום השבת ונאמר הללו ומחזירין ס״ת למקומו ואומר קדיש
עד

עד לעילא ויתפללו הקהל והיא כתובה לעיל בליל
פסח ואחר התפלה אומר קדיש תתקבל והלוים אומרים מודה
ייי וקדיש יהא שלמא ואחר כך אומרים חצי אמריך מגדל
רוך ויאמר ר' אלעזר וקדיש דרבנן: ואם חל בשבת אחר
ובא לציון אומר ואני תפלתי ואין אומר צדקתך: פס

* * * * * * * * * * * * * *

סדר ערבית מסכות:

ערבית של סכות מתחיל טוב להודות ואם חל בשבת
מתחיל בהן ה' אשר נתן מנוחה וכו' ומזמור שיר
ליום השבת ה' מלך ואחר כך אומר זה המזמור כליום ס"ט עו':

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר: נוֹדָע
בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גָּדוֹל שְׁמוֹ:
וַיְהִי בְשָׁלֵם סוּכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ בְצִיּוֹן: שָׁמָּה שִׁבַּר רִשְׁפֵי
קֶשֶׁת מָגֵן וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה סֶלָה: נָאוֹר אַתָּה אַדִּיר

מהררי טרף: אשתוללו אבירי לב נמו שנתם
ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם: מגערתך אלהי
יעקב נרדם ורכב וסוס: אתה נורא אתה ומי
יעמד לפניך מאז אפך: משמים השמעת דין
ארץ יראה ושקטה: בקום למשפט אלהים
להושיע כל ענוי ארץ סלה: כי חמת אדם תודך
שארית חמות תחגר: נדרו ושלמו לה׳ אלהיכם
כל סביביו יובילו שי למורא: יבצר רוח נגידים
נורא למלכי ארץ:

ואומר הודו וכו׳ ויברך כבר להם וכו׳ בקדושת יב וכו׳ ולברכו

וכו׳ ואומר קד״ש ואומר זה המעריב:

מעריב לסכות

אתלונן בצל מחורב בסיכוך מנוצלי חורב
שיר להלל בקול ערב לחופף עלינו
מערב

מערב ועד ערב:

בענפי ערבות״ אהלל לרוכב בערבו ״למביט
ברית אבות ״בנוה ביתו ״ נהללנו בעבות:
גאולים בסוכה הושבת ״דרך לפניהם ישרת ״הענן
ועמוד אש ה׳ הסכת ״ועלימו בסך סכת:
זירי נוף טבעת ״חצות לילה בכורים טבחת ״טפיך
על כנף נחית ״יחד בם ששת ושמחת:
כנף רננים נעלסה ״לחוג שבעה עשה ״מעצי…
ארבעה לישא ״נענעם ״לאל רם ונשא:
סוכה הנופלת תגדור ״ שמחות בלב לעדור ״עלוץ
בפה דור ״ כזמרוך על מכת בכור:

בגולך בהנך באותך הכ׳:

פרצותיה עת רתקים ״ צבא על גבעותיה
להקים ״קבץ נפוצות רחוקים ״רננות מפיקים״
כזמרוך

כזמרוך עוללים ויונקים:

זה צור ישענו פצו פה ענו ואמרו ה' ימלוך לעולם ועד:

רחף מנצחי הלל·· שקוד עלימו יום וגם ליל·תורות

יפיקו למלל·· תוקף ישועות להגאל:

גומרי הלל כל שמנה·החש גאולתם קודם זמנם·טעם

והושיבם בארץ שמנה·· אלהי קדם מעונה:

אוגדי שלשה מינים·· ערבה והדס ורתומר

מכינים·· ואתרוג למולם מכונים·תפרוש

שלומך על גוי שומר אמונים:

ברכו את יי' המבורך:

ועונין בקול ברוך יי' המבורך לעולם ועד:

ואומר א"ל ואומר ברוך ה' וכו' ואומר אשר בדברו מעריב ערבים

וכו' עד תפלת מוצאי שבת אלוהי וזאת כתובה בשביעי של פסח

ואחר כך אומר ובחמשה וכו':

ובחמשה

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל
מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יי מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אוֹתָם
בְּמוֹעֲדָם:
ואומרין קדיש עד לעולם ומתפללין
בלחש ואל מבדיל בקול רם מן
אתה בחרתנו עד רצה:

אם הוא אבל אומר
ושמרו בני ישראל
את השבת
לעשות את השבת
לדורותם ברית עולם
ביני ובין בני ישראל
אות היא לעולם כי
ששת ימים עשה יי
את השמים ואת
הארץ וביום השביעי
שבת וינפש:
ובחמשה עשר יום וכו׳:

ופותח ג׳ פסוקים לאחורו ואם הוא אבל אומר ויכולו מעין
שבע אחר הקדיש ·· ואם הוא חול אומר יכ׳ אם ב׳ מבורך
וכו׳ וקדיש דקבל לאחין כאלהינו עלינו לשבח וקדיש אבל
עם ברכו ויגדל אלהים חי וכו׳ וקדיש יהא שלמא ונוהגין
באורפה לעשות סעודה ולאכל בשר עוף ובקר ומנהג וכו׳:
סדר

סדר שחרית מסכות

באחריו לויתן כסדר שבת הפסוקים ומזמור אל
סוכות ובתוך אשר החרוך ולפני קראתיך ופזמון
נשמת זה הרשות לר׳ יצחק בבינון אותו יתי:

רשות לנשמת

יַצִּיב נֶּבוּל שַׁמַּיִם ״לְמִקְדַּשׁ אֲשֶׁר שַׁמֵּם״
וְהָאֵר בְּרָצוֹן אוֹר ״צֵל קְצָפְךָ עֲמָם: צַרַח
מֵעוֹן בָּנִים ״בְּעֵת נֶעְלָם תוּמָם ״בְּמוּמָם וְלֹא
נַסָּה ״תוֹם יוֹלַדְתָּהּ מוּמָם: חָלְתִי לְצָיָּר יַד״
יְנוֹפֵף וְאֵל דוֹמָם ״דְּבָרוֹ וְאֵיךְ הַקּוֹל ״קוֹל יַעֲקֹב
דּוֹמָם: קוּמָה זְכוֹר אָבוֹת ״לְבָנִים מִשּׁוֹד מְמַם״
וְשָׁלוֹם תִּתֵּנָה סוּכָּה ״תִּהְיֶה לְצֵל יוֹמָם:

ואומר נשמת וקדיש ברכו ואומר זה היוצר:

יוצר לסכות ליום ראשון ושני:

אכתיר

אכתיר זר תהלה·· לנורא עלילה·· למי זאת
עולה·· באדר רננים אעלצה·· כנף ירננים
נעלסה·· למלך רם ונשא: גרתי ארבע במספר
רובע·· לחן על ארבע·· אסלד בשבח ותודה··
לפני קהל ועדה·· בלוקחי לולב ואגודה··
קדוש: דרוש כמו צדק·· לשופטם בצדק
דינם להוציא בצדק·· הלל בם אפצח··
ומליצי ירצה·· וכזהב אצא·· ורובץ בפתח
יבוש·· וחטא בצל תכבוש·· קראתיך אל אבוש:
זכר סיכוך לדורות·· להם להורות·· לסכך ולקרות··
חסות בצל סוכה·· כחק נסוכה·· שבעה להסתוככה··
טלול ענינים אזכירה·· בכל דור ודור אזכירה··
חסדי דוד זכרה: יה הקם סוכתו·· ותכון מלכותו··
ותרב גדולתו·· כימי עולם·· ומלכותו עד עולם··

לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם ·· לְדוֹר וָדוֹר יִמְלוֹךְ ··
וְהוּא עֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ ·· מֶלֶךְ מַמְלִיךְ יִמְלוֹךְ :
מְהֵרָה לְהַצְמִיחַ יִשְׁעוֹ ·· עַל עַם מְשׁוּשׂוֹ ·· וְלַעֲבוֹר
עַל פִּשְׁעוֹ ·· נֶחֱזֶה בְּעוּזָּךְ ·· בְּשׁוּבְךָ לְגַן אַגּוּזָךְ ··
עַיִן בְּעַיִן לְהֶחָזֵךְ ·· סוּכָּה הַנּוֹפֶלֶת תִּמְתַּח ·· וּבְצֵל
לְקוֹחֶיךָ יִמְתַּח ·· וְלֹא יַכֵּם מוֹרְתָח :

עֵצִים כְּנוֹטְלָם אַרְבָּעָה ·· לִמְזוּזוֹת אַרְבָּעָה ·· לְזוֹכֵר
בְּרִית וּשְׁבוּעָה ·· פְּרִי עֵץ הָדָר ·· אֶקַּח לְנֶאְדָּר ··
כִּי לְבוּשׁוֹ הוֹד וְהָדָר ·· צֶמַח תּוֹמֶר אֶשָּׂא לְהָאֵמֵר ··
לְכוּלּוֹ כָּבוֹד אוֹמֵר :

קִיחַת עֲנַף עֵץ עָבוֹת ·· אֶאֱסוֹר בַּעֲבוֹת ·· לְמַבִּיט
בְּרִית אָבוֹת ·· רַעֲנַנֵּי עֲרָבָה ·· בְּצִמְחֵי רְבָבָה ··
לְדָגוּל מֵרְבָבָה ·· שְׁתוּלִים בַּחֲצֵרוֹת ·· בָּם יוּפְדוּ
מִצָּרוֹת ·· לְזֵכֶר חֲצוֹצְרוֹת :

תְּכוּנִים לְכַפָּרָה ·· לְסוֹרְרָה כֶּפָּרָה ·· בְּלִי
צֵאת חֲפוּרָה ·· מִפִּי ·· קָדוֹשׁ ׃

אופן

אָאַמִּיר אוֹתְךָ סֶלָה ·· בְּהוֹד וְהָדָר וּתְהִלָּה ··
גּוֹאֵל הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה ·· דְּרוֹשׁ אֲיוּמָתְךָ ··
לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה ׃

הַצָּנִים הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה ·· וּבְלוּלַבֵיהֶם אוֹרָתְךָ
לְשַׂמְּחָה ·· זוֹעֲקִים לְפָנֶיךָ שִׂיחָה ·· חֲמוֹל
עֲלֵיהֶם הוֹשִׁיעָה וְהַצְלִיחָה ׃

טוֹב בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים ·· יָקָר עֲדַת אֲהוּבִים ·· כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וַאֲהוּבִים ·· לְשַׁצֵּר בַּת רַבִּים ׃

מַחְמָדִים תֵּן לָהֶם ·· נָא שַׂמַּח עִמָּהֶם ·· שָׂא נָא
חַטֹּאתֵיהֶם ·· עֲבוֹר עַל פִּשְׁעֵיהֶם ׃

פּוֹצְחִים הַלֵּל וְתוֹדוֹת ·· צוּר הַיּוֹדֵעַ עֲתִידוֹת ··
קוֹל

קול יה השמיע אותם לחדות ·· רחמם
כנשאם אגודות:

שוקדים ואותך מקדישים ·· שבחך בפיהם
רוחשים ·· רתובעים ברוך ולוחשים ··
תומכים באילי תרשישים:

זולת

אנא הושיעה נא ·· בני עפר מי מנה ·· גואל
הצליחה נא ·· דורשיך בכל עונה ·· הקם
סוכה הנופלת ·· ואל תהי מושפלת ·· זכור איומה
הנקהלת ·· חופפה כי בסוכה נאהלת ·· טוב הצמיח
שמחתם ·· יה כפר אשמתם ·· כלה עתה אנחתם ··
למענך חיש פדותם ·· מלא משאלות לבם ··
נואקים אליך בכל לבבם ·· סמכם וריב ריבם ··
אתה תשכון בקרבם ·· פנה תפנה לפארם ··

צור

צור אמור לעוזרם״ קומם בית הדרם״ ראותם
פתאום סבברם״ שלם מהרה תבנה״ שלמיך
בכן תענה״ תכה אויבנו כמכת בכורים ותענה״
תקרעם כקריעת ים סוף מנוף בני:

מי כמוך ליום א׳ של סכות:

מי כמוך ואין כמוך״ מי דומה לך ואין דומה לך:

מי כמוך שבעה עמודי הוד הטבעת״ ומהם
לוצהרי ההוד השפעת״ עוזרי
אלהים זו פעלתה״ המה יראו כבוד יי׳:
לאותיותיך צרפת לצלול״ בכח חשבון וצרוף
ותמורה ומכלול״ ומסוד ששי חצבת
לכלול״ ברוך כבוד יי׳:
והתוית תיו להאש התלי וזנבו״ ומבטי הכוכבים
יתחלקו בו״ ואם עלקו ישר יעמדו בו״

אשמעה מה ידבר האל יי׃

מתחלת חותמך בששה וכללת הכלל
בשלושה ונגדן אות אמצעית פרושה
אדיר במרום יי׃

כסיתו בשבעה עננים לכן נזמרך בשבעת
ימים תחתונים המכוונים לשבעה
עליונים ברוך כבוד יי׃

דיני סוכה אבאר במלולים בעזרת אשר מול
צפון ששית קבע והשלים וצבאיו עוזו
בגובהי מרומים ממללים אלהי עולם יי׃

סכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה
פסולה וכן כשחמתה מרובה מצלה
זה הדבר אשר צוה יי׃

מעשרה ועד עשרים הואל ויקרא שם המקום.

ההוא

ההוא בית איל·· כי בסוכות הושבתי את בני
ישראל·· כה אמר ייל׃

היתה גבוהה עשרה ·· וחוצין יורדין בתוך
עשרה·· אם חמתן מרובה מצלתן כ
כשרה לפקודי ייל׃

סככה בחצים זכרים כשרה ·· לפי שאין לה
אוירא·· ואין חוצצין טומאה לגודרה··
העל אלה לא אפקוד בם נאם ייל׃

עטרה בקרמין ובסדינין המצויירים ·· ובעטרות
שבלים ויינות ושמנים ויצהרים בגובה רומה
אין גודרים ·· מן המקום אשר יבחר ייל׃

עצי סוכה אסורין כל שבעה ·· בגזירת שוכן
שבעה·· שדינה כדין חגיגה קבועה··
וחגתם אתו חג לייל׃

האל

הָאֵל הַמַּפְלִיא יוֹצֵר מְאוֹרִים ״ צִוָּנוּ וּלְקַחְתֶּם בַּיּוֹם

הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפּוֹת תְּמָרִים ״ וַעֲנַף

עֵץ עָבוֹת וְעַרְבֵי יְאוֹרִים ״ וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְיָ׃

גָּזְרוּ עוֹסְקֵי תוֹרָה שֵׁם נִדְגָּל ״ לוּלָב הַגָּזוּל וְהַיָּבֵשׁ

נִפְסָל ״ וְכֵן קוֹץ עָקוּם כַּחוֹטֶטֶרֶת וְדוֹמֶה

לְמַגָּל ״ לֹא יֵרָצֶה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ לַיְיָ׃

חַטָּא וַעֲלֵה בַּחוּץ אֶחָד ״ וְשֶׁל אֲשֵׁרָה וְשֶׁל עִיר

הַנִּדַּחַת נִמְלַח וְנִבְחַד ״ אֵין רָאוּי לְנַעְנֵעַ בּוֹ

לָאֵל אֶחָד ״ לֹא תַקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיְיָ׃

אֶתְרוֹג תַּפּוּחַ וְסָרוּחַ כָּמוּשׁ וְשָׁלוּק ״ אוֹ נִגְלָד

אוֹ נִסְדָּק כְּסִילוּק ״ אוֹ שֶׁנִּקְּבוּהוּ ״ ע

עַכְבָּרִים נֶקֶב חָלוּק ״ מוּם בּוֹ וְלֹא יְחַלֵּל

מִקְדָּשַׁי כִּי אֲנִי יְיָ׃

עָלְתָה חֲזָזִית בְּרֻבּוֹ וְנִטְּלָה בּוּכְנָתוֹ ״ וְיָבֵשׁ וְגָזוּל

וכדור

וְכַדּוּר וְכָאֱגוֹז בְּקָטְנוּתוֹ ״ כֹּל אֵלֶּה פּוֹסְלִים לוֹ
בִּנְטִילָתוֹ ״ כִּי תוֹעֲבַת יְיָ:

אֶתְרוֹג לָבָן כּוּשִׁי וּמְנוּמָּר וּבוֹסֶר ״ גַּם הוּא
בִּנְטִילָתוֹ אוֹסֵר ״ בְּיָבֵשׁ וְשֶׁל עִיר הַנִּדַּחַת
וְחָסֵר ״ בְּבֵיתִי מָצָאתִי רָעָתָם נְאֻם יְיָ:

דִּין שְׁלֹשָׁה מִינִים מְשׁוּבָּחִים ״ נַעֲנוּעָם לְאַדִּיר
דָּר מְתוּחִים ״ הֱיוֹת גּוֹבְהָם שְׁלֹשָׁה טְפָחִים
מְרוּוָחִים ״ וְיָדְעוּ כָּל עֲצֵי הַשָּׂדֶה כִּי אֲנִי יְיָ:

מִצְוַת הֲדַס הֱיוֹתָהּ מְשׁוּלָּשׁ בְּקֵן אֶחָד ״ וְלוּלָב
נִרְאֶה כְּטֶפַח בְּהֵאָגֵד יַחַד ״ וּכְשֶׁנִּשְׁרוּ רוֹב
עָלָיו וַעֲבוֹתוֹ מְיוּחָד ״ יַעֲלֶה הֲדַס וְהָיָה לַיְיָ:

יְקָרָה הִיא מִצְוַת עֲרָבָה ״ כְּשֶׁנִּגְדְּלָה עַל הַנַּחַל
רְצוּיָה הִיא נַעֲרָבָה ״ וְשֶׁל בַּעַל גַּם כֵּן קְרֵבָה ״
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ:

בסימנה

בְּסִימָנָה מְפוּרְסֶמֶת וּמְגוּלָּה ·· לִהְיוֹת קָנֶה אָדוֹם
שֶׁלָּה ·· וְחֵלֶק פִּיהָ וּמָשׁוּךְ עָלֶיהָ גְדוֹלָה ··
זֶה דְּבַר יְיָ׃

שִׁירָה חֲדָשָׁה נָשִׁיר לְאֵל אֵלִים ·· אֲשֶׁר סִיַּמְנוּ
לַעֲרוֹךְ שָׁלֹשׁ רְגָלִים ·· נַעֲנֶה וְנֹאמַר ב
בְּמִילּוּלִים מִי כָמוֹכָה בָּאֵלִים יְיָ׃ אורח חדא וכ'
ואחר התפלה נוטלין הלולב בימין ואתרוג בשמאל ··
ומברך על נטילת לולב ·· ושהחיינו ואם הוא שבת אומר
והלל הוא בלא ברכה ואומר כולו ככתוב אם שהחיינו
ביום ראשון ·· ואחר הפסוק הלל אומר יהי שם ה' מבורך
וכו' וקדיש תתקבל ·· ואומרין אין כמוך וכו' ומוציאין ב' ס
ספרים וקורין בראשון ה' גברי בש' אמור ומתחיל וידבר
ה' אל משה לאמר שור או כשב עד אלה מועדי ה' אל בני
ישראל ואם הוא שבת קורין ז' גברי והמפטיר קורא בכתוב
ביום

ביום ב׳ של פסח ומתחיל המוער קדיש עד לעולם ומוציאים
תלמידים האוכלים וכו׳ ומביאין ספר אחד וקורין בו בפרשת
בפרשת פנחס׳׳ ובחמשה וכ׳:

ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו: וחגתם אתו חג ליי׳ שבעת ימים:
והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליי׳ פרים בני
בקר שלשה עשר אלים שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים יהיו: ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרונים לפר האחד לשלשה
עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני
האלים: ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה
עשר כבשים: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
עלת התמיד מנחתה ונסכה:

הפטרה ליום א׳ של סכות ויש אומרין ... הנה

הנה יום בא לײ׳ וחלק שללך בקרבך: ואספתי
את כל הגוים אל ירושלים למלחמה:
ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה
ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן
העיר: ויצא ײ׳ ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו
ביום קרב: ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזתים
אשר על פני ירושלים מקדם ונבקע הר הזיתים
מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר
צפונה וחציו נגבה: ונסתם גיא הרי כי יגיע גיא
הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש
בימי עזיה מלך יהודה ובא ײ׳ אלהי כל קדושים
עמך: והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון:
והיה יום אחד הוא יודע לײ׳ לא יום ולא לילה
והיה לעת ערב יהיה אור: והיה ביום ההוא יצאו
מים חיים מירושלים חציים אל הים הקדמוני

וחציים

וחציים אל הים האחרון בקיץ ובחורף יהיה: והיה
ביום ההוא יהיה ייי למלך על כל הארץ ביום ההוא
יהיה ייי אחד ושמו אחד: יסוב כל הארץ בערבה
מגבע לרמון נגב ירושלים וראמה וישבה תחתיה
למשער בנימין עד מקום שער הראשון עד שער
הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: וישבו בה
וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלים לבטח: וזאת
תהיה המגפה אשר יגף ייי את כל העמים אשר
צבאו על ירושלים המק בשרו והוא עומד על
רגליו ועיניו תמקנה בחוריהן ולשונו תמק בפיהם:
והיה ביום ההוא תהיה מהומת ייי רבה בהם
והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו:
וגם יהודה תלחם בירושלים ואסף חיל כל
הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד: וכן תהיה
מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה

אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּמַּחֲנוֹת הָהֵמָּה כַּמַּגֵּפָה הַזֹּאת׃ וְהָיָה
כָּל הַנּוֹתָר מִכָּל הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל יְרוּשָׁלִַים
וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ ייי צְבָאוֹת
וְלָחֹג אֶת חַג הַסֻּכּוֹת׃ וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֶה מֵאֵת
מִשְׁפְּחוֹת הָאָרֶץ אֶל יְרוּשָׁלִַים לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ
ייי צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם יִהְיֶה הַגָּשֶׁם׃ וְאִם מִשְׁפַּחַת
מִצְרַיִם לֹא תַעֲלֶה וְלֹא בָאָה וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה
הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף ייי אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ
לָחֹג אֶת חַג הַסֻּכּוֹת׃ זֹאת תִּהְיֶה חַטַּאת מִצְרָיִם
וְחַטַּאת כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחֹג אֶת חַג
הַסֻּכּוֹת׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל מְצִלּוֹת הַסּוּס קֹדֶשׁ
לַייי וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבֵית ייי כַּמִּזְרָקִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃
וְהָיָה כָּל סִיר בִּירוּשָׁלִַים וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַייי צְבָאוֹת וּבָאוּ
כָּל הַזֹּבְחִים וְלָקְחוּ מֵהֶם וּבִשְּׁלוּ בָהֶם וְלֹא יִהְיֶה כְנַעֲנִי
עוֹד בְּבֵית ייי צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא׃

ולקומר

ואומר ברכות התהלות·· ואח״כ אומר שני אבינו וכו׳ ומתחילין
סה״ת למקומו ואומר קבלנו וכו׳ ושומר אל״ ואומר קדיש עד
לעילא ומחזירין לגלל ואח״כ בידו לבקהלו מוסף:
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: ואומר אתאנך ישראל וכו׳
וקדיש תתקבל ואין כאלהינו ואומר ר׳ אלעזר עלינו
לשבח וקדיש דרבנן עם ברכו אדון עולם וקדיש יהא שלמא
וכולהון לבקר בסוכה שקבל שני אשין לו סוכה בביתו··
במנחה אומרין כסדר מנחת שבת:

סדר יום ב׳ מסכות

ערבית יום ב׳ מתפללין כערבית יום א׳ ואחר כוס
שומעי עבכה אומר ומוליכנו קידוש ובתן לנו
ואם אוכל בסוכה מבקר אהחיינו קודם בברכת בסוכה:
שחרית אומרין הזמירות כמו ביום ראשון וקודם
נשמת אומר זה הראוב לר׳ שמואל:

רשות לנשמת:

שירים

שִׁירִים · עֲרֵבִים ·· יֶהֱגֶה פִּי לַעֲנוֹת ·· יוֹם נוֹעֲדוּ
בָּנִים ·· בְּצֵל צוּר לַחֲסוֹת : מֵבִין עַפְּאִים ··
קוֹל זְמִירוֹת נָתְנוּ ·· כִּי יְחָנוּ בֵּין ·· הַהֲדַסִּים לַחֲסוֹת :
וְיִשְׂמְחוּ כִּימֵי ·· עֲלוֹתָם מִשְּׂדֵה ·· צוֹעַן וּמִפִּיתוֹם ··
וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת : אוֹת נֶאֱמָן לָהֶם ·· נְאֻם צוּר
גּוֹאֲלָם ·· כִּי עוֹד מְעַט יוֹסִיף ·· שְׁאָר עַמּוֹ קְנוֹת :
לִזְכּוֹר יְמֵי עוֹלָם ·· לְשֵׁם אֵל קָדְשׁוֹ ·· חַג בַּעֲצֵי עֵדֶן
וְאֵת סוּכוֹת בְּנוֹת :

ואומר נשמת ואומר ביוצר אל אדון ·· והאופן והזולת
קודם ברכו וקודם גאולה תחאב ואומר זה קרובה מי כמוך ;

מי כמוך ליום ב׳ מסכות :

מי כמוך ·· ואין כמוך ·· מי דומה לך ·· ואין דומה לך :
מי כמוך נוֹרָא בָּרָא מְעוֹנְנִים ·· וְהָאָרֶץ צִמְּחָה
עֲדָנִים ·· וְחַיּוֹת וּכְנַף רְנָנִים ·· וַיָּשֶׁת
חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ ·· סְבִיבוֹתָיו סוּכוֹת :
אדם

אדם יצר ועזרתו ·· נח ובניו ואשתו ·· איתן
ויצחק ויעקב וביתו ·· ויעקב נסע סכות:
ומצרים ירדו בניו ·· ליוסף בן זקוניו ·· ושמח אב
בסנסיניו ·· ולמקנהו עשה סכות:
מררו את חייהם ·· מצרים ופרעה אדוניהם ··
ויצעקו לאלהי אביהם ·· אנשי סכות:
נוצלו בתי מצרים ·· ותוכו מכת בכורים ·· ונזרו
ים סוף לגזרים ·· ויחנו בסכות:
[illegible] אזמן יקרים ·· שלו ופרי עץ הדרים ·· עלי
ערבה ועלי תמרים ·· ועלי עץ עבות
לעשות סכות
נפלאותיו אגידה ·· לנוצרי התעודה ·· ישראל
ויהודה ויעשו להם סכות:
אדון עליהם הקים ·· נאמן במצות וחקים ··
ומשפטים ישרים וצדיקים ·· כל האזרח
בישראל

בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכּוֹת:

לָאָרֶץ צְבִי יְהוֹשֻׁעַ זָכָה·· שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד מְלָכִים הִכָּה·· חֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה·· מֵאַנְשֵׁי סֻכּוֹת:

בְּיָדוֹ סָמְכוּ עֲנָיו·· בְּצִיּוֹן שׁוֹכֵן מְעוֹנָיו·· הַס כָּל בָּשָׂר מִפָּנָיו·· וַיִּסְעוּ מִסֻּכּוֹת:

רָם הָאֵל וְחַזֵּק·· בָּרְכוּ חֲזַק וְחָזָק·· וַיַּצְלַח וַיְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה יוֹשְׁבִים בַּסּוּכּוֹת:

נֶאְזוֹר זֹאת כְּמִי מָנָה·· אֲשֶׁר פָּעַל דָּר בִּמְעוֹנָה בְּשִׁירוֹת וּבִרְנָנָה·· לְמַעַן יֵדְעוּ דוֹרוֹתֵיכֶם כִּי בַסּוּכּוֹת:

עִם עֲדָתִי אֲרוֹמְמֶךָ·· אֱלֹהִים הָרוֹם קָמֶיךָ·· וְיִתְרוֹמֵם לָעַד שְׁמֶךָ·· חַג הַסֻּכּוֹת:

מִמָּרוֹם הַשְׁקִיפָה·· לְמִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה·· כְּמוֹ שַׁחַר יָפָה·· מִן הַיּוֹשְׁבֵי סֻכּוֹת:

נוראותיך

נוראותיך אין חקר ״ ישרים לבקר ״ כליות
ולב חוקר ״ אשר לא יעלו לחג
את חג הסכות׃

חזקני ואודך ״ ארתדה יי לבדך ״ ויברכו
שם כבודך ״ אשר ישבו בני
ישראל בסכות׃

סלה ירוממוך המוני ״ אין קדוש כיי ״ בשיר
דוד ורנני ״ אחלקה שכם ועמק סכות׃

הגדיל נאמן ארץ ״ רצון שוכני ערץ ״ לבני גד
חצי הארץ ״ ובעמק הדם תמרה וסכות׃

הצרים נערו ״ ובים סוף נפגרו ״ וישראל
שיר השירו ״ בחג המצות ובחג
השבועות ובחג הסכות׃

לסוף ענתה לכם ״ מי כיי אלהיכם ״ המגביהי
לשבת ומשפיל אלהיכם ״ אשר לא

יעלו

יעלו לחג את חג הסכות:

ותשר להם מרים·· סוס ורכבו רמה בים·· והמלאכה
היתה דיים·· וישבו בסכות:

מי כמוך לאל גדלו·· מושיעים לציון יעלו··
ועולה ומנחה ה' העלו·· שבעת ימים
תשבו בסכות:

הקיפם בענני כבוד·· כצאתם מבית העבוד··
לכן צונו מלך הכבוד·· כל האזרח
בישראל ישבו בסכות:

נשירה חדשה משיר לאל אלים·· שזיכנו לתשלום
שלש רגלים·· אשר צונו לצאת מבית
ואהלים·· למען ידעו דורותיכם כי בסוכות:

ותומר איצ'א תכביר וכ' ונומהן קדפלה כאלכמאל·· ותוצ'יאין
ב' סכ' וקוהין באלאון ק' גברי בכאבן חמור אורמו כאב
מו עז·· כאלכמאל ואלתכביר כמו אלכמאל·· ותתכאויהן באלכיס·
ס''י

פי׳ א׳ ח׳ ויקהלו אל המלך שלמה:

ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל
בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי:
ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את
הארון: ויעלו את ארון ייי ואת אהל מועד
ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם
הכהנים והלוים: והמלך שלמה וכל עדת ישרא
הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרוב: ויבאו
הכהנים את ארון ברית ייי אל מקומו אל
דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת
כנפי הכרובים: כי הכרובים פרשים כנפים אל
מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל
בדיו מלמעלה: ויאריכו הבדים ויראו ראשי
הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו

החוצה ויהיו שם עד היום הזה: אין בארון
רק שני לוחות האבנים אשר הניח שם משה
בחרב אשר כרת ײ׳ עם בני ישראל בצאתם
מארץ מצרים: ויהי בצאת הכהנים מן הקדש
והענן מלא את בית ײ׳: ולא יכלו הכהנים
לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד ײ׳
את בית ײ׳: אז אמר שלמה ײ׳ אמר לשכן
בערפל: בנה בניתי בית זבול לך מכון
לשבתך עולמים: ויסב המלך את פניו ויברך
את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד:
ויאמר ברוך ײ׳ אלהי ישראל אשר דבר
בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר: מן היום
אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים
לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל
לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד

להיות

להיות על עמי ישראל: ויהי עם לבב דוד
אבי לבנות בית לשם ײ׳ אלהי ישר׳: ויאמר
ײ׳ אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות
בית לשמי הטיבות כי היה עם לבבך: רק
אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היוצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי: ויקם ײ׳ את דברו
אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על
כסא ישר׳ כאשר דבר ײ׳ ואבנה הבית
לשם ײ׳ אלהי ישראל: ואשים שם מקום לארון
אשר שם ברית ײ׳ אשר ~~ברית~~ עם אבותינו בהוציאו
אותם מארץ מצרים:

וגומרין הקהלה כתיקון ומברכין הש״ץ על ברוכין ואומרים
קדו׳ ומשלים כתיקון מתמד:

סדר שבת וחה׳ מסכות:

ערבית מקבלין כאשר אבבינו תלת אחוורין
מזמור

מזמור של סכות אחר מזמור שיר ליום השבת וה' מלך
וכו' ומוסיפין אלהינו בשבועה · והולכין לסוכה ומברכין עליה:
שחרית אומרין הברכות והזמירות והמזמורים
כמו בשבת ואומרים מזמור של סוכות
וקודם נשמת נוהגין לומר בקשה אחת ורשות לנשמת
וקודם ברכו אומר זה ביוצר:

יוצר לשבת וחה מסכות

את עמי טובות אבשר · ומהם ברכות
לא אחסר · הביאו את המעשר בתוקף
ובגורל אפצר · הניחו מעשרותיכם מלפצר ·
אל בית האוצר · נושו לפני דבירתי · ותנו לי
מברכתי · ויהי טרף לביתי · אם עשר תתעשרו ·
וטובות תתבשרו · וכאישון עין תנצורו · בדבר
מרום וקדוש · דפקו שערי מזוזות · וברכות
אטיף לחזות · ובחנוני נא בזאת · השלישו ·

פעמיכם

פעמיכם להראות ·· עיניכם בטוב לראות ·· אמר
יי צבאות ·· ואטיבה משארותיכם ·· וטעמו
וראו כולכם ·· אם לא אפתח לכם : זילת חשרת
מים ·· וארץ נחלי מים ·· את ארובות השמים :
חלקת עיניה בריכה ·· אצמיח לה מרפא וארוכה ··
והריקותי לכם ברכה : טוב אל שדי ·· יריק
וירבה לידידי ·· ברכה עד בלי די : יחמול על
קהלך ·· ויברך ויתקף עמלך ·· יפתח יי לך : כובד
חסדו הטוב ·· ייטיב לך בטוב ·· את אוצרו
הטוב : לעמוסי מעים ידגה כנחלי מים ·· את
השמים : מטיב לכל אחריתו ·· ולא תכרת
תקותו ·· לתת מטר ארצך בעתו : נא זכור חסדיך ··
לרומם שני שדיך ·· ולברך את כל מעשה ידיך :
ספיקת רבוי רביבים ·· אעדיך ממים שאובים ··
והלוית גוים רבים : עיר ובית נאוה ·· תחזה

ותשמח ותתנוה ואתה לא תלוה: פודה אלהי
האלהים אמר אתם אלהים ויתן לך האלהים:
צועקי פני שמים יחיו מיומים מטל השמים:
קדוש שוכן שמי ערץ ישביענו מתנובת ארץ
ומשמני הארץ: רועצים בצרה לחרוש ועמו
בטוב לדרוש ורוב דגן ותירוש: שם ושארית
יתן לעדתו בל יתמתן ייי עוז לעמו יתן:
רתופיע קח אדרתו ויגרום ובבית המקדש
יתן שלום ייי יברך את עמו בשלום קדוש:

זולת

אתה צור מלכנו ביטה בשפלותינו גוים
נטלו אדמתינו דכאו לארץ גויתינו
המעשר והתרומה זממו ולקחו במרמה
ותנובת האדמה חבלם אתה במהומה טוב
זכור לך מעשר ילדיו טובות לבשר כל

שונאיהם

שונאיהם מהם לחסר ·· לעמך בלי להחסר ··
מלולינו תשעה כפרים ·· נעימך תחן מספרים ··
סלה אותך מאמירים ·· עולך מהם לא ממירים ··
פתח להם ארובות ·· צמח תצמיח לצמרי ··
רבבות ·· קדוש תהיינה אזנך קשובות ·· ר
רחומיך לחמול בטוב מחשבות ·· שובה אותם
לנחם ·· שארית בחמלה לנחם ·· תכה בכורי
אויביהם ותזניחם ·· תקרע אותם כקריעת
ים סוף עמך לשמחם :

ואומר איה וכו׳ ומתפללין כסדר אבינו ומשיבין
אלהינו בעבודה ובהודאה הכל ואחרים קדיש תתקבל
ומוציאין ס״ת וקורין בתורה ג׳ גברא בפרשת כי תשא
ומתחיל מן ויחל משה וקורא חוצי וכו׳ כתוב כאשר
ויחל בשובו אל משה ומפטיר קדיש והמפטיר אומר
בר מוכר הנה קורא קרבן ויום במעשה נוהגים מלך
אסר

אם חל סוכות ביום ב׳ קורין בספר שני ביום השלישי
וביום השני ואם חל ביום ג׳ קורין ביום הרביעי
וביום השלישי ואם חל ביום ה׳ קורין ביום השני
וביום השלישי ואם חל ביום אין אבל יחול השמיני:
וכן אומר במוסף ״ והקרבתם אל קרבנות
הם כתובים לעיל כל א׳ במקומו ואומר קדיש לשלם״
והפטרה היא ביחזקאל סי׳ לח״:

הַפְטָרָה לשבת וחה׳ דסכות

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא בְּיוֹם בּוֹא גוֹג עַל אַדְמַת
יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹדִים תַּעֲלֶה
חֲמָתִי בְּאַפִּי׃ וּבְקִנְאָתִי בְאֵשׁ עֶבְרָתִי דִּבַּרְתִּי
אִם לֹא בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה רַעַשׁ גָּדוֹל עַל אַדְמַת
יִשְׂרָאֵל׃ וְרָעֲשׁוּ מִפָּנַי דְּגֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וְחַיַּת הַשָּׂדֶה וְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאֲדָמָה
וְכָל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְנֶהֶרְסוּ

ההרים

הֶהָרִים וְנָפְלוּ הַמַּדְרֵגוֹת וְכָל חוֹמָה לָאָרֶץ תִּפּוֹל׃
וְקָרָאתִי עָלָיו לְכָל הָרַי חֶרֶב נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹדִים
חֶרֶב אִישׁ בְּאָחִיו תִּהְיֶה׃ וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתּוֹ בְּדֶבֶר
וּבְדָם וְגֶשֶׁם שׁוֹטֵף וְאַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ אֵשׁ וְגָפְרִית
אַמְטִיר עָלָיו וְעַל אֲגַפָּיו וְעַל עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר
אִתּוֹ׃ וְהִתְגַּדִּלְתִּי וְהִתְקַדִּשְׁתִּי וְנוֹדַעְתִּי לְעֵינֵי
גוֹיִם רַבִּים וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְיָ׃ וְאַתָּה בֶן אָדָם
הִנָּבֵא עַל גּוֹג וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי אֱלֹדִים
הִנְנִי אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ וְתֻבָל׃ וְשֹׁבַבְתִּיךָ
וְשִׁשֵּׁאתִיךָ וְהַעֲלִיתִיךָ מִיַּרְכְּתֵי צָפוֹן וַהֲבִיאוֹתִיךָ
עַל הָרֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהִכֵּיתִי קַשְׁתְּךָ מִיַּד שְׂמֹאלֶךָ
וְחִצֶּיךָ מִיַּד יְמִינְךָ אַפִּיל׃ עַל הָרֵי יִשְׂרָאֵל תִּפּוֹל
אַתָּה וְכָל אֲגַפֶּיךָ וְעַמִּים אֲשֶׁר אִתָּךְ לְעֵיט צִפּוֹר כָּל
כָּנָף וְחַיַּת הַשָּׂדֶה נְתַתִּיךָ לְאָכְלָה׃ עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה
תִּפּוֹל כִּי אֲנִי דִּבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹדִים׃ וְשִׁלַּחְתִּי

אש

אֵשׁ בְּמָגוֹג וּבְיֹשְׁבֵי הָאִיִּים לָבֶטַח וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי ײַ
וְאֶת שֵׁם קָדְשִׁי אוֹדִיעַ בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
אַחֵל אֶת שֵׁם קָדְשִׁי עוֹד וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי ײַ
קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ הִנֵּה בָאָה וְנִהְיָתָה נְאֻם ײַ אֱלֹדִים
הוּא הַיּוֹם אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי׃ וְיָצְאוּ יֹשְׁבֵי עָרֵי יִשְׂרָאֵל
וּבִעֲרוּ וְהִשִּׂיקוּ בְּנֶשֶׁק וּמָגֵן וְצִנָּה בְּקֶשֶׁת וּבְחִצִּים
וּבְמַקֵּל יָד וּבְרֹמַח וּבִעֲרוּ בָהֶם אֵשׁ שֶׁבַע שָׁנִים׃
וְלֹא יִשְׂאוּ עֵצִים מִן הַשָּׂדֶה וְלֹא יַחְטְבוּ מִן הַיְּעָרִים
כִּי בַנֶּשֶׁק יְבַעֲרוּ אֵשׁ וְשָׁלְלוּ אֶת שֹׁלְלֵיהֶם וּבָזְזוּ
אֶת בֹּזְזֵיהֶם נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹדִים׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא
אֶתֵּן לְגוֹג מְקוֹם שָׁם קֶבֶר בְּיִשְׂרָאֵל גֵּיא הָעֹבְרִים
קִדְמַת הַיָּם וְחֹסֶמֶת הִיא אֶת הָעֹבְרִים וְקָבְרוּ שָׁם
אֶת גּוֹג וְאֶת כָּל הֲמוֹנֹה וְקָרְאוּ גֵּיא הֲמוֹן גּוֹג׃ וּקְבָרוּם
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְמַעַן טַהֵר אֶת הָאָרֶץ שִׁבְעָה חֳדָשִׁים׃
וְקָבְרוּ כָּל עַם הָאָרֶץ וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם יוֹם הִכָּבְדִי
נאם

נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹדִים׃ וְאַנְשֵׁי תָמִיד יַבְדִּילוּ עֹבְרִים
בָּאָרֶץ מְקַבְּרִים אֶת הָעוֹבְרִים אֶת הַנּוֹתָרִים עַל
פְּנֵי הָאָרֶץ לְטַהֲרָה מִקְצֵה שִׁבְעָה חֳדָשִׁים יַחְקֹרוּ׃
וְעָבְרוּ הָעֹבְרִים בָּאָרֶץ וְרָאָה עֶצֶם אָדָם וּבָנָה
אֶצְלוֹ צִיּוּן עַד קָבְרוּ אֹתוֹ הַמְקַבְּרִים אֶל גֵּיא הֲמוֹן גּוֹג׃
וְגַם שֶׁם עִיר הֲמוֹנָה וְטִהֲרוּ הָאָרֶץ׃

נוחלינו וכו' ומזכיר של סכות ואח"כ אומר מי שבירך
מאה יושבי וכו' יהללוך וכו' מזמור לדוד וכו' ומחזירין ס"ת
למקומו ומתפללין מוסף כמו ביום א' ואומרין הקרבן וקדוש
אומר וביום השבת וכו' ואח"כ קרבן היום ואומר אל
מוסף ואח"כ אומר ובכל לבניך וכו' וקדשנו מוספין ואחר
תפלת מוסף מחזיר הש"ץ לדוכן ואומרין אלו ההושענות׃

סדר שמיני עצרת

ערבית באין לבית הכנסת ומתחיל טוב להודות
ואם הוא שבת מתחיל בהך ה' מלך גאות

מגנותי

מנוחה וכו' ישמחו אשר ליום השבת ה' מלך וכו' ומתח'

ואומר זה למנצח:

לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃ הוֹשִׁיעָה
ייי כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי
אָדָם׃ שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ שְׂפַת חֲלָקוֹת
בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ׃ יַכְרֵת ייי כָּל שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת
לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת׃ אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ
נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ׃ מִשֹּׁד עֲנִיִּים
מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר ייי אָשִׁית
בְּיֵשַׁע יָפִיחַ לוֹ׃ אִמְרוֹת ייי אֲמָרוֹת טְהֹרוֹת
כֶּסֶף צָרוּף בַּעֲלִיל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם׃ אַתָּה
ייי תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֶנּוּ מִן הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם׃ סָבִיב
רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן כְּרֻם זֻלּוּת לִבְנֵי אָדָם׃

ואומר הודו לה' כי טוב וכו' וירא בצר להם וכו' הללויה

וכו' ועומד אל"ה ואומר זה למעלה:

מעריב

מעריב

זה יום איישש להאמיני ״ אורח חיים שובע
שמיני ״ חיי חיי מתבוססי בשמיני ״ דוד
מעריב ערב נגינות על השמיני :
היום בשמחות נעצרת ״ ביררת אתנים רחג
אסיף נוצרת ״ נעימות נצח ננצרת ״ באהבה
כלולה שמיני עצרת :
עשה שום שכל לעלכם ״ גיל כאלה עשות
כולכם ״ השמיני עצרת יהיה לכם :
לכל פעל ועשה ״ זמן כל יפה בעתו עשה ״
טוב יום אחרון נעשה :
יהיה לכם קודש מקרא ״ לבלות בטוב ימיכם
קרא ״ משמיני והלאה בו יקרא :
נגינות שמיני לנצח ״ סוד משכיל מנוצח ״ עשר
מכות אונים רצח : [illegible]

השמיני

השמיני לנו נצור ״ רגל לעצמו עצור ״ רמז

חלק לשבעה ושמנה בצור ״ רוממות

בקע צור פצות כל יצור:

זה צור ישענו פצו פה ענו ואמרו ה׳ ימלוך לעולם ועד:

ונשמחה ונעלצה בשעשעינו ״ שמיני עצרת

בשוענו ״ שלמה אהיה בהשעינו ״ ה׳

מלכנו הוא יושיענו:

בו יוסיף עלוץ מרביצכם ״ תובלנה בשמחות

להרביצכם ״ תבואינה בהיכל מלך

מעריצכם ״ וישבתם לבטח בארצכם: ואומר

ברכו את ה׳ המבורך:

ועונין ברוך ה׳ המבורך לעולם ועד:

ואומר אשר בדברו וכו׳ עד הטורח סובב אלו״ד

ואח״כ אומר ביום השמיני ואחר הולך אבל״״

מקדיש ומשה וכו׳:

ביום

בִיום הַשְׁמִינִי עֲצֶרֶת
תְהְיֶה לָכֶם כָל
מְלֶאכֶת עֲבוֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ: אֵלֶּה מוֹעֲדֵי
יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר
תִקְרְאוּ אוֹתָם בְמוֹעֲדָם:
ואומר קדיש עד לעילא ו
ויתקבלון בלחש וש"צ אומר
בקול רם תתקבל בחוקנו:

ושמרו בני ישראל
את השבת לעשות
את השבת לדורותם
ברית עולם ביני ובין
בני ישראל אות היא
לעולם כי ששת
ימים עשה יי' את
השמים ואת הארץ וביום
השביעי שבת וינפש:

ביום השמיני

ואומר חצי קדיש ה' תבורך וכו' ואם הוא שבת אומר ויכולו
וכולם מעין שבע והוא כמובא בעובדי של שבת ואח"כ
אומר קדיש תתקבל·· ואין כאלהינו וכו' ועלינו לשבח··
וקדיש יהא שלמא וכו'·· ואח"כ אדון עולם וקדיש יהא
שלמא·· והולכין לסוכה ואין מברכין על ישיבה שמיני
עצרת

שבועות פסח שביעי ; ואומרין קידוש ואומר שהחיינו ואם
חל במוצאי שבת אומרין יקנה״ז ;

סדר יום שמיני עצרת

שחרית מסדרין הזמירות והברכות כמו בשבת ומזמור
ליום שמיני עצרת וברוך שאמר וקורא נשמת
ואומר זו הרשות לר׳ שמואל ז״ל ;

רשות לנשמת בניגון שופט כלו שני״

שְׁמִינִי חַג עֲצֶרֶת ״חַג לְיָ״יָ״ אֲבוֹנְךָ בּוֹ״ לְצוּר
חַיַּי רַנְּנִי״ מְהוּלָּל אֶקְרָא״ שִׁמְךָ אֱלֹהַי״
לְרוֹמֵם זִכְרְךָ ״בִּקְהַל הֲמוֹנַי״ וְאֶעֶרְכָה לְפָנֶיךָ
תְּהִלָּה ״וְאָשִׂיחָה בְּחֹק ״נִתַּן בְּסִינַי״ אֲמָרַי
הַאֲזִינָה ״אֵל וּבִינָה ״הֲגִיגִי יַעֲנֶה ״קוֹל תַּחֲנוּנַי״
לְךָ בְּכָל עֵת״ תְּמַהֵרְנָה נִשְׁמוֹת פְּקוּדוֹתֵיהֶם״
בְּיָדְךָ יְ״יָ :

ואומר נשמת וקורא בלבו ואומר זה היוצר ;
יוצר

יוצר ליום ח׳ עצרת׃

אום כאישון ננצרת״ חשוך אותה מבצורת״
ביום שמיני עצרת׃ באת בתחן לפניך״
לחלות את פניך״ ביטה ופקח עיניך׃ גלה הלה
יומך״ וחמול על עמך״ ושמחה ישינו מעמך׃
ביום השמיני״ שמחות הזמיני״ וסכורת נא
מעני״ קדוש׃ דורשים בכל עת מועדם״ גשמי
נדבות במעמדם״ צפה נא עמדם׃ השקיפה
עליהם ממרומים״ וזכור שלשת קדומים״
והמלא על צאצאימו רחמים׃ ואם עקרו
ברשע״ חוסה עובר על פשע״ והצמיח
לנו ישע׃ זועקים אליך בכל לב״ הרופא
לשבורי לב״ כונן מקום עין ולב׃ חטאם
תתאום לכפר״ בריתך לבל תפר״ בזכות
אמרי שפר׃ טוב שוכן רומה״ חיש קץ נחמה״

ועורר ישיני אדמה׃ יה שוכן עליות״ ורב
העלילות״ עתה כנס גליות׃ כל שונאיהם להאביד״
ואוהביך שמחות להרביד״ במלכות משיח בן
דוד׃ למעלה למעלה לרומם״ בית מקדשך
השמים״ וצרים מנו להדמם׃ מהללים לך
בחנינתם״ שור קהל עדתם״ ושמע קול צעקתם׃
נגדך בחין עומדים״ ועל דלתותיך שוקדים״
ואותך בהתמיד מיחדים׃ שיחם לפניך יערב״
וחשכם מיום קרב״ וממחיתה כי לא תקרב׃
עטרם רוב ברכות״ וחיים ארוכות״ עדי עד
מאריכות׃ פתח למו אוצרך״ וקיים עלימו אמרך״
ואל יבושו מסבירך׃ צקון לחשם תשמע״ וקול
מבשר לשמע״ טובות ונחמות במשמע׃ קולות
ארבעה להחישה״ ולעזרתינו תושה״ ולצוררינו
תכחישה׃ רם על רמים״ שמח נפש עגומים

בְּבַנְּוֵי כְּמוֹ רַמִּים: שִׁבְחֲךָ בְּפִימוֹ מִתְנַיִּם ·· וְגָדְלְךָ בְּלִבָּם מְשַׁנְּנִים ·· וִיחוּדְךָ בְּכָל יוֹם עוֹנִים: תּוֹקְפִּים וְהוֹדְיָה רוֹחֲשִׁים ·· רוֹגְשִׁים וְלוֹחֲשִׁים ·· וְאוֹתְךָ מַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים קָדוֹשׁ:

אופן

אִמְרוּ לָאֵל תּוֹדָה ·· כֻּלְּכֶם בְּרוֹב חֶמְדָּה ·· תּוֹךְ קָהָל וְעֵדָה: לְזֹאת אוֹרָה אֶתְכֶם ·· הַטּוֹב הַצָּפוּן לָכֶם ·· בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם:

יִרְאוּ אֶת יְיָ וְאַל תִּנַּסוּ ·· וְאִם בְּכַנְפֵי אֵל תֶּחֱסוּ ·· כָּל מְלֶאכֶת עֲבוֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

הַיּוֹם הַזֶּה עָמְדוּ ·· יִשְׂרָאֵל עִם הַמֶּלֶךְ וְנוֹעֲדוּ ·· וַיֵּצֵא לִבָּם וַיֶּחֶרְדוּ ·· וּבִזְמַן הַזֶּה הִקְהִיל מַחֲנֵהוּ ·· יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וַיְּעַזְּרוּהוּ ·· וַיִּבֶן אֶת הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ:

תמו

תמו ולא יכלו כהני ·· לעמוד לשרת לפני אמוני ··
כי מלא כבוד יי׃

עלה במחשבת המלך וזקני ·· ויעלו עולות אם
קרבני ·· ויחנכו את בית יי׃

לקח עצה בנפשו וגמר ·· מה יענה ומה יאמר ··
וקרא זה אל זה ואמר׃

ובראותו כי ננעלו דלתים ·· קם מכרוע על ברכיו
פעמים ·· וכפיו פרושות השמים׃

חשב בתענית אביו ובחובה ·· אשר עשה וחילה פני
צור באהבה ·· לאמר עשה עמי אות לטובה׃

בעת אשר ראה את עבדי יי ·· שלא יכלו להכניס ··
הארון לפנים לפני ויתפלל שלמה אל יי׃

זכרני אל וינקשו ·· כל מבקשי רעתי ויחרישו ·· ויראו
שונאינו ויבושו׃

קומה יי לנוחך ·· ותשיב אמרים בשיחך ·· ואר־

תשב

תֵּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃

בְּךָ בָּטַחְתִּי וּבְרוֹב חֲסָדֶיךָ·· הַפְלֵא לְבֵן יְדִידֶךָ··
זָכְרָה לְחַסְדֵי דָוִד עַבְדֶּךָ׃

רָעֲדוּ הַשְּׁעָרִים וּפָתְחוּ·· וְנִכְנַס הָאָרוֹן וְשָׂמְחוּ··
וְאוֹר צַח וּמָאוֹר עֲלֵיהֶם זָרְחוּ׃

בִּדְבָרוֹ מִהֵר לְהַרְגִּיעָם·· וְסוֹד אֵל וּבְרִיתוֹ
הוֹדִיעָם·· בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁלַּח אֶת הָעָם׃

יָצְאוּ כּוּלָּם בְּשִׂמְחָה לֵילֵךְ·· אֶל כָּל עִיר וָפֶלֶךְ··
וַיְבָרְכוּ אֶת הַמֶּלֶךְ׃

אַחַר זֶה נָשְׂאוּ עֵינֵיהֶם·· וַיְמַלְאוּ לְאֵל יְדֵיהֶם··
וַיֵּלְכוּ לְאָהֳלֵיהֶם׃

בְּכֵן הִתְחִילוּ בְּשִׂמְחַת הַלֵּב·· וַיַּעַבְרוּ מִגּוּשׁ
הַלֵּב·· שְׂמֵחֵי וְטוֹבֵי לֵב׃

רָאוּ הַשּׁוֹמְעִים הַפֶּלֶא וּבְחִיבָּה·· וּמִהֲרוּ וְשָׂמְחוּ
לְשִׂמְחָה רַבָּה·· עַל כָּל הַטּוֹבָה׃

היום הזה בחורי וזקני: נפלאו על ישועת אמוני:
אשר עשה ייי:

מעת אשר נשפך לבנו כמים: נעריצך בשלוש
קדושה פעמים: השקיפה ממעון קדשך מן השמים:
כבודך נעלה והואל: לקבל שועת עם דל
ושואל: וברך את עמך ישראל:

מאד נפלאו העמים ורוממו: על אות שעשה
לחושבי שמו: לדוד ולישראל עמו:

ובזכותם זכרנו: והמלך המשיח יצמח
בימינו: ולאל הברוך נעימות יתנו:

זולת

אמונים אשר נאספו: ברכות נכספו:
גם קומתם כפפו: דבר חנונם
העדיפו: הובילם לאהליהם לשלום: וימצאו
שם שלום: זרע השלום: חסנם צדק ושלום:

טובות

טובות לכללם ״ יקר להללם ״ כבוד להכפילם ״
למעלה לעולם ״ מלא משאלותם ״ נהג ״
בשמחתם ״ שמח עדתם עורר פדותם ״ פנה
לחננם ״ צמת מענם ״ קבל מענם ״ רומם המונם ״
שמור הדורים ״ שכח ארורים ״ תכה אויבנו
כמכת בכורים ״ תקומם עדרים ונר״ו ותמך
כקריעת ים סוף לגזרים:

מי כמוך לשמיני עצרת : לר׳ אבכן חביב ״

מי כמוך ואין כמוך מי דומה לך ואין דומה לך:

מי כמוך שמים כוננת בתבונה ״ והארץ יסדת
בלי מה נכונה ״ הארץ לבני אדם
נתונה ״ והשמים שמים ליי׳:

בראת הנמצאים כולם לשני מינים ״ מהם שאינם
גשם ולא בגשם מתוקנים ״ הם המלאכים
משבחים ועונים ״ ברוך כבוד יי׳:

תקנת המין השני גשמים נפרדים ״ מהם פשוטים
והם ארבע יסודים ״ ומהם מורכבים ומהם
הוים ונפסדים ״ מה רבו מעשיך ייי׃
יצר את האדם גוש עפר גולמו ״ ובצלם
אלהים צלמו ״ לפאר ולרומם ולזמר
לשמו ״ להודות לייי׃
חגים שלשה חייבנו שמים וארץ קונה ״ לחג
בכל שנה כעבד בעיני ״ אדוניו לעלות
ולראות את פני ״ האדון ייי׃
בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות
הודו לייי חסדו על הארץ האירה כבודו ״
איש איש כמתנת ידו ״ כברכת ייי׃
יום השמיני עצרת תהיה לו ״ לחוג ולשמוח
כל היום כולו ״ ולתת לאשר אין נכון לו ״
גורל לייי׃

בשמחת

בְּשִׂמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה·· יְקִירִים יְרוּשָׁלַיִם בִּנְדָבָה
הָיוּ מְפַזְּזִים וּמְכַרְכְּרִים בְּחֶדְוָה·· בְּהֵיכַל יְיָ׃
חִזְקוּ וְנִתְחַזְּקָה בְּשִׂמְחַת הַתּוֹרָה·· מִצְוַת יְיָ בָּרָה
אִמְרָתוֹ צְרוּפָה שִׁבְעָתַיִם טְהוֹרָה·· יִרְאַת יְיָ׃
מִי כָּמוֹךָ עוֹטֶה אוֹר כָּאַדֶּרֶת·· אֲשֶׁר הִגִּיעָנוּ
בִּשְׁמִינִי עֲצֶרֶת·· נֶאְדָּר בַּמָּרוֹם וּבְמַלְאֲכֵי
הַשָּׁרֵת·· מִי כָמוֹךָ בָּאֵלִים יְיָ׃

ואומר איצֿא חדשה וג׳ ומקפללין בלחנא והקפלה היא כנוסח
לעיל בסוכות·· ואח״כ חזר הקפלה ואומר קדושה ובורכו
כנוסח·· ואח״כ גומרים ההלל·· ואח״כ אומר קדיש תתקבל
ואח״כ מוציאין ב׳ ספרי ויקרון בראשון ה׳ גברי כ״פ ראה
כל הבכור ואחר כן אבא קורין בו ז׳ גבה ומתחיל מן עשר
תעשר·· והפטרה ויהי ביום ח׳ אל כלות ואח״כ קדיש לעולם··
ואומר מלהים·· האיבנו וקורא המפטיר קרבן ביום׃

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת

עבודה

עֲבוֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ
נִיחֹחַ לַיְיָ פַּר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּר לָאַיִל
וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת
אֶחָת מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃
אֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיְיָ בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִנִּדְרֵיכֶם
וְנִדְבֹתֵיכֶם לְעֹלֹתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְכֵּיכֶם
וּלְשַׁלְמֵיכֶם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל
אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה׃ וחוזר קדיש לעולם··

הפטרה מלכים א׳ סימן ח׳

וַיְהִי כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל אֶל יְיָ אֵת
כָּל הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת קָם מִלִּפְנֵי מִזְבַּח
יְיָ מִכְּרֹעַ עַל בִּרְכָּיו וְכַפָּיו פְּרֻשׂוֹת הַשָּׁמָיִם׃
וַיַּעֲמֹד וַיְבָרֶךְ אֵת כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל
לֵאמֹר׃ בָּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ
ישראל

יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֵּר לֹא נָפַל דָּבָר אֶחָד מִכֹּל
דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ׃ יְהִי ײ
אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אַל יַעַזְבֵנוּ
וְאַל יִטְּשֵׁנוּ׃ לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו לָלֶכֶת בְּכָל
דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְווֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה
אֶת אֲבוֹתֵינוּ׃ וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי
לִפְנֵי ײ קְרוֹבִים אֶל ײ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה
לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
ײ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד׃ וְהָיָה לְבַבְכֶם שָׁלֵם
עִם ײ אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת בְּחֻקָּיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו
כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַמֶּלֶךְ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זֹבְחִים
זֶבַח לִפְנֵי ײ׃ וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֵת זֶבַח הַשְּׁלָמִים
אֲשֶׁר זָבַח לַײ בָּקָר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְצֹאן
מֵאָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף וַיַּחְנְכוּ אֶת בֵּית ײ הַמֶּלֶךְ
וכל

וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ בַּיּוֹם הַהוּא קִדַּשׁ הַמֶּלֶךְ
אֶת תּוֹךְ הֶחָצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵית ייי כִּי עָשָׂה
שָׁם אֶת הָעֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה וְאֵת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים
כִּי מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי ייי קָטֹן מֵהָכִיל
אֶת הָעֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה וְאֵת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃
וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בָעֵת הַהִיא אֶת הֶחָג וְכָל יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל מִלְּבוֹא חֲמָת עַד נַחַל מִצְרַיִם
לִפְנֵי ייי אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים
אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם׃ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁלַּח אֶת הָעָם
וַיְבָרְכוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֵּלְכוּ לְאָהֳלֵיהֶם שְׂמֵחִים
וְטוֹבֵי לֵב עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה ייי לְדָוִד
עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃

ונוהגין הקהל לאמר תוועהס ושומר א״ל ומוסר

אוֹחִילָה לָאֵל אֲחַלֶּה פָנָיו אֶשְׁאֲלָה מִמֶּנּוּ
מַעֲנֵה לָשׁוֹן אֲשֶׁר בִּקְהַל עָם אָשִׁירָה

עוזו

עוזו אביעה רננות בעד מפעליו: לאדם מערכי
לב ומיי' מענה לשון: ונאמר יי' שפתי תפתח
ופי יגיד תהלתך: ונאמר בצדק כל אמרי פי אין
בהם נפתל ועקש: ונאמר יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי' צורי וגואלי: ונאמר
ברוך אתה יי' למדני חוקיך:

נבורות גשם לר' אלעזר הקליר:

אלהינו ואלהי אבותינו:

אֵיוֹם זכור נא לשואלי מים: ברית קרח
להרחיץ אלים במים: גמול לשופכי שיח
עלי מים: דרוש לנעקד: ושפך לב כמים: הזכר
למפני עים בעד מים: וידוי פצל רהט: בשקתות
מים: זכור לנעצרים: היום עדי מים: חבר
דלה דלה: להשקות צאן מים: טוב זכרה
לטובה: מיחלים עלי מים: יום אשר נבקעו

במטה

בְּמַטֵּה מַיִם ·· כְּרָיַית נְדִיבִים ·· חוֹקְקֵי בְּאֵר מַיִם ··
לְמַחֲנֶיךָ זְכוֹר בִּזְכִירַת מַיִם ·· מְנַסְּכֵי שִׁבְעָה ··
בִּצְלוֹחִית מַיִם ·· נָהַל בְּצֶדֶק ·· פִּלְאֵי יַרְדֵּן מַיִם ··
סַנֵּב כְּמֵהִים ·· לִמְטַר מַיִם ·· עֲבוּר תָּאַב וּפָץ ·· מִי
יַשְׁקֵנִי מַיִם ·· פְּקוֹד פְּקִידִים ·· וְנִפְקְדִים עֲלֵי מַיִם ·· צוּר
צִדְקָם בְּצֶדֶק ·· נָם מַלְאוּ אַרְבָּעָה כַּדֵּי מַיִם ·· קַבֵּל
בְּרָצוֹן שַׁוְעַת ·· שׁוֹאֲלֵי מַיִם ·· רְצוּיָה בְּחִין ·· צִיר
מְרַפֵּא מַיִם ·· שְׁכֵנֵנוּ בַּחֲצֵרוֹת ·· בֵּית מוֹצָא מַיִם ··
תְּרַוֵּינוּ מִנַּחַל ·· עֲדָנֶיךָ מַיִם ·· תִּנְהַל רַחוּמֶיךָ ·· כְּבִישִׁימוֹן
עֲלֵי מַיִם ·· תֵּת בְּרָכָה לִישׁוּרוּן ·· עַל הַמַּיִם ׃

שְׁאַתָּהוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד
הַגֶּשֶׁם סִימָן טוֹב לִבְרָכָה וְלֹא לִקְלָלָה ·· אמן
לְחַיִּים וְלֹא לַמָּוֶת ·· אמן לְשׂוֹבַע וְלֹא לְרָזוֹן ··
אמן מֵמִית וּמְחַיֶּה מַצְמִיחַ יְשׁוּעָה וְאֵין
דּוֹמֶה לָךְ ׃ וחוזר קדיש לעולם ·· ומתפללו תוספת ׃

אאדירך

שאהבת ישראל עמי כמנהג עם נוסח בי"ט מגן עזרך ואחר
רוב שלום ויבחרו משבחין לך ואתה על משוקמיו כדרך
שאהבת ישראל עמי כמוך : ואומר יהי שם ה' מבורך .. וקדיש
תתקבל ואין כאלהינו אמר ר' אלעזר וכו' עלינו לשבח וכו'
וקדיש דרבנן עם כולם ואדון עולם וקדיש יהא שלמא
והולכין למושב ואין מבדלין על השכר:

סדר מנחה של ח' עצרת:

מנחה של יום שמיני עצרת אומר אשרי ואחר כך ציון ואם
הוא שבת מתחיל אם תשיב משבת וכו' כמנחת שבת
ומוציאין ס"ת וקורין בו ג' בפרשת וזאת הברכה ואין
אומר קדיש וגומר המנחה כיום שבת:

סדר ליל שמחת תורה:

ערבית נוהגין ללוות לחתן תורה בזמר לבית הכנסת
ומקבלין ערבית כתפלת מועד ואם חל במוצאי
שבת אומר ותודיענו קודם ותתן לנו .. ואח"כ מוליכין לחתן תורה
לביתו במזמורים:

בשחרית

כשהם מגיעין לבית הכנסת ומניחים הספרים כמו
שהם ומניחין מזמור אל יום שמיני עצרת ונוהגין ללוות
החתן תורה לבית הכנסת כל הקהל ועומד הש״ץ ואומר
זה הרשות לנשמת:

רשות לנשמת לשמחת תורה; בניגון אותנו יצוי

אל עליון ׃ ברום חביון ׃׃ שוכן בשמי שחק ׃׃
יצו ברכה ׃׃ הערוכה להחתן תורה ׃׃ ירה
צלו ׃׃ ישמור לו ׃ ברית ערוכה ׃׃ וחק אל חק ׃ אשר
כרת את אברהם ושבועתו ליצחק ׃׃ אזמר
לנורא בשפה ברורה ׃׃ לשמחת חתן תורה ׃׃
שיר נעים בקול נעים ׃׃ תוך עדה המבורכה ׃׃
אשר זכנו והגיענו לזאת הזאת הברכה:

ונוהגין לומר קדיש תתקבל וניחותי וכו׳:

ואומר נשמת וקודם ברכו אומר זה היוצר:

יוצר לשמחת תורה:

איומה

איומה תמיד מברכה ״ שם אלהי מערכה ״
אצורה גנזי ברכה ״ וזאת הברכה ;
בוחל ופינזנבה ״ מלא זבל ענברה ״
באר קירון ניבא ״ ויאמר ײ מסיני בא ;
גולי נמוע נעימים ״ והם רתוכו פעמים ״
גונזם מסבלות עממים ״ אף חובב עמים ;
דבור אופן מקשה ״ אומן מאז מרחסרה ״
דרש מצול נמשה ״ תורה צוה לנו משה ;
הואמן בגנזי המלך ״ לעמוד בהכל מלך ״
הגון נביא ומלך ״ ויהי בישורון מלך ;
ויתה יתר רמות ״ בלבל ופחז בעקמות ״
וידויו נוחלו עולמות ״ יחי ראובן ואל ימות ;
זרוע רוע רדה ״ ריעה ותולגל שירה ״
זהב בהלכת תעודה ״ וזאת ליהודה ;
חש מסת מאוריך ״ חלקתו כבוד מאוריך ״
חילק

חילך באישי אוריך ·· וללוי אמר תומיך ואוריך:
טעם מי בנואמו ·· יצא בכלי זעמו:
טילך בילך אומו ·· האומר לאביו ולאמו:
ישר הדור ועקוב ·· יען קוב לעקוב ··
יען חדל מעקוב ·· יורו משפטיך ליעקב:
כבוד אומר כולו ·· מעש ידי כללו ··
כליל תדיר בהובילו ·· ברך ייי חילו:
לובב רודם זדוני ·· חופף צופף מדני ··
לשכון זכה בחדוני ·· לבנימין אמר ידיד ייי:
מטל שמי נברכת ·· זרזיף רגל נדרכת ··
מודרמת מנוגרת נערכת ·· וליוסף אמר מבורכת:
נוף נוטה ממשמש ·· קציר בלי כמש ··
נפשו תדושן חומש ·· וממגד תבואות שמש:
סימן הכביד קדם ·· וכלכל עצומי אודם ··
סיע זכות מקדם ·· ומראש הררי קדם:

עלי

עלי עין מופלאה ·· אייל בשני תלאה ··
עבור כן נמלאה ·· וממגד ארץ ומלואה :
פזו קשרי אגודלו ·· מסכן וחכם גדלו ··
פרחו צמח מגדלו ·· בכור שורו הדר לו :
ציון הליכות צמח ·· יששכר באהליו יצמח ··
צעיריו קמח יקמח ·· ולזבולון אמר שמח :
קדושי ארץ נקראו ·· צוקה צור קראו ··
קרושי ארץ כקראו ·· עמים הר יקראו :
רשף אהב ערוך ·· איתן זיותן סרוך ··
רציון בדן ופרוך ·· ולגד אמר ברוך :
שעול זרומי שעלו ·· מחוקק ראש קהלו ··
שם ספון בחבלו ·· וירא ראשית לו :
תונב מפינג מחיה ·· נצור עזור יחיה ··
תולהיו ציה יעיה ·· ולדן אמר דן גור אריה :

ניגון אחר

שׁוֹכְנִי סְנֶה בִּרְצוֹן ״ מוֹשִׁיעַ אֱלוֹהָיו בְּעֶצְיוֹן ״ הֵקִם טַנְדִּיסָיו בְּדִישׁוֹן ״ וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן :

הַכֵּן הַנֵּץ נְכוֹנִים ״ בְּרַבִּים מִילַת מְכֻוָּנִים ״ יְסוֹד פְּרוֹזְדוֹר בּוֹנִים ״ וּלְאָשֵׁר אָמַר בָּרוּךְ מִבָּנִים :

יִחְיֶה יִגְדַּל עוֹלָלֶיךָ ״ בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת יַעֲלֶךָ ״ אָמְנָם יָקֻם עוֹלֶךָ ״ בַּרְזֶל וּנְחֹשֶׁת מִנְעָלֶיךָ :

סִלּוּק

אֵין כָּאֵל שַׁלִּיט גּוֹזֵר גְּזֵרָה ״ מִי כָּאֵל יִשְׂרָאֵל מַפְגִּיעַ מַעֲבִירָה ״ יְשׁוּרוּן וִיעַד ״ אוּמָּה יְחִידָה בְּרוּרָה ״ אֲהוּבָה לְבוּבָה כַּחַמָּה יָפָה וּבָרָה ״ רוֹכֵב שָׁמַיִם ״ בְּגַאֲוָה עוֹז וּגְבוּרָה ״ רַגְלָיו הֲדוֹם תֵּבֵל בְּגַעֲרָה ״ בְּעֶזְרֶךָ חֲכַם ״ לְבַב מְצוּי בַּצָּרָה ״ יָפִיץ יַנְפִּיץ מוֹנֶיךָ תּוֹךְ בּוֹעֲרָה ״ וּבְגַאֲוָתוֹ יוֹשֵׁב ״ בְּרוּם עוֹלָם בְּתִפְאָרָה ״ מַבִּיט נְכֵאִים

דכאי

דכאי רוח נשברה ·· שחקים חזקים ·· רתיכן
בקדושה ובטהרה ·· בתוך האופן כעין קרח
הנורא ·· מעונה אלהי קדם ·· רם הוד ועטרה ··
ומתחת זרועות עולם איום ונורא ·· ויגרש
מפניך אויב ·· ויאמר השמד מדירה ·· וישכון
ישראל בטח בדד נברא: עין יעקב ·· נצח
בשיר וזמרה ·· אל ארץ דגן תירוש ויצהרה:
אף שמיו יעטפו די מחסורה ·· יערפו טל
פרנוס כל יצירה: תהלה ושבח ·· ממתקת סופה
וסערה ·· המאיר לארץ ולדרים עליה בנהורה:

אופן

כבודו שיכן בתוך עם משלשים ·· מלכי
ואלהי נערץ בסוד קדושים:

אשריך אומן אמונת עת קדשים ·· ברחסן
ישועות חכמת טהרת נשים: ישראל גוי אחד ··
מקדוש

מקדוש בקדושים ·· דורש גלילות זהב ··
במלואי תרשישים : מי כמוך המבורך בשועים
ששים ·· ושוחר הלכות הליכות שמונים
וששים : עם נושע ·· זריזים בית אלהים רוגשים ··
חרדים רועדים ·· תונים חשים רוחשים : בגיל
טכוסים בעלם ברנן ומלב רוחשים ·· וישרי
רגל כעגל מביעים רחשושים : מגן כתר פאר
בני אלים חובשים ·· לעת רון יחד לבקרים
חדשים : עזרך ·· מנצחים כרובים מעריצים
ומקדישים ·· נוצצי נוגה ·· זיקים לפידים ואישים :
ואשר ·· סגב גדודיו כעין גחלים לוחשים ·· עורכים
עוז והדר ·· ושירה מחדשים : חרב ·· פגיון חנית
וכידון לחבל קדשים ·· צבאות שרפים חשמלים
ממללים חשים : גאותך ·· קדוש יושב תהלות
נקדשים ·· רם ונשא מביט רטושי רטושים :

ויכחשו

ויכחשו ·· שמשיו מלאכיו אורם מתישים ·· רת
תהלה ובהלה ·· בשומו מגערתו רועשים: אוזניך ··
שפוט כוכבים ממסילותם עשים ·· מרוב פרוז ··
מאורר בכת ענושים: לך ·· ותיק עתיק שם
גדול מפרשים ·· אילי ליגיוני רום להזכיר
סוף שלוש נרשים: ואתה ·· הדור בקדושה
במושב ישישים ·· קנויך בסוף שתים ·· הורשו
היות פורשים: על ·· טפסרי גובה זבול קדש
הקדשים ·· נזר כתר קושרים וקדוש משלשים:
במותימו ·· חיות נושאות נשואות עירין וקדישין ··
זמר שיר ורנן ·· אופנים גשים רוגשים: תדרוך
קצוי ארץ וכמוץ נאים מדושרשים ·· קול
דממה דקה תהלה דומיה לוחשים: קורין
רופפים ·· וברוך עונים רוחים וגועשים ·· קדוש
קדוש קדוש בשילוש בנועם משלשים:

זולת

זולת

אוֹיִם נֶאֱמָן וְנִכְאָב·· בִּגְזֵירַת אֲדוֹן וָאָב·

וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעַרְבוֹת מוֹאָב׃

גְּבוּל מְנַשִּׁי חֲתוּלִי·· דוֹהֵר אֶפְרַיִם מַהֲתָלִי··

וְאֵת כָּל נַפְתָּלִי׃

הַצָּפִיר פּוֹרַחַת וְשֵׁכֶר·· וּמְאֹד הַלֵּב נֶעְכָּר··

וְאֵת כֹּל הַכִּכָּר׃

זֹאת הָאָרֶץ הִגְבִּילָיו·· חוּצָה דִּיחֵם רַגְלָיו··

וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלָיו׃

טוֹהַר בָּרוּךְ סוֹדָנִי·· יָהּ נֵשְׁקוֹ בְּעִידוֹנַי··

וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד יְיָ׃

כִּיבֵּשׁ מִלֵּידַע מוֹנְגַי·· לְהֵכַל נִגְגַל רִנּוּנַי··

וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַגַּיְא׃

מִזִּיו לֹא שׁוּנָּה·· נוֹיוֹ לֹא נִשְׁתַּנָּה··

וּמֹשֶׁה בֶּן מֵאָה וְאַרְבָּעִים שָׁנָה׃

ספדוהו

סִפְּדוּהוּ יִשְׁרֵי לֵב·· עֲטֶרֶת נָפְלָה מִיִּשְׂרָאֵל··

וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

פָּנִים הִצְבִּיר בְּחָכְמָה·· צִיר סָמַךְ בְּהַסְכָּמָה

וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מָלֵא רוּחַ חָכְמָה:

קָהָל נִבְהַל לְנִמְשָׁה·· רָעֲדוּ מִפְּנֵי מַחְסֶה

וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה:

שִׁלְּחָה אֶרֶץ פּוּתִים·· תְּנָה וְהִתִּיר כַּפּוּתִים

לְכָל הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים:

שָׁם וְיָד מְחוּזָּקָה·· אֲשֶׁר לְעֵינֵי נִתְחַזְּקָה

וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה:

הַחֲזָקָה שַׁלַּח הַפֶּלֶא יֶשַׁע נוֹרְאוֹתֶיךָ·· מְשׁוֹךְ

חַסְדְּךָ לִמְחַכֵּה נוֹרְאוֹתֶיךָ:

מְשׁוֹךְ חַסְדְּךָ לִמְחַכֵּה תִּפְאַרְתֶּךָ·· וְיֵדְעוּ הַכֹּל

כֹּחַ גְּבוּרוֹתֶיךָ·· אֵין קָדוֹשׁ כָּמוֹךָ בִּבְרִיּוֹתֶיךָ:

לָבֵשׁ גֵּאוּת כַּבִּיר יִרְאָתֶךָ·· חַזֵּק נְבִיאֶיךָ

סוֹכֵי עֶזְרָתֶךָ:

וכן ואמר

ואומר שירה חדשה וגומר הקהלה באחרונה קדיש
הולכת ס״ת לאוהלין מקבלת את אחיו ומוליכין ג׳ ס״ת
ואומרים אין כמוך. עם תאיר נוגה והוא כתוב ביום
א׳ של פסח. ונוהגין לקרות כל הקהל בספר ראשון
בכ״ל ואחר הכהנים ומתוך קורא עד שעונה אלהי קדם
ומשלים החזן שירה. ונוהגין להאריך אלהים ואנשים
לכהנים באהרן לעלות לס״ת ואחר הוא הפ׳:

שַׁלַּח מְהֵרָה גּוֹאֵל׃ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהָשֵׁב עַם
נִבְרָא אֶל מְקוֹם הַנּוֹרָא׃ והשב׃
אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ לְפָנֶיךָ יְכַהֵן בְּנֵזֶר וַעֲטָרָה׃ אֶל
מְקוֹם הַנּוֹרָא׃ והשב׃
לְוִיִּם צְפוּנֶיךָ׃ יָשִׂימוּ בְּאַפֶּךָ מִנְחָה וּקְטוֹרָה׃
אֶל מְקוֹם הַנּוֹרָא׃ והשב׃
שֵׁם יוֹבִילוּ שַׁי׃ לְשׁוֹרֶשׁ בֶּן יִשַׁי׃ זָהָב וְאֶבֶן יְקָרָה׃
אֶל מְקוֹם הַנּוֹרָא׃ והשב׃

וזאת

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִי׳
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָ׳ל לִפְנֵי מוֹתוֹ: וַיֹּאמַר יְיָ מִסִּינַי
בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה
מֵרִבְבוֹת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ: אַף חֹבֵב
עַמִּים כָּל קְדוֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תֻּכּוּ לְרַגְלֶיךָ יִשָּׂא
מִדַּבְּרוֹתֶיךָ: תּוֹרָת צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת
יַעֲקֹב: וַיְהִי בִישׁוּרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם
יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָ׳ל: יְחִי רְאוּבֵן וְאַל יָמֹת וִיהִי
מְתָיו מִסְפָּר: וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמַר שְׁמַע יְיָ קוֹל
יְהוּדָה וְאֶל עַמּוֹ תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב לוֹ וְעֵזֶר מִצָּרָיו
תִּהְיֶה: וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ
אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמַסָּה תְּרִיבֵהוּ עַל מֵי מְרִיבָה:
הָאֹמֵר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתִיו וְאֶת אֶחָיו לֹא
הִכִּיר וְאֶת בָּנָו לֹא יָדָע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ
וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ: יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ
לישרל

לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך׃
ברך ייׄ חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו
ומשנאיו מן יקומון׃ לבנימן אמר ידיד ייׄ ישכון
לבטח עליו חפף עליו כל היום ובין כתפיו שכן׃
וליוסף אמר מבורכת ייׄ ארצו ממגד שמים
מטל ומתהום רבצת תחת׃ וממגד תבואות
שמש וממגד גרש ירחים׃ ומראש הררי קדם
וממגד גבעות עולם׃ וממגד ארץ ומלאה
ורצון שוכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד
נזיר אחיו׃ בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו
בהם עמים ינגח יחדיו אפסי ארץ והם רבבות
אפרים והם אלפי מנשה׃ ולזבולון אמר שמח
זבולון בצאתך ויששכר באהליך׃ עמים הר
יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו
ושפוני טמוני חול׃ ולגד אמר ברוך מרחיב גד

כלביא

כְּלָבִיא שָׁכֵן וְטָרַף זְרוֹעַ אַף קָדְקֹד׃ וַיַּרְא רֵאשִׁית
לוֹ כִּי שָׁם חֶלְקַת מְחוֹקֵק סָפוּן וַיֵּתֵא רָאשֵׁי עָם
צִדְקַת יְיָ עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל׃ וּלְדָן
אָמַר דָּן גּוּר אַרְיֵה יְזַנֵּק מִן הַבָּשָׁן׃ וּלְנַפְתָּלִי
אָמַר נַפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן וּמָלֵא בִּרְכַּת יְיָ יָם
וְדָרוֹם יְרָשָׁה׃ וּלְאָשֵׁר אָמַר בָּרוּךְ מִבָּנִים
אָשֵׁר יְהִי רְצוּי אֶחָיו וְטוֹבֵל בַּשֶּׁמֶן רַגְלוֹ׃ בַּרְזֶל
וּנְחֹשֶׁת מִנְעָלֶיךָ וּכְיָמֶיךָ דָּבְאֶךָ׃ אֵין כָּאֵל יְשׁוּרוּן
רוֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ וּבְגַאֲוָתוֹ שְׁחָקִים

עד כאן קורין כל הקהל ומתוך נ״א וכותלין ברכה אחר
עד שחקים·· ומשלים קורא חתן תורה: ומשלים עולה
חתן תורה וקורא אומר זה בראשית:

מֵהָרְשׁוּת הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא··
וּמֵרְשׁוּת מִפְּנִינִים וּמִפָּז יְקָרָה·· וּמֵרְשׁוּת
סַנְהֶדְרִין הַקְּדוֹשָׁה וְהַבְּחוּרָה·· וּמֵרְשׁוּת רָאשֵׁי
ישיבות

ישיבות ואלופי תורה ״ ומרשות זקני יפה וברה ״
ומרשות זקנים ונערים יושבי שורה ״ אפתח פי
בשיר ובזמרה ״ להודות להלל לדר בנהורא ״
שהחיינו וקימנו ״ ביראתו הטהורה ״ והגיענו
לשמוח בשמחת התורה ״ המשמחת לב ועינים
מאירה ״ הנותנת חיים ״ עושר ותפארה ״
המאשרת הולכים בדרך הטובה והישרה ״
המארכת חיים ״ ומוספת גבורה ״ לאוהביה
ולשומריה כצווי ואזהרה ״ לעוסקיה לנוצריה ״
באהבה ומורא ״ ובכן יהי רצון ״ מלפני הגבורה ״
לתת חן וחסד ונזר ועטרה ״ על מר הגביר
ונעלה כהר פלוני הנבחר להשלים ולהתחיל
התורה ״ לאמצו לברכו ״ לגדלו בתלמוד תורה
לדורשו לחיים ״ להדרו לועדו בחבורה ״ לזכותו
לחיותו ״ לטכסו בטכס אורה ׃ לישרו ללמדו

לקח

לקח וסברה ״ למלטו לנשאו ״ לסעדו בסעד
ברורה ״ לעדנו לפרנסו ״ לצדקו בעם נברא ״
לקרבו לרחמו ״ לשמרו מכל צרה ״ לתקפו
לתומכו ברוח נשברה ״ ובשכר זה יזכה
מאל נורא ״ לראות בנים ובני בנים עוסקים
בתורה ״ ומקיימי מצות בתוך אום שחורה ״
ויזכה לשמוח בשמחת בית הבחירה ״ כנבואת
ישעיהו ״ מלא עצה וגבורה ״ שמחו את ירושלים
וגילו בה מהרה ״ שישו אתה משוש ״ תמור
אבל וצרה ״ עמוד עמוד עמוד מור הגביר
ונעלה כהר פלוני החתן תורה ״ ומרשות כל
הקהל הקדוש הזה ״ השלם והתחל התורה ״
יעלה יעלה יעלה חתן תורה ״ ועונין הקהל והחזן
יעלה יעלה יעלה חתן תורה ״ יעלה חתן תורה
לראש כמו עלו אדם וחוה ״ אברהם ושרה ״
יצחק

יצחק ורבקה ·· יעקב רחל ולאה ·· ושנים עשר
שבטים עלו לראש ·· יעלה יעלה יעלה חתן
תורה לראש׃ וקורין החתן תורה יעלה לכבוד הגביר
ונעלה כהר פלוני החתן תורה להאליס ולהקהיל

אח״כ החתן תורה ומוציאין זה הפיוט׃

מי אל גדול כאלהים ·· עושה נפלאות לבדו ··
באמת אין שני לנגדו ·· נורא הוא על כל ··
אלהים ·· סימן טוב סימן טוב על ישראל
ישועתינו יבא גואל׃ סימן טוב

נטה שמים בתבונה גם יסד ארץ בחכמה
תלה אותה על בלימה לחזורת ··
מפעלות אלהים׃ סימן טוב

חק חק על פני המים ·· חק עולם בל יעברונהו ··
נזר אומר ולא אמרוהו מפני יראת אלהים׃ סימן טוב ··
החתן תורה קורא מן מעונה וכו׳׃

מעונה

מְעֹנָה אֱלֹהֵי קֶדֶם וּמִתַּחַת זְרֹעוֹת עוֹלָם
וַיְגָרֶשׁ מִפָּנֶיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמֵד׃ וַיִּשְׁכֹּן
יִשְׂרָאֵל בֶּטַח בָּדָד עֵין יַעֲקֹב אֶל אֶרֶץ דָּגָן
וְתִירוֹשׁ אַף שָׁמָיו יַעַרְפוּ טָל׃ אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל
מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּיְיָ מָגֵן עֶזְרֶךָ וַאֲשֶׁר חֶרֶב
גַּאֲוָתֶךָ וְיִכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל בָּמוֹתֵימוֹ
תִדְרֹךְ׃ וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעַרְבֹת מוֹאָב אֶל הַר נְבוֹ
רֹאשׁ הַפִּסְגָּה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיַּרְאֵהוּ יְיָ
אֶת כָּל הָאָרֶץ אֶת הַגִּלְעָד עַד דָּן׃ וְאֵת כָּל
נַפְתָּלִי וְאֶת אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל אֶרֶץ
יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן׃ וְאֶת הַנֶּגֶב וְאֶת הַכִּכָּר
בִּקְעַת יְרֵחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד צֹעַר׃ וַיֹּאמֶר יְיָ
אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה הֶרְאִיתִיךָ בְעֵינֶיךָ
וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר׃ וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד יְיָ

בארץ

בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל פִּי ײַ׃ וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַגַּיא בְּאֶרֶץ
מוֹאָב מוּל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וּמֹשֶׁה בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה
בְּמֹתוֹ לֹא כָהֲתָה עֵינוֹ וְלֹא נָס לֵחֹה׃ וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ
יְמֵי בְכִי אֵבֶל מֹשֶׁה׃ וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מָלֵא רוּחַ
חָכְמָה כִּי סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה ײַ אֶת מֹשֶׁה׃ וְלֹא
קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יְדָעוֹ ײַ
פָּנִים אֶל פָּנִים לְכָל הָאֹתֹת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר
שְׁלָחוֹ ײַ לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ לְפַרְעֹה
וּלְכָל עֲבָדָיו וּלְכָל אַרְצוֹ׃ וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה
וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה
לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל׃

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃

והארץ

וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם
וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר׃ וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת
הָאוֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין
הַחֹשֶׁךְ׃ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא
לָיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל
בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ
וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין
הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי כֵן׃ וַיִּקְרָא אֱלֹדִים
לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹדִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל
מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי כֵן׃ וַיִּקְרָא
אֱלֹדִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים
וַיַּרְא אֱלֹדִים כִּי טוֹב׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹדִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ

דשא

דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי
לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן׃ וַתּוֹצֵא
הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה
פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹדִים
יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם
וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃
וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ
וַיְהִי כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹדִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים
אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת הַמָּאוֹר
הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃ וַיִּתֵּן
אֹתָם אֱלֹדִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ׃
וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין
הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹדִים כִּי טוֹב׃ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר
יוֹם רְבִיעִי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹדִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ
נפש

נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ
הַשָּׁמָיִם׃ וַיִּבְרָא אֱלֹדִים אֶת הַתַּנִּנִם הַגְּדוֹלִים
וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם
לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹדִים
כִּי טוֹב׃ וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹדִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ
וּמִלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹדִים
תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ
וְחַיְתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹדִים אֶת
חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת
כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹדִים כִּי טוֹב׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹדִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ
וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה
וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ׃
וַיִּבְרָא אֱלֹדִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם

אלדים

אֱלֹדִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃
וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹדִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹדִים פְּרוּ
וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת
הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל
הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹדִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל
עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל
הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְרִי עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃
וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ
עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב
לְאָכְלָה וַיְהִי כֵן׃ וַיַּרְא אֱלֹדִים אֶת כָּל אֲשֶׁר
עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
הַשִּׁשִּׁי׃ וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם׃ וַיְכַל
אֱלֹדִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹדִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ
אתו

אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות:

ואומר ברכה אשר נתן לנו וכו׳ ותח״כ אומר ברכה זו״

ברכת החתן תורה על סדר אלפא ביתא״

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם״ אשר
בגלל אבות בנים גדל״ ובעבורם תורה
נתן ״בגלגלי רוח יי נגלה ״במלאכי צבא אלפי
שנאן: גבור גאים אלוה אדיר ״קרא למשה
לקבל לוחות ״דברי אל חי שמעה הארץ״
ועמודיה יתפלצון ״הטה שמים וירד על כרוב״
וידא על כנפי רוח״ ויצאו דברים מתוך האש״
ויתחוקקו על לוחות האבן״ זמירות אמרו כל בני
אלהים ״ושופר תקע משמי מרום״ חרדה לבשו
כל בני עשו ״כי משעיר יי זרח: טפשו כולם
בני ישמעאל״ כי מפארן ה׳ הופיע״ ימין יי טפח
בלוחות

בלוחות ״ וימין משה טפחיים בלוחות: כי אורך
הלוחות ששה טפחים ״ טפחיים בלוחות בין יד
ליד ״ לך משה שמח בגורלך ״ כי אין כמוך ״
בכל הנביאים ״ מי עלה בתוך הענן ״ והוא ראה
תמונת אלדינו ״ נשיא נשיאים היה משה רבינו ״
אב לחכמים ראש לנביאים ״ סגר הים בתפלתו ״
ועל ידי שלוחו חרון אף השיב ״ ענה ייי ואמר
לעמו ״ אנכי ייי אלדיך אשר הוצאתיך מארץ
מצרים מבית עבדים: פתחו כולם פיהם ואמרו ״
ייי ימלוך לעולם ועד: צעק משה צעקה גדולה
ומרה ״ בשעה שאמר לו עלה ומות בהר ״ קרע
בגדיו והרים קולו ״ יהושוע שמור נא צאני ״ ראה
משה בתוך הפסגה ״ נחלת שבטים עומדרת
לנגדו ״ שם מת משה עבד ייי ״ מול בית פעור
אספו אלדינו ״ תפלת משה קרעה רקיע ״ וגם היא
עמדה

עמדה לישראל בעת צרתם. יהושע קם אחרי
משה. וגם הוא מסר תורה לזקנים. ברוך אתה
ייי הבוחר בצדיקים ונתן תורה לעמו ישראל
על ידי משה רבינו. ברוך אתה ייי אלהינו מלך
העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:
ואומר מי שברך לחתן תורה ונודר בחיי כל הקהל ומה
שירצה למנחתו ואח״כ אומר זכינו:
זכינו להשלים לשלום. זכינו לבאלים לאלוס. ונזכה
להתחיל ספר בראשית ברא אלהים. ולגומרו
לשלום. זכינו לבאלים לאלוס. ונזכה להתחיל
ספר ואלה שמות בני ישראל ולגמרו לשלום.
זכינו לבאלים לאלוס. ונזכה להתחיל ספר ויקרא
אל משה ולגמרו לשלום. זכינו לבאלים לאלוס.
ונזכה להתחיל ספר וידבר ייי אל משה ולגמרו
לשלום: זכינו לבאלים לאלוס ונזכה להתחיל ספר
אלה

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וּלְגָמְרוֹ

לְשָׁלוֹם ·· זכינו לחיים לשלום ·· וְנִזְכֶּה לְהַתְחִיל

סֵפֶר בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל

מֹשֶׁה אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה

וּלְגָמְרָם לְשָׁלוֹם ·· זכינו לחיים לשלום ·· אֵל חַי

מָרוֹם יוֹשֵׁב מָרוֹם ·· שְׁמוֹ יְיָ שָׁלוֹם ·· עוֹשֶׂה

בִּמְרוֹמָיו שָׁלוֹם ·· הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּנוּ שָׁלוֹם ·· וִיחַיֵּינוּ

וִיזַכֵּנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה בִּירוּשָׁלַיִם ׃ זכינו לחיים לשלום ׃

ואומר אלהים השיבנו וכו' ומכניסין ספר אלוהי וקורין

בו קטעפניר כ"ב פסוקים ביום השמיני עצרת וכ"ב היה כתוב

לעיל בשמיני עצרת ואח"כ אומר קדיש ומפטירין ביהושע׃ ויהי

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְיָ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל

יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מְשָׁרֵת מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ מֹשֶׁה

עַבְדִּי מֵת וְעַתָּה קוּם עֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אַתָּה

וכל

וְכָל הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן
לָהֶם לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כָּל מָקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ
כַּף רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם נְתַתִּיו כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֶל מֹשֶׁה׃ מֵהַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן הַזֶּה וְעַד
הַנָּהָר הַגָּדוֹל נְהַר פְּרָת כֹּל אֶרֶץ הַחִתִּים
וְעַד הַיָּם הַגָּדוֹל מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ יִהְיֶה גְּבוּלְכֶם׃
לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ לְפָנֶיךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ כַּאֲשֶׁר
הָיִיתִי עִם מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ לֹא אַרְפְּךָ וְלֹא
אֶעֶזְבֶךָּ׃ חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תַּנְחִיל אֶת הָעָם
הַזֶּה אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבוֹתָם
לָתֵת לָהֶם׃ רַק חֲזַק וֶאֱמַץ מְאֹד לִשְׁמֹר
לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוְּךָ מֹשֶׁה עַבְדִּי
אַל תָּסוּר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאול לְמַעַן תַּשְׂכִּיל
בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ׃ לֹא יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה
מִפִּיךָ וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר

לעשות

לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַכָּתוּב בּוֹ כִּי אָז תַּצְלִיחַ אֶת ד
דְּרָכֶיךָ וְאָז תַּשְׂכִּיל: הֲלוֹא צִוִּיתִיךָ חֲזַק וֶאֱמָץ אַל
תַּעֲרֹץ וְאַל תֵּחָת כִּי עִמְּךָ ייי אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל
אֲשֶׁר תֵּלֵךְ:

ומחזירין ס"ת למקומו ומברכין לחתן תורה כברכה זו
קודם הכנסת ס"ת להיכל:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֶת אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
משֶׁה וְאַהֲרֹן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה וְכָל חֲסִידֵי עוֹלָם
הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר אֶת הַגְּבִיר
וְנַעֲלֶה כבר פלוני שֶׁהִשְׁלִים וְהִתְחִיל אֶת הַתּוֹרָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יְבָרְכֵהוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יְגַדְּלֵהוּ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יְשַׂמְּחֵהוּ לְסִימָן טוֹב לוֹ
וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

קַבְּצֵנוּ מִכַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
מָלַךְ ייי בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם לִנְצָחִים:

ומוציאין

ואומרין קדיש עד לעילא ומקבלין מוסף כתקונו והוא
כתוב אם בא עלבה ואחר מוסף אומר אלהיך וכו׳ וקדיש
בקבלה ואין כאלהינו ואומר ר׳ אלעזר עלינו לשבח וקדיש
דרבנן עם כהוקבל כתקונו ומוא:

במנחה אל אמתך קורא מוליכין החזן קורא לב״ה בזמירות
ובבואו לב״ה מזמרין אלו הזמירות לר׳ אלעזר:

עָנָה מֹשֶׁה וְאָמַר לְקִירִי לֹא יָאֶה לִי לִטְעוֹם
מִיתָה ׃ בְּבַקָּשָׁה מִמְּךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן צֹאנְךָ ׃
שֶׁאִם יֶחֶטְאוּ לְפָנֶיךָ ׃ מִי יֹאמַר לְפָנֶיךָ סְלַח ׃ אֱנוֹשׁ
שֶׁדִּבֵּר פֶּה אֶל פֶּה עִמָּךְ ׃ לֹא תַטְרִיד אוֹתוֹ מִתּוֹךְ
עוֹלָמְךָ ׃ שֶׁתְּמִימִים פְּעוּלּוֹתֶיךָ ׃ וּמִי יָכוֹל לִבְרוֹחַ
מִלְּפָנֶיךָ ׃ וּמִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ ׃ הִנֵּה אַתָּה
קְרָאתַנִי נֶאֱמָנְךָ ׃ וְלָכֵן יָאֶה לִי חַיִּים שֶׁעָשִׂיתִי ׃
רְצוֹנְךָ ׃ ויומר אם מצב ׃

הוֹלֶכֶת וּבוֹכָה בְּכָל מְדִינָה ׃ בְּשָׁעָה שֶׁמֵּתָ
משה

משה הנביא בכה אותו נילוס הנהר צעקו
ובכו כל שבטי ישראל כצאן במדבר שאין להם
רועה דמעות שפכו בית ישראל ואמרו מי יתן
לנו איש כמשה הן הר תבור וכרמל שפכו בבכי
וסיני מספד ביניהם אוי עלי אמרה תורה חבר
טוב שנפרד ממני חרד ונבהל יהושע בן נון
כיונק שהונמל משדי אמו ווי עלי אמרה תורה
שמשה נתן ליחיים מעולם : ויעק אסי יעק

אזלת יוכבד מפייסת למצרים מצרים מצרים
אולי ראית לי למשה בחייך יוכבד לא
ראיתי אותו מן היום שהרג כל בכור ;

אזלת יוכבד ושאלת לנילוס נילוס נילוס אולי
ראית לי למשה בחייך יוכבד לא ראיתי אותו
מן היום שהפך מימי לדם ;

אזלת יוכבד מפייסת לים ים ים אולי ראית
לי

לִי לְמֹשֶׁה ״בַּחַיַּיִךְ יוֹכֶבֶד לֹא רָאִיתִי אוֹתוֹ מִן
הַיּוֹם שֶׁהֶעֱבִיר בּוֹ שְׁנֵים עָשָׂר שְׁבָטִים׃
אָזְלַת יוֹכֶבֶד וּשְׁאֵלָה לְמִדְבַּר ״מִדְבַּר מִדְבַּר
אוּלַי רָאִיתָ לִי לְמֹשֶׁה ״בַּחַיַּיִךְ יוֹכֶבֶד
לֹא רָאִיתִי אוֹתוֹ מִן הַיּוֹם שֶׁהִמְטִיר עָלַי
מָן לְיִשְׂרָאֵל׃
אָזְלַת יוֹכֶבֶד מְפַיֶּיסֶת לְסִינַי ״סִינַי סִינַי
אוּלַי רָאִיתָ לִי לְמֹשֶׁה ״בַּחַיַּיִךְ יוֹכֶבֶד
לֹא רָאִיתִי אוֹתוֹ מִן הַיּוֹם שֶׁהוֹרִיד עָלַי ב׳
לוּחוֹת הַבְּרִית׃
אָזְלַת יוֹכֶבֶד וּשְׁאֵלָה לְסֶלַע ״סֶלַע סֶלַע ״אוּלַי
רָאִיתָ לִי לְמֹשֶׁה ״בַּחַיַּיִךְ יוֹכֶבֶד לֹא רְאִיתִיהוּ
מִן הַיּוֹם שֶׁהִכָּה עָלַי ב׳ שַׁרְבִיטִין׃
נוהגין להוציא כל הספרים ונוהגין ראשון לחתן תורה
ואחר אחד לכל חכם וזקן מקבל ומקימין ומקדין
לחתן

החתן לוקח עם ספר תורה בידו ומוליכין אותו לתבה ומזמרין
ונוהגין לקבוע כאומר:

זמירות לחתן תורה:

הודו לו הודו לו הודו לו הודו לו ברכו
שמו: הודו לו הודו לו וברכו שמו:
הודו לאדון כל הארץ וברכו שמו: הודו לו הודו לו
וברכו שמו:
הודו לבורא עולם במאמר פיו וברכו שמו:
הודו לו הודו לו וברכו שמו:
הודו לגואל וחזק וברכו שמו: הודו לו הודו לו וברכו שמו
הודו לדגול מרבבות וברכו שמו:
הודו לו הודו לו וברכו שמו:
הודו להדור באלפי רבבות וברכו שמו:
הודו לו הודו לו וברכו שמו:
כהיום הזה בירושלים נעלה לביתך
נגילה

נגילה ונשמחה: בקיום דבר ביהאלים:
ונאפוד שמחות ונבואה בשעריך: בקיום דבר ביהאלים:
ונגיל ונשמחה ונוסיף שמחות: בקיום דבר ביהאלים:
ונהלך ברגש ונוסיף שמחות: בקיום דבר ביהאלים:
ונזכה לשמוח ונחול במחולות: בקיום דבר ביהאלים:

כאשר ראינו שמחת תורתך כן בבנין בירת
בחירתך נחזה עין בעין אותך וכן נזכה לראות
פני משיחך ונעלה יחד לבית מקדשך ונגילה
ונשמחה בך ברכת ה׳ עליכם ומציון יתן לנו
ישועה שוב השב שכינתך ושכון בדירתך
ופקוד נחלתך וקוממה למנוחתך ונשמחה
ונעלוז ונגילה שמחה ששון וגילה במשנה
~ ~ ~ הימים האלה: אכי״ר ~ ~

ואומרים מזמור לדוד הבו לה׳ וכו׳ ומזמור לה׳ הארץ ומלואה
ומלבישים ואומרים גם מזמורים אחרים ומחזירים
הספרים

המפטיר לקורא ומוציאים ג׳ ספרים ב׳ מלך·· ואח״כ
מברכים לקהל ולחברות ולגבאי מקהלה·· ומביאין
הערכים ולדרוכים וכל זה וימזמרים ואח״כ לזה העיר
ולמועצים ומגן המגדל ומגן מהדוגמות וכל בעלי
הדוגמות ומתחילין הס״ת למקומן וקודם הכנסתן שבתין
לתוך קורה·· ואח״כ אומר גילי מאד בת ציון·· אתה יושבי
ביתך וכו׳ ובא לציון וקדיש עד לעילא ובקהלה היא
כתקונו וכוונין לומר חסד חי לבקר נקראת והוא כתוב
ביום א׳ אל מפת קודש ובאיתנו·· ואחר הקהלה אומר
יהי אם ה׳ שבוק וקדיש תתקבל בלבוש תורה ה׳ וכו׳ וקדיש
יתן שלמא ואח״כ מלוין לחזן קורה לביתו:

ת̄ ו̄ ש̄ ל̄ ב̄ ע̄

שנת התפ״ט